APPENDIX
PONTIFICIARVM CONSTITVTIONVM
S. D. N.
VRBANI OCTAVI
POST PRIMAM IMPRESSIONEM
vſque ad hanc diem emanatarum.

OPVS

D. ANGELI MARIÆ CHERVBINI
MONACHI CASINENSIS.

R O M Æ,
Ex Typographia Reuer. Cameræ Apoſtolicæ. MDCXXXVIII.
SVPERIORVM PERMISSV.

INDEX INITIORVM

SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

Quas complectitur hæc Appendix, Alphabetico ordine diſpoſitus.

Aliàs à Nobis. conſtit. 2. fol. 9
Aliàs à Nobis. 25
Aliàs fel. rec. 18
Aliàs fel. rec. 49
Aliàs rec. mem. 58
Cœleſtis Hieruſalem. 38
Commiſſi. 8
Cùm ſicut. 10
Cùm ſicut. 17
Cùm ſicut. 32
Cùm ſicut. 44
Cùm ſicut. 50
Ex debito. 28
Ex incumbenti. 13
Exponi. 11
Exponi nobis. 59
Expoſitum. 31
Ex quo regimen. 55
Iniuncti. 32
In ſuprema. 22
In ſupremo. 52
Inter cæteras. 49
Inter grauiſſimas. 40
Inter grauiſſimas. 57
Iteratis. 33
Magnum. 60
Militantis. 41
Nuper pro parte. 26
Paſtorali. ſub conſt. 20. 35
Rationi. 1
Ratio Paſtoralis. 19
Redemptoris. 36
Religioſos. 54
Religioſos viros. 12
Romanus Pont. 27
Romanum. 14
Romanum decet. 45
Sancta Synodus. 46
Vnanimi. 24

F I N I S.

INDEX INITIORVM

SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

Quæ in hac Appendice continentur, temporum ſerie digeſtus.

VRBANVS VIII.

1. *Rationi.* fol. 1
2. *Commiſsi.* 8
Aliàs à nobis. ſub eadem conſt.
3. *Cùm ſicut.* 10
4. *Exponi.* 11
5. *Religioſos viros.* 11
6. *Ex incumbenti.* 13
7. *Romanum.* 14
8. *Cùm ſicut.* 17
9. *Aliàs fel. rec.* 18
10. *Ratio Paſtoralis.* 19
11. *In ſuprema.* 22
12. *Vnanimi.* 24
13. *Alias à nobis.* 25
14. *Nuper pro parte.* 26
15. *Romanus Pont.* 27
16. *Ex debito.* 28
17. *Expoſitum.* 31
18. *Cùm ſicut.* 32
19. *Iniunćti.* 32
20. *Iteratis.* 33
Paſtorali. ſub eadem conſt.
21. *Redemptoris.* 36
22. *Cœleſtis Hieruſalem.* 38
23. *Inter grauiſsimas.* 40
24. *Militantis.* 41
25. *Cùm ſicut.* 44
26. *Romanum decet.* 45
27. *Sancta Synodus.* 46
28. *Inter cæteras.* 49
29. *Aliàs fel. rec.* 49
30. *Cùm ſicut accepimus.* 50
31. *In ſupremo.* 52
32. *Religioſos.* 54
33. *Ex quo regimen.* 55
34. *Inter grauiſsimas.* 57
35. *Aliàs rec. mem.* 58
36. *Exponi nobis.* 59
37. *Magnum.* 60

F I N I S.

Imprimatur. Si videbitur Reuerendiſſ. Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.
I. B. Epiſc. Camer. Viceſg.

Imprimatur. Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

APPEN-

Digitized by Google

APPENDIX.

VRBANVS VIII.

I. alias IV.

Canonizatio S. Franciſci Xauerij è Societate Ieſu, Indiarum Apoſtoli, eiuſque in Sanctorum Confeſſorum numerum adſctiprio, cum inſtitutione eius feſtiuitatis die 2. menſis Decembris.

Hunc S. Franciſcum canonizauit Greg XV. die 12. Martij anno 1622. cum BB. Iſidoro Agricola, Ignatio Loiola, Philippo Nerio Confeſſoribus, ac Tereſia Virgine; ſed morte prauentus conſt. Canonizationis non potuit expedire.

Conſtitutiones autem pro Societate Ieſu editas à diuerſis Pontificibus lege ſup. in Pauli III. conſt. 25. Regimini tom. 1. pag. 538. & Canonizationem S. Ignatij Societatis fundatoris habes in S. D. N. Vrb. VIII. conſtitutionibus conſt. 3. Rationi. ſup. tom. 4. pag. 8.

Edita An. D. 1623.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & cauſæ huius conſt.

RATIONI congruit, & conuenit æquitati, vt ea, quæ de Romani Pontificis prouidentia proceſſerunt, licèt eius ſuperueniente obitu, litteræ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum. Dudum ſiquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. prædeceſſor noſter, piè præmeditans, quòd vnigenitus, & coæternus æterni Patris Filius, cùm de regalibus ſedibus in hunc mundum, vt ſalutem humani generis operaretur, deſcendiſſet, ſemen bonum verbi ſui in agro Orbis terrarum ſeminauerat; vt omnium cœleſtium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cùm, pro diuinæ huius ſegetis incremento, pretioſiſſimum ſanguinem ſuum, ignominiã Crucis voluntariè ſubiens, effudiſſet; ac, perfecto demum opere, ad quod miſſus fuerat, ſuper omnibus Cœlorum ſublimitatibus ad dexteram Patris in ſeculorum æternitate conſeſſurus aſcendiſſet; plurimos ſeruos, & amicos ſuos in terris reliquerat, qui laboribus, vigilijs, atque ad ipſius exemplum proprij ſanguinis effuſione, diuinam hanc excolentes ſementem, meſſem quàm vberrimam in horreum eius congregarent; eiuſq. fines euſque dilatarent, donec, iuxta promiſſionem Patris, omnes gentes, & termini terræ darentur ei in hereditatẽ, & poſſeſſionem. Et, quamuis verbum eius ſemper à generatione in generationem proſperatum eſſet; attamen, quando ab æternis temporibus prædeſtinatum beneplaciti eius tempus aduenerat, vt abundare faceret, quaſi imbrem inundantem, miſericordiam ſuam magnam ſuper vniuerſum ſemen filiorum Adam; gloriamq. Crucis ſuæ vſque ad vltimum terræ, & in mari longè propagaret; verè admirabilis facta erat potentia ipſius, cùm, reuelatis incognitis antea Tribubus, & linguis, ac populis, & nationibus, meſſem magnam atque vberem aperuerat, atque in ea operarios multiplicauerat; tantàq. fructuum abundantia labores eorum compleuerat; vt ipſis annunciantibus, Euangelicæ prædicationis ſonus vſque ad extremos Orbis terrarũ fines penetraſſet; & à Solis ortu vſque ad occaſum, ab Aquilone & mari, magnum nomen Domini Dei noſtri in vniuerſis gentibus redditum eſſet. Inter cæteros verò, quos ad perficiendum voluntatis ſuæ ſacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinauerat, egregius Seruus eius Franciſcus Xauerius, nouus Indiarum Apoſtolus, gloria Sanctitatis, & meritorum ſplendore præcipuè emicuerat: Qui, cùm à iuuentute ſua perfectè coram Deo ambulaſſet; ſpretiſque, ac conculcatis diuitijs, ac ſæculi dignitatibus, ac ſemetipſo iuxta verbum Domini abnegato, animam ſuam pro nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti tradidiſſet; dignus inuentus erat, qui à Spiritu Sancto in tam inſigne opus aſſumeretur: ac, tamquam aliorum Dux diuina prouidentia conſtitutus, Apoſtolicis chariſmatibus affluenter decoraretur: etiam ob ſigna Apoſtolatus, quæ in eo in omni patientia, in ſignis, & prodigijs, ac virtutibus, manifeſta facta erant, nouarum gentium Apoſtolus vnanimi totius Chriſtiani Orbis cõſenſu meruerat appellari: Ac propterea decebat, vt tantum Dei famulum, qui pro gloria eius, & animarum Domini noſtri Ieſu Chriſti ſanguine redemptarum ſalute, innumeros maximoſq. labores, atque ærumnas perpeſſus erat; ingentiaq. terra mariq. ſubiuerat pericula; quem Deus adeo magnificauerat, vt nomen eius honorabile eſſet apud omnes gentes;

§. 1. Idem Gregorius prædeceſſor, pro ſuo Paſtorali munere, verè Sanctum, & Electum Dei, in militanti Eccleſia declararet; eiuſq. virtutes, tãquam eximias, & præcellentes, vniuerſis Chriſtifidelibus imitandas proponeret: vt populus Chriſtianus actiones ſuas ad honorem Dei, ipſius exemplo, dirigens; eum apud Deum, & Dominum Ieſum Chriſtum in eius neceſſitatibus habere mereretur interceſſorem: atque, vt omnes Chriſtifideles promptiùs ad laudandum Deum Omnipotentem ſecundum multitudinem magnitudinis eius excitarentur; deuotioniſq ardor erga tantum Dei famulum augeretur, dum eius in terris cœleſtem, & laudabiliter actam vitam Orbi terrarum explicaret, & patefaceret: In primis, & ante omnia præmitteret, quòd natus erat inſignis hic Dei Seruus Nauarræ in Oppido Xauerio Pampiloneñ Diœceſis, maternæ ditionis loco, nobilibus ac pijs progenitoribus. Qui, cùm ipſum ab

Recenſet eximias, & præcellentes virtutes & merita S. Franciſci Xauerij, quibus permotus Greg. XV. eum in Sanctorum Confeſſorum numerum retulit.

a. infantia

Digitized by Google

infantia timere Deum, ac ab omni peccato abſtinere edocuiſſent; vbi ætas demum adoleuerat, Lutetiam Pariſiorum, ſtudiorum gratia, eumdem miſerant. Quibus cùm alacriter operam daret; poſt haud multum temporis de eo domum reuocando pater cogitare cœperat. Quod cùm, tunc in humanis agens Maria Magdalena eius ſoror, quæ Monaſterium Monialium Oppidi Ciuitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis S. Claræ, Diſcalceatarum nuncupatarum, Valentinæ diœc. non ſine ingenti ſanctitatis fama tunc regebat, perſenſiſſet; Fratris vocationem diuinitus edocta, per literas cùm patre vehementiùs egerat, vt Franciſci ſtudia omni ope, etiam cum rei domeſticę detrimento, foueret: eum enim incognitarum gentium Apoſtolum diuina prouidentia præordinatum eſſe præuidebat. Cùmque Lutetiæ commoraretur, in familiaritatem S. Ignatij inſinuatus, ac poſtmodũ in ſocium ipſius, qui id ardẽtibus precibus à Deo ad ingentem Eccleſiæ vtilitatem præſtandam poſtulauerat, adſcriptus, eoq. duce ingreſſus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: vt enim ſpiritu viuificaretur, carnem ſuam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum, ſeueriſſimè mortificauerat. Interdicto enim ſibi, non ſolùm carnis, & vini, ſed panis etiam triticei vſu; vilibus tantummodo ac inſulſis cibis, iiſque quàm parciſſimè, vſus erat: Quin etiam frequenter integro biduo triduoq. ab omni cibo prorſus abſtinuerat: aliquando verò omnes maioris hebdomadæ dies vſque ad Sabbatum Paſchatis ieiunus tranſegerat: ſomnoq breuiſſimo vires reficere conſueuerat: humi, vel lectulo viliſſimis ſtragulis contecto, iacens. Corpus ſuum ferreis flagellis adeo diuerberabat; vt ſæpe copioſus ſanguis efflueret: aliquando autem, funiculis arctiſſimè conſtrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggreſſus erat: cùmque plures dies in eo cruciatu perſeueraſſet, vincula adeo corpori eius infixa erant; vt præ doloris magnitudine viribus deſtitutus, in via concideret: ac, niſi præcipuo Dei beneficio, abſque vlla humana ope, diſrupta fuiſſent; de eius vita omnino deſperatum fuiſſet. Quàm præclarè verò in eius animo reliquæ Chriſtianæ virtutes effulſiſſent; quàm potenter ſcuto fidei protectus omnia nequiſſimi ignea tela extinxiſſet; & quàm firmiter in Deo ſperaſſet; & Sacramentorum frequentia, quibus non ſolùm ſemetipſum, ſed & alios etiam ſumma cum deuotione, ac indefeſſa aſſiduitate paſcebat; & verbi Dei aſſidua prædicatio, qua tam ingentem Orbis terrarum partem illuminauerat, inſigniter atteſtabantur. Sed inter cęteras eius virtutes, quaſi ſidus matutinum, præcipuè reſplenduerat Charitas: quæ in omnibus quidem eius actionibus, præſertim tamen cùm ægrotis inſeruiret, manifeſtabatur. Eo etenim dilectionis ardore erga inopes infirmos, qui in domibus hoſpitalibus morabantur, ſe gerebat; vt rarò ab eis diſcederet: tãtaq. ſenſuum mortificatione quantumuis ſordidiſſima miniſteria peragebat; vt aquam ſæpius, qua horribilia, & incurabilia vlcera lauerat, ebibiſſet. Cùm verò de vita periclitarentur, tunc cibi ſomniq. prorſus oblitus, & præter proprias vires à Deo confortatus, veluti à commiſſa cuſtodia, nec die nec nocte diſcedebat: illiſq. ſanctiſſima Eccleſiæ Sacramenta, cæteraſq. ſpirituales alimonias præbebat. Quæ adeo libenter atque hilariter exequebatur; vt deliciæ eius deſeruire ægrotis ac morientibus eſſe dicerentur; & quaſi aliquod talentum, ſibi diuinæ benignitatis munificentia creditum, negotiaretur: aſſiduamq. hanc erga ægrotos curam ac vigilantiam toto vitæ ſuæ tempore vbicumque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem Charitatem, quæ per Spiritum Sanctum diffuſa erat in corde ipſius, adeo ad Deum accedebat, tantoq ſpiritus feruore in oratione perſeuerabat; vt huiuſmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras tranſigeret: nec, cùm in naui eſſet, atque in aperto vitæ diſcrimine in ſummis tempeſtatibus verſaretur, deſiſteret, aut quidquam animo commoueretur: fieretq. aliquando talis ſuper eum mentis exceſſus; vt oculis in cęlum defixis, diuina vi à terra eleuaretur; vultu adeo inflammatus, vt angelicam prorſus charitatem repræſentaret; nec diuini amoris perferre valens incendium, ſæpius exclamaret, *Satis eſt Domine, ſatis eſt*. Cùm verò Sacroſanctum Miſſæ celebraret ſacrificium, ſæpenumero à ſenſibus vſque adeo abalienabatur; vt nec miniſtri veſtem ſuccutientes, niſi poſt diuturnam moram, excitare poſſent. Quin etiam aliquoties altiùs cubito à terra elatus, ab vniuerſa adſtantium multitudine, miraculi magnitudinem obſtupeſcente, ac Serui Dei ſanctitatem ſuſpiciente, conſpectus fuerat. Nec ſolum vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat; ſed & dormiens in ipſo requieſcebat. Frequenter enim in ſomnis ſanctiſſimum nomen IESV cum ſumma mentis dulcedine proferre audiebatur. Cùmque tam ſingularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus; non modò non extollebatur, ſed creſcebat in eo ſemper virtus Humilitatis: adeo vt infima quæque domus officia ſemper, tamquam omnium poſtremus, obiret. Veſtibus verò adeo pannoſis ac vilibus vtebatur; vt pueris quandoque deridiculo eſſet. Venerabatur autem eximiè vir Dei non Epiſcopos modo, ſed Sacerdotes quoſcumque: Sancto verò Ignatio, tunc Præpoſito ſuo, non niſi flexis genibus ſcribebat. Honores verò ac laudes hominum adeo horrebat; vt ampliſſimam Apoſtolici Nuncij dignitatẽ, qua inſtructus in Indias à Summo Pontifice miſſus fuerat, quàm ſtudioſiſſimè occultaret: nec niſi ſemel ea poteſtate, neceſſitate coactus, vſus fuerat. Cæterùm, tantus vir inſigne ſtadium à Deo conſequutus erat, in quo glorioſè vſque ad conſummationem curſus, & coronam iuſtitiæ, decertaret.

Ad Indias Orientales miſſus tempore Pauli PP. III. varia perpeſſus incõmoda, multum in vaſtiſſimis illis regionibus profecit ad animarũ ſalutem.

§. 2. Cùm etenim claræ memoriæ Ioannes Luſitaniæ Rex à piæ memoriæ Paulo Papa III. tunc dicti Gregorij, nunc etiam noſtro reſpectiuè prædeceſsore, nonnullos ex Ignatij Socijs poſtulaſset, quos ad Orientales Indias, vt in vaſtiſsimis illis regionibus Verbum Dei diſseminarent, tranſmitteret; idem Pontifex, S. Ignatij hortatu, ad tantum opus peragendum Franciſcum Xauerium elegerat; quem etiam Apoſtolici Nuncij dignitate, & ampliſsima poteſtate decorauerat. Cùmque viatici nomine plurima ei à Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico ac pera de Dei benignitate, in cuius Euangelij opus ſegregaba-

gabatur, præſumebat; numquam adduci potuerat, vt quidquam, præter viliſſimum centonem, acciperet: & in naui ſuper funem nauticam dormiebat, ac è mendicato viuebat: ægrotis in viliſſimis miniſterijs indefeſsa charitate, noctu diuq. ſeruiebat. In Indiam vt peruenerat; ſtatim, nec modico quidem tempore ad quietem poſt longiſſimam ac difficillimam nauigationem ſumpto, ad prædicandum illis gentibus Euangelium ſe accinxerat: & indutus virtute ex alto, Apoſtolico ſpiritus feruore miniſterium, quod ſortitus erat, tanto eum fructu exequebatur; vt, gratia Dei efficaciter verbo eius cooperante, non ſolum Chriſtianorum mores deprauatos ad meliorem frugem paſſim toto Oriente reuocaret; ſed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione vmbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lauacro mundarentur. Nam, præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apoſtolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, ſed hoſtis humani generis fraude ex omnium memoria prorſus abolita erat, Xauerij prædicatione reuixerat: Ipſe primus Parauis, Malais, Iais, Acenis, Mindanais, Malacenſibus, & Iaponibus Euangelium Chriſti annunciauerat: multiq. illarum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei noſtræ emolumento, ſuaui Chriſti iugo colla ſubdiderant. Incredibilia autem videbãtur, quę propter nomen Domini noſtri Ieſu Chriſti tolerauerat. Per diuerſa etenim Regna, in vaſtis illis Orbis terrarum ſpatijs, ſemper pedibus, & ſæpius nudis, per arenas calidas pergebat: per ſpinas longiſſima itinera conficiebat: contumelijs ſæpenumero, probris, & illuſionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus, in periculis hoſtium, in periculis itinerum verſatus, ſæpe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, ſitim, famemq. perpeſsus erat, contractis, ob aſſiduos ac intolerabiles labores, grauiſsimis morbis: nec enim, Apoſtoli exemplo, animam ſuam faciebat pretioſiorem quàm ſe, dummodo conſummaret curſum ſuum, & miniſteriũ verbi, quod acceperat, teſtificari Euangelium gratiæ Dei.

Multis ſignis ac miraculis prædicationẽ ſerui ſui Frã. ciſci dum in vita fuit, Dominus confirmauit, quæ hic enarramus.

§. 3. Signa verò, & prodigia, quibus Dominus Apoſtolorum ſuorum ſermonem in naſcentis Eccleſiæ exordijs confirmauit, ad illius nouæ ſobolis incrementum; in manu etiam ſerui ſui Franciſci miſericorditer renouauerat. Subito enim à Deo diuerſarum ac incognitarum gentium linguas, quas non nouerat, edoctus; diſertiſsimè, quaſi in ijſdem terris educatus eſſet, loquebatur: & acciderat quandoque, vt eum, ad diuerſarum nationum populos concionem habentem, vnuſquiſque eodem tempore lingua ſua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum ſtupore, & ecſtaſi audiret: eoq. miraculo multitudo magna commota, reciperet Verbum Dei. Hinc poſt præmiſſa, ad Chriſtifidelium ædificationem, aliqua ex inſignioribus prodigijs, & ſignis, quibus prædicationem & geſta ipſius Dominus illuſtrauerat recenſeret.

Et primùm illud memorandũ videbatur; quòd, cùm numeroſus Badagarum exercitus in exitium Chriſtianorum à Franciſco baptizatorum immineret; atque omnia atrocitatis exempla ſe in Chriſtianos editurum minaretur; ipſe ſolus fide armatus praecedens obuiam, ac ſeuerè eorum impietatem increpans, ſteterat illico immobili veſtigio vniuerſus exercitus, deterritus (vt milites Ducesq. referebant) ab homine quodam magno, nigris veſtibus induto, qui iuxta Franciſcum ſtabat; cuius maieſtatem ac ſplendorem, vultu oculiſq. micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Chriſto pepererat, à cæde ac direptione liberauerat.

Succeſsiuè apud Comorinum Promontorium, cùm in quadam Eccleſia Seruus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, iuſſit ſepulchrum, in quo pridie defunctus tumulatus fuerat, aperiri: ac populo ſignificans, ad comprobandam Chriſtianæ fidei veritatem, mortuum, Dei voluntate rurſum victurum; linteo, quo cadauer inuolutum erat, reſciſſo, ac rurſus precibus ad Deum fuſis, mortuo vt viueret imperauerat: qui ſtatim ſtupentibus omnibus ſurrexerat viuus: quo tam inſigni miraculo commoti, qui aderant, tum alij multi, crediderant in Deum.

Eodem poſtea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat vlceribus plenus: cuius plagas Franciſcus magno charitatis affectu lauans, atque aquam, qua eas lauerat, ebibens, ac deinde Deum Patrem miſericordiarum, vt illius pauperis miſereretur orans; è veſtigio ab omni plaga, atque vlcere, Dei munere, pauper ipſe omnino liber ſurrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India peſtilenti febre vita ſublatus, ac linteo inſutus de more gentis, viginti quatuor horis aſſeruatus, flentibus parentibus ferebatur ad ſepulchrum: quos vt vir Dei vidit, miſericordia motus ſuper eos, Deum Omnipotentem, vt puerum viuificaret, genibus flexis precatus fuerat: atque aqua benedicta aſperſum, reſciſſo linteo, ſigno Crucis ſignauerat: apprehenſaque manu eius, in nomine Domini Ieſu Chriſti viuum atque incolumem parentibus reſtituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conſeruandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et ſucceſſiuè apud Opdidum Combururæ in ora Piſcariæ puer alius in puteum delapſus, ſuffocatusque, maximo cum matris & cognatorum eiulatu efferebatur: cùmque ex proxima Eccleſia Franciſcus occurriſſet; miſertus eorum, in genua prouolutus, oculisq. in cælum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum apprehenſa manu in nomine Domini Ieſu Chriſti ſurgere iuſſerat: & confeſtim puer ſurrexerat viuus: quem Sanctus vir reddiderat matri ſuæ: ſtupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus: quibus ipſe præcepit, ne cui rem geſtam narrarent.

Inſuper, dum in Iaponia Inſula Frãciſcus Chriſti fidem prædicaret; acceſſerat ad eum mercator quidam à multis annis cœcus; petens, vt ſibi à Deo, vt videret, impetraret: Franciſcus, recitato ſuper eum Euangelio, ſignum Crucis oculis eius impreſſerat: qui eodem temporis momento lucem amiſsam recuperauerat. Poſtero verò die, reuerſus ad eum cum vxore ac vniuerſa familia, genibus aduolutus gratias agens, & Chriſtianam

Digitized by Google

Fidem profeſſus, ad baptiſmi gratiam vnà cum ſuis omnibus peruenerat.

Exierat autem tam illuſtris miraculi ſama per omnem terram illam: ac multi relictis Idolis ſuis conuerſi erant ad verum Deum, & Ieſum Chriſtũ Filium eius. Cùmque Seruus Dei ad Sinas in magna naui, qua quingenti vehebantur, nauigaret; ceſſauerant adeo venti, vt quatuordecim diebus nauis eodem loco hæſiſſet immota. Cùmque, inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraretur, multiq. iam ſiti deficerent; vir Sanctus omnia nauis vaſa, marina aqua impleri iuſſerat: fuſiſq. inſtanter ad Deum precibus, ſuper ea ſignum Crucis fecerat: ac repente aqua illa ſalſa, dulcis ſalubriſq. effecta erat. Quo miraculo plures, qui in naui erant, infideles crediderant in Deum: quinetiam aquæ illius, quæ abunde ſuperfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Prouincias varijs, quibus vexabantur, morbis ſanati fuerant.

Ad eaſdem Sinas contendens, cùm, ſæuiſſima orta tempeſtate, omnes de ſe actum eſſe exiſtimarent; & gubernator nauis, ne repentinæ vis procellæ ſcapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari iuſſiſſet; non multo poſt abruptis retinaculis, ſcapham tempeſtas abſtulerat tanto impetu; vt pene temporis momento omnium conſpectum effugiſſet: & prout quiſque cognatos, & neceſſarios in ſcapha habebat, certatim eorum caſum deplorare cœperant. Franciſcus ergo vniuerſos collacrymantes bonum eos habere animum iuſſerat: ac prædixerat, fore vt ante triduum filia remearet ad matrem: ſignificans, ſcapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere viſa fuerat, & rectè ad onerariam tendere, & ſponte ad illius latus accedere; atque ita aptè ſe applicare, vt illi omnes, qui in ea erant, commodè excepti fuiſſent: quæ etiam in medijs fluctibus, nemine illam retinente, tamdiu ſteterat, quoad religaretur ad nauim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Inſulas etiam Franciſcus aduenerat, vbi magno ſpiritus feruore Verbum Dei primus annunciabat: atque in Vrbe Tolo vigintiquinque millia hominum baptizauerat: qui, cùm ſuaſu Tyranni cuiuſdam Chriſti fidem deſeruiſſent, Eccleſiam ſolo æquaſſent, Cruces, Sanctorumq. Imagines confregiſſent, & conculcaſſent; Franciſcus, zelum Domini zelatus, viginti Luſitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad vltionem tanti ſceleris incitauerat: eoq. duce ac victoriæ ſponſore, tam pauca militum manus aduerſus Vrbem munitiſſimam, Chriſti rebellem, expeditionem aggrediebatur: ſed, cùm prope Vrbem perueniſſent, ſubſtiterat Vir Dei, ac orationi ſe dederat: ſtatimq. vicinus mons magnum emiſerat incendium: adeoq. ingentem cineris, ac pumicum vim eructauerat; vt Vrbis atque arcis, quæ in edito ſita erat, muros æquaſſet: horribiliſq. propterea terræ motus totam Vrbem concuſſerat, plurimaſq. domos ſubuerterat: quibus malis exterriti incolæ, deſerta vrbe, in proximas ſiluas confugerant: vrbs itaque à Franciſci militibus facile capta erat: ciues verò ad eius pedes proſtrati, acceptaq. ſalutari pœnitentia, delicti veniam impetrarant.

Vlteriùs, cùm inter eaſdem Inſulas Franciſcus nauigaret, ac ſæuiſſima orta eſſet maris tempeſtas; ad eam ſedandam, Crucifixi imaginem, quam collo appoſitam geſtare ſolebat, vndis immiſerat: quæ vi procellæ è manibus excuſſa, in profundum maris, non ſine magno eius mærore, delapſa erat: ſed lætificauerat Dominus animam Serui ſui: nam, cùm ad terram applicuiſſet, ac ſecus littus iter faceret; marinus Cancer ex vndis ſubito proſiluerat: atque ante pedes ipſius ſteterat, eamdem Crucem morſibus eleuatã gerens: & Franciſcus in genua prouolutus eam deuotè ſuſceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam ſpiritu Deus Seruum ſuum, quem in lucem Gentium dederat, illuminauerat: atque adeo inſigne donum plurimis manifeſtauerat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, ſexaginta nauium claſſe vecti, Chriſtianorum naues concremaſſent, ac multos crudeliſſimis ſupplicijs affectos enecaſſent; ducenti ac triginta milites, in octo naues diſtributi, Franciſco ſuadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente, claſſem Barbarorum inſecuti erant: tranſactoq. iam menſe, cùm nullus ab ipſis nuncius adueniret, conſternatis omnibus, iamq de ciuiũ ſuorum ſalute deſperantibus; Franciſcus in ipſa conflictus hora claſſium congreſſum, ac inſignem Chriſtianorum victoriam, haud ſecus ac ſi præſens eſſet, in concione narrauerat: ac diem, quo tantæ rei nuncius aduenturus eſſet, prædixerat. Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipſo quod deſignauerat tempore, certis nuncijs approbata fuerant.

Cumque duæ naues eodem tempore è portu ſoluiſſent; prædixerat Franciſcus, ſuborta magna maris tempeſtate, alteram naufragium paſſuram; alteram vero (& in hac ipſe reperiebatur) extra omne maris periculum in nauali diſſoluendam: quam prædictionem vtriuſque exitus comprobauerat: cùm alterius fragmenta non multo poſt conſpecta fuiſſent; altera vero, multis tutè peractis itineribus, cùm, publicato vaticinio, Sancti Patris nauis vocaretur, ac vbicumque appelleret cum plauſu exciperetur; demum, poſt multos annos in nauali vt reficeretur ſubducta, ſponte corruerat.

Graſſante quoque peſtilentia in Luſitanorum ac Hiſpanorum claſſibus, quæ ad Amboinam Inſulam appulerant, cùm Sanctus vir ægrotis de more miniſtraret; à Ioanne de Arauſio, vt vinum ſibi ad eorum vſum elargiretur, petierat: quod Arauſius grauatim, timens ne ſibi deeſſet, miſerat: quem Dei ſeruus admonuerat, vt in charitatis operibus largior eſſe vellet: breui etenim fore, vt vita defungeretur, eiuſq. omnia bona in vſus pauperum cederent. Cùmque, poſt non multum temporis ſpatium, ad Ternatem Inſulam, quæ ducentis amplius milliaribus à loco diſtabat, aduenaſſet, ac Miſsæ ſacrificium celebraret; verſus ad populum, Orate (dixerat) pro anima Ioannis de Arauſio, qui modò expirauit. Stupentibus omnibus, poſt duodecimum demum diem ſuperuenerat, qui viſionem Sancti viri veriſſimam fuiſse, nunciata Arauſij morte, declarauerat.

Mer-

Digitized by Google

Mercatori cuidam Meliapore diſceſsuro, ac munuſculum aliquod, tamquam beneuolentiæ ſignum, à ſe poſtulanti, Seruus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam è collo detractam elargitus erat: affirmans, fore, vt, quamdiu illam penes ſe haberet, ab omni maris periculo incolumis eſſet euaſurus. A portu itaque mercator ſoluens naufragium fecerat: cùmque in tabulata, ex lignis raptim compoſita, cum nonnullis alijs vectoribus exilijſſet; in alto mari, alienato à ſenſibus animo, viſus eſſet ſibi cum ipſo ſeruo Dei Franciſco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo deſilierat in illa tabulata, ab ea animi ecſtaſi, velut ab alto ſomno experrectus, cùm neque tabulata, neque ſocij vnquam comparuiſſent, in littore Nagapatani prope Meliaporem ſaluum & incolumem ſe reperierat.

Petro Vellio autem, qui ſumma voluntate in quoddam charitatis opus pecuniã Viro Dei elargitus fuerat, promiſerat fore, vt numquam ei neceſſaria deeſſent, ac mortis horam diuinitus præcognoſceret: quorum vtrumque acciderat. Nam, quamuis Petrus maxima perpeſſus eſſet rei familiaris detrimenta; ſemper tamen ab omnibus ſummam liberalitatem expertus erat: ac, tranſactis demum multis annis, reuelata ſibi mortis hora, ſe in Eccleſia in feretro compoſuerat: auditaq. Miſſa, ac precibus, quas pro animæ ſuæ ſalute recitari iuſserat, ibidem ſtatim in pace obdormiuerat.

Denique bonis operibus plenus, ac ſanctitate clarus migrauit in Cælũ in Inſula propè Sinas die 2. Decembris 1552 Et poſt obitũ etiã eius ſanctitatem Dominus miraculis plurimis vt hic declarauit. Eiuſq. corpus ad varia loca delatum, poſtremo Goæ cõditum fuit in Eccleſia Societatis Ieſu.

§ 4. Demum Vir Dei, conſummato feliciter peregrinationis ſuæ curſu, fama ſanctitatis clarus, & bonis operibus plenus, cùm ei benedictionem Patriarchæ Abrahæ Dominus ſpiritualiter elargitus eſset, vt multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Chriſto Ieſu genuerat, ſuper Stellas Cœli, & ſuper arenam, quæ eſt in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio ſanguine laureatos ad Cœleſtia Regna præmiſiſset; Orientalium Indiarum Apoſtolus ab vniuerſis Indiæ Regnis, totoq. Chriſtiano Orbe, appellatus, dum aditum Euangelio in vaſtiſſimo Sinarum Imperio quærebat, aſſiduis laboribus, quos vltra humanas vires pro gloria Dei tolerauerat, cõfractus: in Inſula prope Sinas, die 2. Decẽbris Anni Domini milleſimi quingenteſimi quinquageſimi ſecundi ad cœleſtem gloriam, perpetuò cum Deo regnaturus, euolauerat. Defuncti corpus viua calce perfuſum, vt exeſa carne oſſa in Indiam exportarentur, incluſumq. arca lignea ſepultum fuerat: quod, poſt quatuor menſes effoſsum, ita recens ac tractabile, veſtimentisq. adeo integris, ac ſi nuper eſset tumulatum, repertum extiterat. Et quamuis nullo odoramentorum genere curatum fuiſset, diuino tamen munere eam odorum fragrantiam ſpirabat, vt eſset ſuper omnia aromata. Calce itaque rurſus iniecta, Malacam, quæ in Orientali India Vrbs eſt celeberrima, delatum extiterat. In qua cùm ſæuiſſima peſtis plurimos quotidie conficeret, ingenti beneficentia aduentum eius Deus inſigniuerat. Nam, ſacro corpore in Vrbem illato, adeo omnis contagio deſierat, vt ea deinceps nullus omnino correptus fuiſset. Arca itaque rurſus aperta, integrum ſicut antea, eandemq. odoris ſuauitatem diffundens, repertum etiam fuerat. Cùmq. in nouo loculo conderetur; ex humero, ob arculæ breuitatem paulum compreſſo, recens ſanguis effluxerat. Nono demum poſt obitum menſe, ſepulchro iterum patefacto, rurſus vt antea diuina virtute à corruptione immune, ac cœleſtibus perfuſum aromatibus inuẽtum; velo, quo facies eius operta fuerat, ob ingeſtæ terræ pondus recenti cruore conſperſo. Noua itaque arca, ſericea aureaq. veſte contecta, pretioſiſſimum pignus incluſum in Indiam ad Coccini portum delatum erat: confluentibus vndique, ad honorandum communis in Chriſto IESV parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goã inſigni celebritate tranſlatum, à Prorege, ac omnibus Ciuium ordinibus maxima frequentia ac deuotione exceptum, & in Eccleſia Societatis IESV, vt populorum deuotioni ſatisfieret, validis cancellis incluſum, omnium oculis per triduũ expoſitum remanſerat: eiuſdemq. Proregis iuſſu ab inſigni Medico, deindeq. Vicario Goano, viſitatum ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam inteſtinis, compertum fuerat: manante etiam ex paruo inflicto vulnere recenti cruore.

Quo tempore, cùm mulier quędam affectu deuotionis incitata, ſpecie oſculantis, pedis digitum, vt illum abſcinderet, morſu apprehendiſset, ſtatim ſanguis effluxerat. Sed Altiſsimi benignitas non his modò mirabilibus Sanctum ſuum in conſpectu omnium populorum mirificauerat; ſed omni tempore ingentia præſtabat beneficia his, qui eius interceſſionem fideliter implorabant: vt plurimis exemplis, præſertim verò infra inſertis, manifeſtum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui vtrumq; pedem à natiuitate adeo aridum, & crura ſicca habebat, vt illis non poſſet inſiſtere, ſed manibus reptare cogeretur; ad ſerui Dei ſepulchrum ab educatrice perductus, ſingulis nouem diebus viſitare ſtatuerat. Cùmq. votum cœpiſſet adimplere; tertia iam die, qua ſepulchrum viſitabat, puer in eius gremio exiſtens, repente ferream ſepulchri cratem manibus apprehẽdens, ſuis ſtare pedibus, & ambulare cœperat, & ſtatim omnino ſanus euaſerat: & intra nouem dies, quos promiſerat, crura carne repleta fuerunt: & ſic ſemper valens & ſanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Ciuitate, vnius mẽſis infans mortuus ad ſepulturã curatus erat: Vouerant itaque cum ingenti fide parentes, ſe inſigne donum, ſi puer reuiueret, ſepulchro ſerui Dei oblaturos, ac Franciſci nomen ei impoſituros. Repente infans aperire oculos, brachia pedeſq. mouere, ac vagire cœperat: ac paulo poſt, non viuum modò, ſed & omnino ſanum atque incolumem filium receperunt: redditiſq. cum ingenti gaudio votis, tam inſigne miraculum per totam illam regionem diuulgarant.

In eàdem Vrbe cœco cuidam Sãctus per quietem apparuerat: eumq. monuerat, vt ad Eccleſiam eius viſitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo: ac, dum per nouem dies ante Franciſci imaginem orabat, repente, diſcuſſa omni cœcitatis caligine, ſanatus erat, & perfectè viderat.

Quin etiam leproſus quidam in eodem loco ma-

magna fiducia ad Sancti interceſſionem confugerat: proprioq. corpore, oleo lampadis, quæ ad eius imaginem ardebat, perunctoq; dum proſtratus orabat, repente à lepra mundatus, atque omnino ſanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Franciſca Rebelles, quæ à multo tempore ſanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim ante eius imaginem pendētis identidem ſe oleo vngens, ſtatim adeo perfectè conualuerat; vt nullas amplius eorum morborum ſenſiſſet reliquias.

Frequenter enim acciderat, vt lampades ad eandem ſerui Dei imaginem appenſæ, aqua tantum benedicta infuſæ, haud ſecus ac ſi oleo plenæ eſſent, arderent, lucerentq.: ſtupentibus etiā infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conſpiciendum, non ſine magno Fidei noſtræ incremēto, Chriſtiani inuitabant.

Cum fruſtra omnes medicæ artis opes expertus eſſet Gundiſaluus, Coccinenſis Ciuitatis incola, vt inueterato cācri morbo, quod pectus eius aſſiduis doloribus vexabat, mederetur; ad diuinā opem conuerſus, Omnipotētis Dei miſericordiā, vt ſe Beati Franciſci meritis ſanū faceret, implorauerat. Imaginem igitur eius, ære excuſam, vlceri applicuerat: eodemq. momento ab omni plaga incolumis euaſerat.

Eiuſdem Vrbis Ciuis Emmanuel Rodriquez pedes habebat vlceribus plenos, ac ob neruorū contractionem adeo debiles, vt illis inſiſtere non valeret: quibus malis & granis & perículoſa dyſenteria acceſſerat. Medicis itaque de eius vita diffidentibus, cùm ad interceſſionem famuli Dei Franciſci æger confugiſſet; eàdem imagine corpus ſuum in formam Crucis ſignauerat; & aquā, in qua eadem merſa fuerat, ebiberat: talemq. diuinæ virtutis ſenſerat effectum; vt intra tridui tēpus ab omnibus morbis incolumis integram conſequutus fuiſſet ſanitatem.

Eiuſdemmet ſerui Dei imaginis præſentem agnouerat virtutem Maria Diaz: ſeptem etenim annis cæcitatem ac paralyſim perpeſsa, ſignum Crucis debilitatis membris impreſſerat; eàque eiuſdem imaginis immerſione, aqua ſanctificata lauerat: nec dum ſeptem prçterierant dies; cùm oculorum lumen, ac totius corporis cçleſti dono acceperat incolumitatem.

Diffuſa tandem per vniuerſum Orbē eius miraculis, ac creſcēte erga ipſū populorum deuotione, multis, & præcipuè Philippus III. Hiſpaniarum Rex inſtabant pro Canonizatione, pro qua Paulus V. & Greg. XV. diſceſſo, & alia neceſſaria, egerunt ita demandaſſe.

§. 5. Hincq. factum erat, vt, cùm tot tantiſq. ſignis ſeruum ſuum Omnipotens Deus in brachio excelſo clarificaret; & per vniuerſum iam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longe lateque diffunderentur; ac propterea nō ſolum Chriſtifidelium erga ipſum deuotio, magna ſuſciperet incrementa; ſed multorum etiam Infidelium corda ad agnoſcendum Deum & Dominum noſtrum IESVM Chriſtum illuminarentur; Ioannes Luſitaniæ Rex prædictus, zelo deuotionis accenſus, inſtiterat, vt à diuerſis locorum Ordinarijs ſuper eius ſanctitate & miraculis proceſſus fierent. Qui cùm diligenter munus ſuum expleuiſſent; ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctā Sedem tranſmiſſa fuiſſent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam prædeceſſor noſter, tūc ſuus, inſtante pro ſerui Dei canonizatione etiam claræ memoria Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico; deputauit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum tūc Rotæ Auditorem: eoq. ad Cardinalatus honorem ſublimato; dilectū filium Magiſtrum Ioannem Baptiſtam Coccinum eiuſdem Rotæ Decanum; & pariter bonę memoriæ Franciſcum Sacratum, tunc Archiepiſcopum Damaſcenum, & Auditoris Rotæ Locum tenentem, ac deinde S.R.E. Cardinalem: qui & antiquos proceſſus examinarent, & nouos auctoritate Apoſtolica faciendos, quatenus ipſis videretur, decernerēt; atque omnia eidem Paulo prædeceſſori vnà cum eorum ſententia referrent. Qui litteras remiſſoriales ad diuerſos Prælatos, in Hiſpaniarum, Luſitaniæ, ac Indiarum Regnis conſtitutos, decreuerant: atque ipſi interim in Curia nouos teſtes examinarant. Cùmq. prædicti Iudices partibus ſuis perfuncti eſſent; eiſdem Auditoribus proceſſus à ſe confectos tranſmiſerunt. Qui omnibus ſumma cum maturitate per plurimum temporis ſpatium (vt negotij grauitas poſtulabat) conſideratis ac perpenſis; eidem Paulo prædeceſſori retulerant, iuxta canonicarum ſanctionum decreta abunde conſtare de vitæ ſanctimonia, ac eximijs virtutibus ſerui Dei Franciſci, deq. miraculis, quę tam eo viuente, quàm poſt felicem eius obitum, eius meritis & interceſſionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumq. videri, ſi eidem placeret, vt in Sanctorum Confeſſorum Catalogo aſcriberetur. Cùmq. interim prædictus Paulus prædeceſſor humanitatis debitum perſoluiſſet; & prædictus Gregorius prædeceſſor ad ſacrum Apoſtolatus apicem diuina prouidentia aſſumptus fuiſſet; ac pro parte chariſſimi in Chriſto filij noſtri, tunc ſui, Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici inſtanter requiſitus eſſet, vt negocium huiuſmodi promouere, ac ad vlteriora procedere dignaretur; accederentq. aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri, idem ſupplicenter expoſcentium preces; prædictus Gregorius prædeceſsor, vt in re tam graui ea, qua decebat, maturitate progrederetur; prædictorum Auditorum relationem ad S.R.E. Cardinales, ſacris Ritibus Præfectos, vt rurſus totum negotium quàm diligentiſſimè diſcuterent, remiſit.

Relationibus auditis, omnes cenſuerunt eſſe canonizandum.

§. 6. Quod cùm illi accuratè perfeciſſent, ac pro ſerui Dei canonizatione omnes vnanimiter cenſuiſſent; bonæ memoriæ Franciſcus Maria Epiſcopus Portuen, S.R.E. Cardinalis de Monte nuncupatus, totius proceſſus ſummam, & ſuā, collegarumq. ſententiam, coram dicto Gregorio Prædeceſſore, & Venerabilibus fratribus noſtris, tunc ſuis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Conſiſtorio ſuo ſecreto expoſuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad vlteriora fore procedendum, communi ſuffragio pronunciarunt. Igitur, cùm in publico Conſiſtorio quondam Iulius Zambeccarius, tunc Aulæ Conſiſtorialis Aduocatus, plurima de huius ſerui Dei vita & virtutibus enarraſſet; atque eiuſdem Hiſpaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione expoſuiſſet; vtq; ad eam procedere dignaretur, humiliter ſupplicaſset; dictus Gregorius prædeceſsor, prædicti Regis pietatem & Religionis zelum plurimùm in Domino commendans, ſuper re tanta eoſdem Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinales, atque Epi-

ſcopos

Digitized by Google

ſcopos in Romana Curia præſentes conſulendos eſſe reſpondit. Atque interim Cardinales & Epiſcopos prædictos intimo cordis ſui affectu vehementer in Domino hortatus eſt, vt in omni humilitate & lacrymis, in ieiunijs, & eleemoſynis, expoſcerent ab eo, qui eſt via, & veritas, vt dirigere dignaretur greſſus ſuos in ſemitis ſuis; vt ingrederetur in veritate ſua, vt quod beneplacitum eſſet in conſpectu eius, intelligere ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque ſemipublico Conſiſtorio, ad quod non Cardinales modò, ſed etiam Patriarchas, Archiepiſcopos, atque Epiſcopos in Curia præſentes cõuocari mandauit; præſentibusq. etiam Sedis Apoſtolicæ Notarijs, necnon Sacri Palatij Apoſtolici cauſarum Auditoribus; cùm plurima de egregia viri Dei Franciſci Xauerij vita ac miraculis enarraſſet; & quanta inſignis hic Dei Seruus pro nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti pertuliſſet, quantoq. cum prouentu (Domino incrementum dante) per incognitas nationes verbum eius diſſeminaſſet, expoſuiſſet; commemoratis etiam inſtantijs, quæ coram dicto Gregorio prædeceſſore tum à Rege Catholico, tum ab alijs etiam Reipublicæ Chriſtianæ Regibus, & Principibus fiebant; cùm ſingulorum ſententias requiſiſſet, omnes vno ore benedicentes Deum, qui honorificantes ſe glorificat; Seruum eius Franciſcum Xauerium canonizandũ eſſe, atque inter Sanctos Confeſſores adſcribendum cenſuerunt. Quorum omnium audito conſenſu, exultauit in Deo ſalutari noſtro; gratias agens ei, qui eſt gloria virtutis noſtræ, in cuius beneplacito contra omnes aduerſarias poteſtates exaltatur cornu noſtrum, qui Eccleſiam ſuam in diebus iſtis hoc lumine illuſtrare, ac nouo patrocinio munire dignatus eſſet. Canonizationis itaque publicauit diem infraſcriptum: eoſdemque Fratres, & Filios noſtros paterna charitate monuit, vt bonis operibus inhærentes, precarentur Deum miſericordiarum, vt ſuper eos ſereno vultu reſpicere, & eorum actiones ad voluntatem eius perficiendam dirigere dignaretur.

Demũ Greg. XV. SS. catalogo adiũxit die 12. Martij

§. 7. Demum, peractis omnibus, quæ ex ſacris conſtitutionibus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant; quarto Idus Martij, Pontificatus ſui Anno ſecundo, in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica, cum eiſdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus ſuis, Clero ſæculari, & regulari, maximaq. populi frequentia, conuenit. Vbi, repetitis pro Canonizationis decreto, nomine eiuſdem chariſsimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, à dilecto filio noſtro, tunc ſuo, Ludouico tituli S. Mariæ Tranſpontinæ Cardinali Ludouiſio nuncupato, eius ſecundum carnem nepote, per Iulium Zambeccarium Aduocatum prædictum petitionibus; decantatis ſacris precibus, ac Litanijs, & Spiritus Sancti gratia humiliter implorata; ad honorem Sanctiſsimæ & indiuiduæ Trinitatis, ac Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, ac ſua, de eorumdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia præſentium conſilio, ac vnanimi conſenſu, glorioſæ memoriæ Franciſcum Xauerium, de cuius vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate; ac miraculorum magnitudine ac frequentia, plene conſtabat; Sanctum eſſe definiuit: & in Sanctorum Confeſſorum Catalogo adſcribendum eſſe decreuit, & adſcripſit: illumq. ab vniuerſis Chriſtifidelibus, tamquam verè Sanctum honorari, ac venerari mandauit.

In eius honorem Eccleſias & Altaria ædificari & cõſecrari, & die 2. Decembris officium recitari poſſe ſtatuit.

§. 8. Ac vt ab vniuerſali Eccleſia in eius honorem Eccleſiæ, & altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari; & ſingulis annis, die ſecunda Decembris, qua ad cæleſtem gloriam vocatus eſt, eius officium, vt de Sancto Confeſſore, ad præſcriptum Romani Breuiarij celebrari poſſet, ſtatuit.

In die Feſto eiuſdem Indulgentiam conceſſit.

§. 9. Eademq. auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſsis, qui ſingulis annis eodem feſto die ad ſepulchrum, in quo corpus eius requieſcit, viſitandum accederent, vnum annum, & vnam quadragenam; ijs verò qui in eiuſdem Feſti octaua, quadraginta dies de iniunctis pœnitentijs miſericorditer in Domino relaxauit.

Poſtremò Miſſam cũ Sancti Franciſci cõmemoratione cecinit, & Indulgẽtiam populo fuit elargitus

§. 10. Poſtremò, gratijs Deo cum exultatione actis, quòd Sanctum ſuum in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, ac tam inſigni ſplendore Eccleſiam ſuam decoraſſet; cantata in Sancti Franciſci honorem ſolemni Sanctorum Confeſſorum oratione, ad altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebrauit, cum eiuſdem Sancti Confeſſoris commemoratione; omnibusq. Chriſtifidelibus præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam elargitus eſt.

Ne autem de dicta Canonizatione poſſit hæſitari, eo quod non fuerint deſuper expeditæ literæ Apoſt. ſupplet cum his literis & effectum ſortiri debere decernit, ac ſi editæ eſſent die Canonizationis

§. 11. Ne autem de definitione, decreto, adſcriptione, mandato, ſtatuto, relaxatione, alijſq. præmiſsis (pro eo quòd ſuper illis ipſius Gregorij prædeceſſoris literæ, eius ſuperueniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hæſitari; Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd definitio, decretum, adſcriptio, ſtatutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmiſſa, à dicta die, quarto Id. Martij ſuum debitum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Gregorij prædeceſſoris literæ ſub Dat. eiuſdem diei confectæ fuiſſent: prout ſuperiùs enarratur: Quòdque præſentes literæ ad probandum plene definitionem, decretum, adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, & alia præmiſſa, vbique ſufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Tranſumptis huius conſt. fidem mandat.

§. 12. Cæterum, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, vbi opus eſſet, deferri; volumus, vt earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionemq. pœnalem addit.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. Põt. Ann. 1 die 6. Aug.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis

tionis Dominicæ milleſimo ſexenteſimo vigeſimo tertio, Octauo Idus Auguſti, Pontificatus noſtri Anno Primo.

Papa ſubſcriptio.

✠ Ego Vrbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Card. ſubſcriptiones.

†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†

† Ego Dominicus tit. S. Laurentij in Lucina preſbyter Card. Gymnaſius.

†
†
†
†

† Ego M. tit. SS. Quirici & Iulittæ presb. Card. Lantes.

†

† Ego P. tit. SS. Nerei & Achillei presb. Card. Creſcentius.

† Ego A. tit. S. Petri in Vincula presb. Cardin. Capponius.

† Ego G. tit. S. Crucis in Ieruſalem presb. Card. Borgia.

†
†
†
†

† Ego Tib. tit. S. Priſcæ presb. Card. Mutus.

† Ego Rob. tit. S. Alexij presb. Card. Vbaldinus.

† Ego Iulius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.

†
†
†
†
†
†
†

† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Bentiuolus.

†
†

† Ego Iulius tit. S. Mariæ ſuper Mineruam presb. Card. Roma.

† Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis presbyt. Card. de Cremona.

†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†

†

† Ego Coſmus tit. S. Pancratij S. R. E. Card. de Torres.

†
†
†
†

† C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.

†
†
†
†
†
†
†
†

† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Diac. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.

†

† Ego A. S.R.E. Diac. Card. de la Cueua.

II. alias XXI.

Ne Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam profeſſionem, ſub quouis prætextu, tranſeant ad alios quoſcumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine.

Vide quæ tibi indicabo ad conſt. ſeq. Cùm ſicut.

VRBANVS PAPA VIII. Edita An. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

Commiſſi nobis per abundantiam diuinę gratiæ paſtoralis officij debitum poſtulat, vt ad ea mentis noſtræ aciem ſedulo intendamus, per quæ regulares Ordines in Eccleſia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis. Exordium.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Paulus PP. V. prędeceſſor noſter, proſpero fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum diſcalceatorum Reformatorũ nuncupatorum Congregationis Hiſpaniarum regimini conſulere volens, inter alia ſtatuit, & ordinauit, quòd nullus omnino tam fratrum, quàm donatorũ dictæ Congregationis, poſt emiſſam in ea profeſſionem huiuſmodi, abſque ſpeciali pro tempore exiſtentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expreſſam mentionem faciente, ad moderatos, ſeu mitigatos, vel alios fratres, tam Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum huiuſmodi, quàm aliorum quorumuis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emiſſionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu (Carthuſianorum Ordine dumtaxat excepto) tranſire, ſeu ſe transferre, aut aliàs à dicta Congregatione ſe ſubtrahere, ſeu ex ea exire valeret: & aliàs, prout in ipſius Pauli prædeceſſoris in ſimili forma breuis ſub die xviij. Auguſti MDCXI. expeditis literis; quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Paulus V. prohibuit his fratribus tranſitum ad alios quoſcumque Ordines, Carthuſianorum Ordine excepto, abſque Rom. Pont. licentia.

§. 2. Hinc autem nos maiori eorumdem fratrum quieti & augmento, felicioriq. directioni per amplius conſulere volentes, ſupplicationibus dilecti Pont. huiuſmodi prohibitionem cõfirmat, cõtrafacientibus ſententiam.

excommunicationis, ac apoſtaſiæ & infamiæ notam apponit, ac mandat, vt transfeūtes ad Carthuſianos habeāt licentiam à ſuis ſuperioribus.

lecti filij Procuratoris Generalis eiuſdem Congregationis nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. Quòd de cætero nullus fratrum prædictorum poſt emiſſam in dicta Congregatione profeſsionem, vt præfertur, & abſque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem mendicantium, & non mendicantium, Monachorum, ſeu Diſcalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionū tam erectarum, quàm erigendarum, etiam emiſsionis quarti voti, ſeu perfectioris, & humilioris vitæ præſumptione, aut ſtrictioris regulæ, ſeu obſeruantiæ prætextu, vel contemplatione, aut alia quantumuis iuſta, & probabili, aut legitima cauſa, ſub apoſtaſiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ ſententiæ pęna ſe transferre audeat, ſeu præſumat; excepto dumtaxat Ordine Carthuſianorum, vt præfertur, quatenus ad illum transeundi licentiam à ſuis ſuperioribus petierint, & obtinuerint.

Secus facientes ſtatim moniti appellatione poſtpoſita ad ſuā Congr. redire tenentur.

§. 3. Et quicumque ſecus fecerit, cùm primum deſuper monitus fuerit, nulla mora, aut excuſatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, ſeu Sedem Apoſtolicam interpoſitis, ad ſuā propriam Congregationem redire, & Superiorum ſuorum correctioni ſe ſubmittere omnino teneatur.

Superioribus aliorum ordinum, ne illos retineāt, præcipit.

§. 4. Prælati verò dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & religionum huiuſmodi, ipſos ſic translatos, ſeu fugitiuos, & apoſtatas minimè retinere, ſed eos, etiamſi nouam profeſsionem regularem emiſerint, ſub priuatione ſuorum officiorum, ac ſimilis excommunicationis pœnis, ſuis ſuperioribus, vel ab eis deputati id requirentibus, & peteñ, ſtatim abſque iudicis miniſterio tradere, & cōſignare debeant. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Aliter iudicare prohibet.

§. 5. Decernentes ſic, & non aliter per quoſcumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§. 6. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptis fidem dari vult.

§. 7. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſsis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſia conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 7. An. & die 9. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Auguſti M. DC. XXIV. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Sequitur extenſio prædictæ prohibitionis, etiam quoad Ordinem Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula.

Edita Anno Dom. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Alias hic Pont. edidit Conſt. præcedentem.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Commiſsi Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ Paſtoralis officij debitum poſtulat, &c.

Omittitur reſiduum huius Conſt. quia eſt, quæ præcedit.

Nunc ad tollendam heſitationem, an liceat his fratribus tranſire ad Ordinē Minimorum S. Frāciſci de Paula.

§. 2. Sed ne aliquis dubitare poſsit, an Fratribus prædictis, per præinſertas noſtras literas huiuſmodi, in illis verbis, etiam emiſsionis quarti voti, vel ſtrictioris Regulæ prætextu, Tranſitus ad Ordinem Minimorum Sancti Franciſci de Paula nuncupatorum prohibitus ſit.

Procurator Generalis pro declaratione ſupplicauit Pont.

§. 3. Ideo pro maiori quiete, & conſeruatione regularis obſeruantiæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Sāctiſsimæ Trinitatis huiuſmodi, Dilectus filius Ioānes de Annunciatione eiuſdem Congregationis Procurator generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſsis, per aliquod opportunum declarationis noſtræ miniſterium, prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui declarat, quod prohibitio præinſerta includat, etiam tranſitum ad Ordinem fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula.

§. 4. Nos igitur eumdem Ioannem Procuratorem generalem ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpeñ, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes: Huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabiliū Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium præpoſitorum, conſilio, tenore præſentium declaramus, prohibitionem in præinſertis noſtris literis contentam, & expreſſam; quòd nimirum, non liceat Fratribus Diſcalceatis Congregationis huiuſmodi poſt emiſſam in ea profeſsionē ad alium Ordinem, ſeu Religionem, præterquam fratrum Carthuſianorum, vt præfertur, tranſire; comprehendere, etiam Ordinem Fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula.

Prohibetque, ne de cætero tranſeant ad dictum Ordinem.

§. 5. Ac proinde omnibus, & ſingulis Fratribus Diſcalceatis eiuſdem Congregationis Sanctiſſimæ Trinitatis, tàm Laicis, quàm cæteris choro deputatis, explicitè, nominatim, & expreſsè prohibemus, ne de cætero, ſub prædictis, & alijs quibuſuis prætextibus, & aliàs, quam, vt præfertur, ad ſecūdò dictum Ordinem Fratrum Minimorum huiuſmodi tranſire quoquomodo audeant, ſeu præſumant.

Ac irritat profeſſionem emiſſam cōtra iſtā, vel præcedentem Conſt.

§. 6. Decernentes, ſi aliquis Religioſus ex prædictis Diſcalceatis iam profeſſus nouam profeſsionem in prædicto eorumdem Minimorum S. Franciſci de Paula, vel in alio quolibet Ordine quomodocumque nuncupato, emiſerit; Vltra pœnas in prædictis noſtris literis appoſitas, profeſsionem huiuſmodi ipſo facto nullam, irritam, & inanem, nulliuſque valoris, & effectus; Eodemque prorſus modo, profeſsionem per eoſdem primò dictos Fratres in Ordine Carthuſianorum huiuſmodi, emiſſam abſq; licentia prius petita, & obtenta à ſuperioribus prædictæ Cōgregationis Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſsimę Trinitatis huiuſmodi, etiam ipſo facto nullam, irritam, & inanem, nulliuſque valoris, & effectus exiſtere, & fore; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrarijs.

§. 7. Non obſtante, quod de iure communi conceſſum eſt in cap. licet, de Regularibus, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Ordinum, & Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis

Apo-

Digitized by Google

Apoſtolicis Congregationi, & Ordinibus huiuſmodi, illorumq. quibuſuis perſonis, & fratribus, ſub quibuſuis verborum tenore, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis in genere, vel in ſpecie, & aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficiēter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceterisq. contrarijs quibuſcumque.

Huius conſt. tranſumptis fidē mandat.

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & Miniſtri Generalis, ſeu Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ eorumdē fratrum Diſcalceatorum, ſeu alicuius Prælati, vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, & Notarij publici manu ſubſcriptis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.A. 14. die 4. April.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris 4. Aprilis 1637. Pontificatus noſtri anno decimoquarto.

III. aliàs LIV.

Quòd Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Sāctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus poſſint celebrare ſuper Altare portatili, & antequam illuceſcat dies, ac etiam abſoluere fideles à caſibus reſeruatis, necnon eiſdem indulgentias impartiri.

De his Fratribus præter indicata ſup. ad conſtit. 62. Clem. viij. Ad militantis to. 3. pag. 63. facultatem quærendi, & recipiendi eleemoſynas, & alia ſubſidia pro redemptione Captiuorum relicta, conceſſit S.D.N. Vrban. VIII. inf. in conſt. 6. Ex incumbenti. Et de Miniſtri Generalis vacatione nonnulla ſanciuit idem in conſt. 19 Iniuncti. Ac priuilegia communicauit in conſt. 21. Redemptoris. Deinde probibuit ne ad habitum Donatorum de cetero reciperent perſonas ſeculares in conſt. 25. Cum ſicut accepimus Poſtea hanc Congregationem à iuriſdictione, obedientia, & ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum exemit in conſt. 33. Ex quo regimen. Deum de electione, & confirmatione Miniſtri Generalis quadam decreuit idem inf. in conſt. 36. Exponi nobis.

Edita A.D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa huius conſt.

CVm ſicut dilectus filius Procurator Generalis fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Congregationis Hiſpaniarū, Nobis nuper exponi fecit, quòd Congregatio prædicta iuxta laudabile ipſius inſtitutum, eius Religioſos in Africam, vt Chriſtifideles inibi ſub miſera Turcarum ſeruitute conſtitutos, quos poſſunt ab illa eximere, quærant, eoſq. in Domino cōſolentur, Eccleſiaſtica Sacramenta illis adminiſtrent, ac eorum deniq. animarum ſaluti, quibus poſſunt rationibus incumbere valeant, mittere intendant.

Indultum celebrandi ſuper Altare portatili, & circa auror.

§. 1. Nos, vt ijdem Religioſi in commiſſo ſibi munere huiuſmodi ad eorumdem Chriſtifideliū ſpiritualem fructum vtilius ſeſe exercere valeant; ſupplicationibus eiuſdem Procuratoris Cōgregationis prædictæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Religioſis mittendis huiuſmodi; quòd altare portatile cum debita reuerentia, & honore, ſuper quo in locis Africæ dumtaxat, honeſtis tamen, & congruis, etiam non ſacratis, & cùm temporis qualitas id exegerit, etiam antequam illuceſcat dies, circa tamen diurnam lucem, in dictorum Captiuorum, & aliorum fidelium, in dictis locis degentium præſentia Miſſas, & alia diuina officia celebrare.

Et abſoluendi fideles, etiā à caſibus in Bulla Cœnæ contētis.

§. 2. Omneſq. & ſingulos eorumdem locorum vtriuſque ſexus Chriſtifideles, ipſorum confeſſionibus diligenter auditis, à quibuſcumque exceſſibus, & delictis, etiam in Bulla in die Cœnę Domini legi ſolita contentis, ac pro commiſſis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam iniungere ſalutarem.

Confeſſis, & refectis ſacro Corpore, Indulgentiam plenariā toties quoties impartiendi facultatem concedit.

§. 3. Necnon his, qui peccata ſua confeſſi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino elargiri liberè, & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate teñ præſentium facultatem impartimur.

Circa Iubileū aſſequendum modum pro Captiuis tribuit.

§. 4. Necnon eoſdem, qui dura ſeruitute illis in partibus oppreſſi pro tempore fuerint, quotieſcumque ab Eccleſia Romana illius theſauros reſerari, & generales peccatorū remiſſiones per Romanos Pontifices, etiam præſcripta fidelibus ad illas aſſequendas, forma, & ſtatuto tempore in eiſdem adiecto proponi contigerit, cùm primum illarum ad eoſdem Captiuos notitia peruenerit, aliqua agendo, quæ naturali libertate priuatum, veriſimile eſt, facere poſſe, illas omnes conſequi, quæ alij fideles, tēpus & formam exactè in illarū conceſſione tradita obſeruantes, conſequerentur, eiſdē auctoritate Apoſtolica, & tenore volumus, & declaramus.

Clauſulas præſeruatiuas apponit.

§. 5. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper valida, firma, & efficacia exiſtere & fore, ac dictæ Congregationi, illiuſq. Religioſis huiuſmodi in omnibus, & per omnia plenìſſimè ſuffragari; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obſtan. quibuſcūque.

Dat. P.An. 3. die 20. Ianuarij.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20. Ianuarij 1626. Pontificatus noſtri anno tertio.

IIII. aliàs CIV.

Confirmatio Decreti Sacrę Rituum Congregationis ſuper vſum Baldachini, Miniſtrorū, ac aliarum Cæremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cœleſtinæ Ordinis S.P. Benedicti.

De horum Monachorum Congregatione, lege conſt. 1. Cæleſt. V. Etſi cunctos. ſup. tom. 1. pag. 153. Cui poſtea communicauit aliorum Monachorum priuilegia S.D.N. Vrbanus VIII. conſt. 24. Sacroſancti. ſup. tom. 4. pag. 38. & Conſtitutiones, vel Sta-

Statuta nouiſſimè pro Cõgregationis gubernio edita, confirmauit in conſt. 56. Sacroſanctum. vbi ſup. pag. 72.

Edita An. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Sacra Rituũ Cong. edidit Decretũ hic relatũ ad fauorem Abbatum Monachorum Celeſtinorũ ſuper Põtificalibus.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Henricus Fortuna, Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cęleſtinorum ordinis Sancti Benedicti, quòd nuper à Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus prępoſitis emanauit decretum tenoris ſub ſequentis, videlicet.

Cùm Sacra Rituum Congregatio alias de anno 1606. ſub die 18. Ianuarij ad inſtantiam Archiepiſcopi Firmani prohibuerit Priori Sanctæ Catharinæ ordinis Canonicorum Regularium in eorum Eccleſia vſum Baldacchini, & aliquarum Ceremoniarum. Et de anno 1617. ſub die 18. Martij idem Decretum ad inſtantiam Cardinalis Caraſæ Archiepiſcopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores, & Abbates cuiuſcumque Ordinis, etiam Caſſinen. R. P. D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator Generalis totius Cõgregationis Monachorũ Cæleſtinorũ Ordinis S. Benedicti, ęgrè ferens huiuſmodi Decreta tamquam præiudicialia antiquiſſimæ conſuetudini ſolemniter celebrandi cum Baldacchino, & Aſſiſtentibus in eorum Eccleſiis; Inſtetit audiri in eadem Sacra Congregatione ſuper dicta antiquiſſima eorum conſuetudine. Et commiſſa cauſa Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Cardinali Antonio Barberino, coram quo, audito ſæpius dicto Procuratore Generali Cæleſtinorum & rationibus ab eo deductis benè perpenſis; Eodem Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo Antonio referente: Sacra Rituum Congregatio, re maturè diſcuſſa, cenſuit in hac parte recedendum à ſupraſcriptis Decretis, de anno 1616. & 1617. & declarauit, licere Abbatibus Cæleſtinis in tribus tantum anni feſtiuitatibus ſolemniter celebrantibus vti Baldacchino, ſine auro tamen, & pompa necnon aſſiſtẽtia vnius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum ſex ad ſummum Monachorum ſacris Veſtibus, coloris ſolemnitati reſpectiuè conuenientis indutorum, duorum nempe cum Pluuialibus, duorũ cum Planetis, & aliorum duorum cũ tunicellis, vltra Diaconũ & Subdiaconum, qui in Miſſa cantaturi ſunt Euãgelium, & Epiſtolam: dũmodo ijdẽ Abbates nullo modo teneãt Sedem Abbatialem fixã, & permanentem prope Altare, vt ſedes Epiſcopalis retineri ſolet, ſed eorum ſedes retineatur in Eccleſia ijs tãtum diebus, quibus ſolemniter, vt ſupra celebrari debet: Et dicti ſex Monachi, vt ſupra parati, non in ſedibus Choralibus, ſed ſuper ſcabellis ſedeant in ſitu congruo, iuxta Eccleſiarum conuenientem ſitum tunc appoſitis, panno laneo coopertis; firmis in reliquo remanentibus ſupraſcriptis ſacræ Cõgregationis in Firmana, & Neapolitana Decretis editis die 30. Iunij 1629.

Quod Decretũ petit Procur. generalis à Pont. confirmari.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubiũgebat, dictus Henricus plurimum cupiat, Decretum huiuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & inuiolabili obſeruantia, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri.

Pont. illud confirmat. & approbat.

§. 3. Nos dictum Henricum ſpeciali gratiæ fauore proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendũ, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus eius nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinſertum huiuſmodi cum omnibus in eo contentis, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & ſingulos tam iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

§. 4. Decretumq., & in eo contenta huiuſmodi, ac præſentes literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Clauſulas preſeruatiuas apponit.

§. 5. Sicq. per quoſcumq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Aliter iudicari prohibet.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcumque. Cõtraria aufert.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 26. Septembris 1629. Pontificatus noſtri anno ſeptimo. Dat. 7. An. 7. die 26. Sept.

V. aliàs CXV.

Super profeſſionibus per Regulares emiſſis, non facto in locis deſignatis Nouitiatu.

Nouiſſime à ſacra Tridentini Concilij Congregatione editum fuit Decretum quoad Nouitios receptos, & profeſſos contra formam Decretorum editorum à Clem. viij. & innouatorum à S. D. N. Vrb. VIII. quod vti neceſſarium, ac huic conſt. valde conſonans, hic ſubinſerere oportunum cenſui.

Conſt. vero Clem. VIII. habes ſup. tom. 3. nu. 60. Nullus omnino. pag. 59. & conſt. S. D. N. Vrban. VIII. habes ſup. tom. 4. nu. 26. Sacra Cõgregatio. pag. 40. Qui etiam declarauit, quòd Regulares, qui vltra vota ſolita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum trãslationem, ſeu habitus priuationem, aut dimiſſionem, à voto huiuſmodi nullatenus liberantur, in conſt. 30. Cùm ſicut hic infr. vbi alia de Regularibus indicabo.

VRBANVS PAPA VIII. Edita An. D. 1631.
Ad futuram rei memoriam.

REligioſos viros, qui ſpretis huius ſeculi vanitatibus, diuini Numinis obſequijs ſub ſuaui Religionis iugo ſeſe manciparunt, paſtorali benignitate complectimur; vtque in vocatione, qua vocauit eos Dominus permaneant, iuxta creditũ Nobis Apoſtolicæ ſeruitutis munus ſedulò intendimus, ac deſuper eiuſdem muneris partes propenſis ſtudijs intendimus, prout ad Dei laudem, Exordium.

Ca-

Digitized by Google

Catholicæque Eccleſiæ decus, & exaltationem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Multi regulares ob non factũ in Domibus deſtinatis Nouitiatũ, profeſſionem inualide emiſerunt. Hæc Clem. conſt. eſt t. 3. pag. 59.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, quamplures Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum regularium profeſſores ad habitum regularem recepti, probationis annum in Monaſterijs, ſeu Domibus regularibus ad id deſignatis, vel ab Apoſtolica Sede approbatis minimè fecerint, proindeque iuxta Conſtitutionem fel. recor. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri deſuper editam, profeſſio per eos ſubinde emiſſa inualida exiſtat.

Pont. mãdat vt hi ſeruatis ſeruandis ad profeſſionem emittẽdam iterum admittantur, & emiſſa omnibus ſuffragetur.

§. 2. Nos Religioſos prędictos ex huius ſanctæ Sedis benignitate ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes; eorumque ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluẽtes, & abſolutas fore cenſentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Venerabilibus fratribus noſtro Scipioni Epiſcopo Sabinen. Cardinali Burgheſio nuncupato, maiori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, cæteriſque Ordinariis locorum, in quibus eorumdem Religioſorum Monaſteria, Domus, ſeu Conuentus, aliaue regularia loca conſiſtunt, ſiuè ipſorum Religioſorum præfectis, vel Superioribus generalibus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus omnes & ſingulos Religioſos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonicè recepti annũ probationis in Monaſteriis, ſeu Domibus regularibus ad id deſignatis minimè fecerũt, ſubindeque profeſſionem nihilominus emiſerunt, ad profeſſionem, denuo ſeruatis alias ſeruandis emittendam: quæ ſic emiſſa illis, & eorum cuilibet tàm in foro interiori, quàm exteriori ſuffragari debeat, abſque nouo probationis anno, ex ſpeciali huius ſanctæ Sedis benignitate, auctoritate noſtra Apoſtolica recipiant, & admittant.

Et eos ad ſacros Ordines ſuſcipiẽdos, ac alias dignitates, & officia religionũ reſtituit.

§. 3. Eoſdemque, poſtquam profeſſionem denuo, vt præfertur, emiſerint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas ſi ab initio validè profeſſi eſſent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate reſtituant, ac reſtitutos eo ipſo eſſe, & cenſeri declarent, itaut habeant eumdem locum, ſeſſionem, & votum, prout haberent, ſi priores profeſſiones validæ fuiſſent: & nondum promoti, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſeruatis aliàs ſeruandis, promoueri: & tam ipſi, quàm alii ad eoſdem ordines iam ritè promoti in ſuſceptis ordinibus huiuſmodi, etiam in altaris miniſterio miniſtrare liberè & licitè valeant: necnon omnes actus, ſiue contractus, quos contraxerunt, & legitimè cõtraxiſſent, vel cum laicis, vel cum aliis Monaſteriis, ſeu alterius Religionis viris, ſi nullum aliud paterẽtur vitium, vel defectum, niſi ex eo ſolùm, quia initi aut contracti ſunt inualidè ab iis, qui contra dictam Conſtitutionem in Domibus non deſignatis, ſiue ab eadem Sede non approbatis, profeſſi ſunt, auctoritate noſtra prædicta confirment, & approbẽt, ac validos omnino declarent. Super quibus omnibus, & ſingulis plenã & amplã facultatẽ dicta auctoritate, tenore præſentiũ tribuimus, & impartimur.

Clauſulas præſeruatiuas apponit.

§. 4. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmiſſis facienda, & exequenda quæcumque, valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, & ſingulis quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; eoſque præmiſſorum occaſione, vel prætextu quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari nullatenus poſſe, nec debere.

Aliter iudicari prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiã de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritũ quoque, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria abrogat.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac præfata Clementis prædeceſſoris, aliiſque cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum huiuſmodi, & quibuſuis aliis etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritañ, aliiſque decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habẽda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harũ ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Superioribus iubet, vt ſuper hoc ſeruare faciant cõſt. Clem. 8.

§. 7. Cæterùm, ſimilibus in poſterum conſultũ eſſe volentes, dilectis filiis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum huiuſmodi Superioribus generalibus, quocumque nomine cenſeantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per præſentes diſtrictè præcipimus, & mandamus, quatenus ſtatim viſis præſentibus, loca, Monaſteria, vel Conuentus, in quibus Nouitii probationis annum agant, et alia quæ dictus Clemens prædeceſſor ſuper hac re obſeruari iuſſit, obſeruentur, deſignari, ſiue confirmari omnino curent, et faciant.

Exẽplis creditur mandat.

§. 8. Vt autem præſentium notitia ad omnes faciliùs perueniat, volumus vt illarum exemplis, etiã impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, et ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Da-

Dat. P. An. 8. die 2. April. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Noſtri Anno Octauo.

Sequitur Decretum editum à Sacra Tridentini Concilij Congregatione, quoad Nouitios receptos, & profeſſos contra formam Decretorum.

SANCTISSIMVS D. N. VRBANVS Diuina Prouidentia Papa Octauus,

AD occurrendum motibus, qui ſolent in Religionibus oriri, occaſione receptionis Nouitiorum, & profeſſionis per eos emiſſæ in Conuentibus non deſignatis, contra formam decretorum ſanct. mem. Clementis VIII. de Nouitijs ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conuentibus deſignatis; audita ſuper hoc ſententia Sacræ Congregationis Concilij, declarauit, ac decreuit huiuſmodi receptos, & profeſſos contra formam dictorum decretorum, allegantes propterea nullitatem receptionis, & profeſſionis, non poſſe ſuper huiuſmodi nullitate poſt lapſum quinquennij quoquomodo audiri.

Quòd ſi aliqui contra formam præfatorum decretorum recepti, & profeſſi, è Religione infra quinquennium exire, vel Superiores extra eam reſpectiuè illos eijcere voluerint, eadem Sanctitas ſua decreuit, vt tam ipſi profeſſi, quàm Superiores reſpectiuè teneantur iura, quæ ſibi fauere viſa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex ſpeciali etiam ſuæ Sanctitatis facultate ſuper hoc conceſſa prouidebit. Inhibeñ propterea Primatibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & Prælatis inferioribus iuriſdictionem exercentibus, ac quibuſcumque Iudicibus ordinarijs, & delegatis, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, etiam de latere Legatis, Sediſque Apoſtolicæ Nuncijs, ne in poſterum in hoc quoquomodo ſe ingerant abſque ſpeciali eiuſdem Sanctitatis commiſſione, ſub pœna ipſo facto incurrenda, quoad Epiſcopos Archiepiſcopos, Patriarchas, & Primates, interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ: quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Iudices prædictos, excommunicationis latæ ſententiæ: quo vero ad Nuncios, & ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis ſuæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio eiuſdem ponendarum.

Si verò ijdem, vt ſupra recepti, & profeſſi, iuribus ſuis minimè deductis coram Sacra Congregatione Concilij, & ſine illius expreſſa licentia è Religione exire, vel Superiores Religionis eos eijcere auſi fuerint; ipſi recepti, & profeſſi, tamquàm Apoſtatæ puniantur, & pro talibus habeantur; necnon contra eoſdem iuxta formam decreti de Regularibus Apoſtatis, & eiectis eiuſdem Sanctitatis ſuæ iuſſu ab eadem Sacra Congregatione ſub die 21. Septembris 1634. editi procedatur: & Superiores, qui eiecerint, pœnam ſuſpenſionis à Diuinis; necnon priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in poſterum obtinenda, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto abſque alia declaratione incurrant. Datum Romæ die 5. Ianuarij 1636.

F. Card. Veroſpius.

Franciſcus Paulutius S.C.C. Secret.

VI. aliàs CXVI.

Indultum pro Fratribus Reformatis Diſcalceatis Sanctiſsimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ, quærendi, petendi, & recipiendi eleemoſynas, oblationes & legata, ac alia quæcumque ſubſidia pro Redemptione Captiuorum relicta.

Vide, quæ de his Fratribus indicaui tibi ſupra ad Conſt. 3. Cùm ſicut. pag. 10.

VRBANVS PAPA VIII. Edita Ann. Dom. 1631.
Ad perpetuam rei memoriam.

EX incumbenti Nobis deſuper Apoſtolicæ Proœmium. ſeruitutis officio Religioſos viros, diuinis obſequijs, ac charitatis, & miſericordiæ operibus, præſertim verò fidelium Captiuorũ Redemptioni vacantes, paſtorali benignitate cõplectimur: vtq; in eorumdem operum exercitio magis confoueantur, ac vota ſua Domino reddere valeant, fauoribus, & gratijs proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt Cauſæ huius Const. dilecti filij Gabriel de Aſſumptione Miniſter Generalis, & Procurator etiam Generalis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorũ Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Congregationis Hiſpaniarum, quòd aliàs felic. rec. Nicolao Papæ IV. prædeceſſori noſtro, pro parte tunc exiſtentium Procuratoris, & Fratrum Domus Sanctæ Mariæ de Mercede Captiuorum Barchinonen. Ordinis S. Auguſtini expoſito, quòd ipſi omnia ſua, quæ habebant, ſollicito ſtudio pro Captiuorum Redemptione reponebant, proindeque cupiebant exhiberi eis, quæ pro Redemptione Captiuorum huiuſmodi à Chriſtifidelibus relinquebantur: idem Nicolaus prædeceſſor tunc exiſtenti Epiſcopo Cæſarauguſtañ, per ſuas deſuper expeditas literas ſub certis modo, & forma tunc expreſsis, dedit in mandatis, quatenus pecunias, terras, poſſeſsiones, & alia bona, quæ generaliter Chriſtifidelibus relinquuntur pro Redemptione huiuſmodi facienda, illis dumtaxat exceptis, quæ certis, & expreſsis perſonis in Captiuitate detentis relicta, vel dimiſſa eſſe cenſerentur, Priori, & Fratribus prædictis exhiberi faceret, prout in dictis literis plenius continetur. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, proprium, ac præcipuum Fratrum Diſcalceatorum prædictorum inſtitutũ ſit, Chriſtifideles in teterrima infideliũ ſeruitute detentos redimere, & quò redemptio huiuſmodi copioſiùs, & frequentiùs fiat, iuxta eorum Regulæ diſpoſitionem caueatur, vt in omnibus ipſius Congregationis Cõuentibus tertia pars omnium bonorum, & eleemoſynarum ad hunc effectum ſeparetur; facultates verò propriæ ad huiuſmodi pium, Deoque maximè acceptum opus peragendum nequaquam ſufficiant, ac Chriſtifidelium eleemoſynæ ad id valde opportunæ exiſtant. Nobis propterea Gabriel, & Procurator prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, vt deſuper opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur Fratres Diſcalceatos prædictos Facultas, de qua in ſubr.

in huiuſmodi pijs, & ſanctis operibus confouere, ac ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpoſitorum conſilio; Fratribus Diſcalceatis prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus; quòd omnia, & ſingula, eleemoſynas, oblationes, atque legata tam ex teſtamento, quàm aliàs quomodolibet pro Redemptione Captiuorum legara, & relicta, necnon alia quæcumque ſubſidia, in omnibus Ciuitatibus, Villis, & Caſtellis Regnorum Hiſpaniæ, & præcipuè Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ, & Cathaloniæ, quærere, petere, & recipere liberè, & licitè poſſint, & valeant; dummodo tamen in quærendis, & recipiendis eleemoſynis prædictis, nihil à Fratribus Diſcalceatis prædictis contra diſpoſitionem Sacri Concilij Tridentini ſuper prohibita eleemoſynarũ quæſtuatione committatur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impartimur. Decernẽtes, illos ſuper præmiſſis à quoquam quauis auctoritate fungẽte, quouis prætextu, cauſa, vel occaſione quoquo modo impediri, moleſtari, vel perturbati nullatenus poſſe, nec debere.

Clauſulę præſeruatiuæ.

§. 3. Præſenteſq; literas ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; eiſdẽque Fratribus Diſcalceatis in omnibus, & per omnia plenisſimè ſuffragari; illoſque earum commodo, & effectu, pacificè frui, & gaudere.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis in dictis Regnis conſtitutis, ac dilectis Filijs illorum officialibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Diſcalceatorum prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illique & illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtẽtes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, illos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari: contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Cõtrariorum derogatio.

§. 6. Non obſtante piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur; ac prædicta Nicolai prædeceſſoris, & quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Domus Sãctæ Mariæ Captiuorum huiuſmodi, & illius Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcũque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alijs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbũ, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permãſuris, hac vice dumtaxat, ac ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtẽſæ. Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Iunij 1631. Pontificatus noſtri Anno octauo. Dat. P.An.8. die 5. Iunij.

VII. aliàs CXVII.

Moderatio Conſt. editæ à Clem. VIII. circa diſtractionem Caſtrorum, & bonorum, etiam fideicommiſſariorũ, pro ſatisfactione creditorum Baronum, & Domicellorum Status Eccleſiaſtici, quòd non habeat locum quoad debita contracta poſt ſex menſes a die archiuiationis Inſtrumentorum, ac vinculatione bonorum.

Conſtitutio indicata Clem. VIII. eſt ſupra tom. 3. nu. 41. Iuſtitia ratio pag. 40. ad quam lege alia notata.

VRBANVS EPISC. SERVVS SERV. DEI Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Dom. 1631.

ROmanum decet Pontificem ea, quæ à ſuis Prædeceſſoribus licèt rationabiliter ſtatuta, & ordinata eſſe reperiantur, cùm iuſtæ ſuadent cauſæ, moderari, & immutare, prout ipſe rerum & perſonarum, ac temporum qualitatibus debitè conſideratis conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Prooemium.

§. 1. Aliàs ſi quidem felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, vt Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, & Baronum, ac Domicellorum S.R.E. ſubditorum tam in Vrbe, eiuſque diſtrictu, quàm in vniuerſo Statu Eccleſiaſtico exiſtentium creditoribus pro facili, & expedita pecuniarum eis debitarum conſecutione aliqua opportuna ratione conſuleret; per quandam ſuam conſtitutionem, Motu eius proprio ſub Dat. videlicet vij. Kalend. Iulij, Pontificatus ſui anno quinto editam, omnibus, & quibuſcumque inueſtituris, conceſſionibus, donationibus, fideicommiſſis, primogenituris, Receſſet proviſionẽ Clementis VIII. contra Barones, & Domicellos ære alieno grauatos.

ris,& allenandi probibitionibus, necnon pactis de ſuccedeñ iam in contractibus,quàm in vltimis voluntaribus purificaris ;& purificañ, ſupet Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Caſalibus, Palatijs, & alijs bonis immobilibus per quoſcumque aſcendeñ, ſeu collàtetales, ac penitus extraneos, & forſan ipſos Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos etiam Motu ſimili, & Conſiſtorialiter emanatis, & ſub quibuſcumque clauſulis, vinculis,& cautelis quomodolibet factis, & confirmatis;quorum omnium, & ſingulorum tenores pro expreſſis baberi voluit, ad effectum. vt Ciuitates, Terræ, Caſtra, Caſalia, Palatia,& alia bona huiuſmodi, præuijs eorum pro ſatisfacieñ ex illorũ pretio credıroribus prædictis, ſub cerris modo,& forma tunc expreſſis, ſubbaſtatione, & deliberatione, ſemper & perpetuò penes illorum emptores, & eorum ſucceſſores libera, & exempta remanerent; ac etiam regulæ de non tolleñ Iure quæſtro pleniſſimè, & latiſſimè Apoſtolica auctoritate derogauit: & ſucceſsiuè mentem ſuam amplius declatando,Congregationi deſuper inſtitutæ, necnon cuilibet ex perſonis ipſius Congregationis, certo eriam tunc expreſſo modo deputaro vltra facultates iam conceſſas, vt in omnibus,& ſingulis cauſis ſuper præmiſſis actiuè, & paſſiuè, ac aliàs quouis modo inter quaſcumque ex ſupradictis, vel eorumdem præmiſſorum occaſione, etiam alias perſonas motis,& moueñ, eriam præuia à pro tempore exiſtente cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditore, & alijs quibuſcumque Iudicibus auocatione procedere, decreta facere, ſententias ferre, mandata relaxare, eaque executioni demandate, aliaque circa præmiſſa neceſſaria,& oppotruna facere ſummariè,manu regia,ſola facti veritate inſpecta, abſque proceſſu, ac rela iudiciaria, necnon terminorum eriam ſubſtantialium obſeruatione,ſingulis diebus,prærerquàm in bonorem Dei feriaris, ac ferijs indictis, & indiceñ non obſtañ, ac omni, & quacumque appellarione remota, procedere liberè, & licirè poſſet, facultatem conceſſit; prout in vno, ſeu pluribus eiuſdem prædeceſſoris chirograpbis, Motu, ſcientia,& poteſtatis plenitudine ſimilibus emanatis, necnon conſtitutione prædicta pleniùs continetur.

Moderatur Conſt. Clem. VIII. quod in debitis contractis poſt ſex menſes à die archiuiationis Inſtrumẽtorum, ac vinculatione bonorum Baronum, & Domicellorum, non habeat locum, ad fauorem creditorum, etiam priuilegiatorum.

§. 2. Nos matura delibera rione præbabita prouide penſantes, quàm iuſtum, & rarionabile, ac legibus conſentaneum ſit, vt ſupremæ Teſtatorum voluntates, contractus, inueſtituræ, aliæque diſpoſitiones quæcumque quantum fieri poteſt effectum ſortiantur,& vt ſimpliciriati, ſeu facilitati,qua dicti creditores bonam fidem Principum, & aliorum debitorum prædictorum ſequuti ſunr,exemplo prædicti Clemenris prædeceſſoris ſalubri aliquo temperamento conſulẽdum, ita rationem potiſſimum ad hoc opportunam ineundam eſſe cenſuimus: vt inter eos qui fideicommiſſa probibitiones, pacta primogenıturas,aliaque præmiſſa,ac oneta,& vincula prorſus ignorantes; & alios qui illa ſcientes, ſed fortaſſe neſcire ſimulantes, nihilominus cum eiſdem Principibus, Ducibus, Matchionibus, Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque ſucceſſoribus ſupradictis remedio Conſtitutionis prędictæ freti contta bunc diſtinctio fiat: quandoquidem illi commiſeratione digni, iſti verò tamquam vltimas hominum voluntates eludere artificiosè ſatagentes,dictæ Conſtitutionis beneficio, quo facilius ad pecunias,merces,& alia bona credendum inducuntur, indigni omnino cẽſendi ſunt. Proinde Principes, Duces, Marcbiones,Comites, Barones, & Domicellos ſupradictos, qui debita quomodocumque contrahunt,ad fideicommiſſorum, probibitionum,pactorum,primogeniturarũ,aliorumque onerum, & vinculorum huiuſmodi Inſtrumẽtorum deſuper forſan editorum, ac penes ſe forſan ſecretè, & ad effectum perſonas de illis ignatas in ſua nomina alliciendi retentorum manifeſtationem inducere volentes, ac conſtitutionis, & chirographorum prædictotum totos & integros tenores etiam veriores, perinde ac ſi illi de verbo ad verbum,nihil penitus omiſſo,inſererentur, pręſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſsis, & inſertis habentes; Motu pari,non ad alicuius Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione Noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Conſtitutionem prędictam, cum inde ſecutis, vt præfertur,chirograpbis de cætero in debitis, quæ ab eiſdem Principibus, Ducibus, Marchionibus,Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque ſucceſſoribus huiuſmodi poſt ſex menſes à die,quo fideicommiſſorum, probibitionum, pactorum, contractuum, inueſtiturarum, primogeniturarũ, aliorumque onerum, vinculorũ, & diſpoſitionũ, tam bactenus inſtitutorum, quàm impoſterum perpetuis futuris temporibus inſtitueñ Inſtrumenta, ſeu documenta in Archiuio Noſtro Vrbano exhibita; necnon bona in eis obſtricta, vel vinculata,indicara,& in eodem Archiuio deſctipta fuerint, computãdos, quouis modo,& ex quacumque cauſa, ſeu occaſione impoſterũ contrahentur, etiamſi creditores prædicti, Pupilli,Viduæ, Societates, Collegia, Confratemitates, & alia loca Pia quouis nomine nuncupata, & quantumuis exempta, ac etiam dictæ S. R. E. Cardinales, aut aliàs quantumuis priuilegiati,& ſpeciali nota digni exiſtant, & quacumque etiam Regali, Imperiali, ſeu alia præſulgeant dignitate, locum non habere debere, eadem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, decernimus, & declaramus: ac conſtitutionem prædictam cum inde ſecutis chirographis, in bac parte dumtaxat; itaut pro debitis poſt ſex mẽſes à die factæ archiuiarionis fideicommiſſorum, probibitionum, inueſtitutarum, contractuum, primogeniturarũ, & aliorum præmiſſorum, ad Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum, Caſalium, & aliorum bonorũ, fideicõmiſsis, probibitionibus, pactis, primogenituris, alijſque oneribus, & vinculis huiuſmodi, vt præſertur, vel alias quomodolibet obnoxiorum, ſeu tamquam ralia ab eiſdem Principibus, Ducibus,Marchionibus,Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque ſucceſſoribus huiuſmodi poſſeſſorum, & tentorum, ſubbaſtationem huiuſmodi, ac venditionem, & pretij conſignationem nullo modo deueniri poſſir, etiam perpetuo moderamur, corrigimus, & limitamus.

Ampliat Conſt. Clem. ad alios caſus, vt hic expreſſos.

§. 3. Et nihilominus, quòd ſi nouum debitum, etiam elapſis dictis ſex menſibus archiuiarionem, indicationem, & deſcriptionem huiuſmodi ſubſequeñ, ad effectum antiquum debitum extingueñ, reportara per nouum creditorem iurium ceſſione creati contigerit; Conſtitutio prædicta, cum inde ſecutis chirograpbis, quoad nouũ debitum huiuſmodi, prout etiam ne publica fides eludatur, quoad

loca Môtium tam hactenus erecta, quàm pro tempore er gen̄, etiamſi illorum erectiones, quas imposterum, niſi ſufficientibus aſſignatione, & penſata qualitate, & quantitate bonorum, quatenus opus ſit, cautione tam pro fructibus, quàm pro ſorte principali datis, & concurren̄ vrgentiſsimis cauſis, ac de conſenſu ad ſucceſſiones, fideicommiſſa, & primogenituras vocatorum, & in eiſdem, ac alijs præmiſſis quomodocumque intereſſe habentium conſenſu, ac illa pro tempore conſequi, & obtinere debentium euidenti vtilitate, concedere nullo modo intendimus: & aliàs à Nobis, vel Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, quos in eandem ſententiam ituros arbitramur, per ſubreptionem, & obreptionem emanatas, & extortas, nullas, & nullius roboris, ac momenti fore, eſſe, & cenſeri, nullique ſuffragari poſſe, & debere, ac ſi conceſſæ non eſſent, etiam decernimus; in dicto Archiuio non annotatæ, neque præſentatæ fuerint, in omnibus, & per omnia locum habere, & ſeruari debere: necnon quod pro omnibus, & ſingulis quomodocumque creatis, & vndecumque prouenien̄ debitis, eorumque ſatisfactione ſuper omnibus bonis cuiuſcumque generis non vinculatis, ſed liberis, ac etiam ſuper bonorum vinculatorum, etiam in Archiuio deſcriptorum, ad eos qui contraxerunt debita ſpectan̄ fructibus eorum vita durãte, iuxta iuris communis diſpoſitionem, ſed & pariter ſuper ipſis bonis vinculatis, & vt præfertur deſcriptis; ſiquidem debita fuerint de Sedis Apoſtolicæ licentia, cum derogatione vinculorum huiuſmodi contracta, in vim dictæ conſtitutionis, & iuxta illius formam procedi poſſit, & debeat: eandemque conſtitutionem, & chirographa, pupillos, & alias omnes perſonas quantumuis priuilegiatas prædictas, non ſolum actiuè, ſed etiam paſſiuè, in prædictis conſtitutione, & chirographis comprehenſas fuiſſe, & comprehendi debere, eiſdem auctoritate, & tenore ſimiliter declaramus, & decernimus.

Contra hanc formam iudicari prohibet.

§. 4. Sicque & non aliàs in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungen̄, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac etiam S.R.E. Camerarium, alioſque Cardinales, etiam de latere Legatos, & Prolegatos, dictæque Sedis Nuncios, & cauſarum Curiæ Cameræ præfatæ generalem Auditorem, ac Theſaurarium, & Præſidentes Clericos; ſublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate iudicari, et diffiniri debere; ac quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane, etiam decernimus.

Contrarijs derogat.

§. 5. Non obſtan̄ piæ mem. Pij Papæ IV. etiam prædeceſſoris Noſtri de rebus intereſſe dictæ Cameræ quomodolibet concernen̄ in eadem Camera regiſtran̄, et inſinuan̄, ac prædicta Clementis, cui quoad partem, vt præfertur moderatam, correctam, et limitatam, necnon chirographis prædictis illis aliàs ſemper, et perpetuò in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, et expreſsè Motu, ſcientia, et poteſtatis plenitudine huiuſmodi, harum ſerie derogamus; alijſque conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor in dicta eius conſtitutione voluit non obſtare, cæteriſq; contrarijs quibuſcũque.

Prouidet ne vocati ad ſucceſſionem bonorũ vinculatorum, damnum aliquod patiantur.

§. 6. Vt autem in bonis vinculatis ſuccedere debentium, et aliorum quorumcumque indemnitati faciliùs conſulatur: Volumus, et ſtatuimus vnicuique, etiam intereſſe non habenti, cuilibet, videlicet de populo licere fideicommiſſa, et cuiuſcumque tenoris vincula, aliaque præmiſſa in Archiuio prædicto exhibere, et bona vinculata indicare, ac deſcribi facere, et talem exhibitionem, indicationem, et deſcriptionem pro debitis factis per ſex menſes exinde ſubſequen̄, etiam ab ijs qui exhibitionem, indicationem, et deſcriptionem facere non curauerint, ad effectum præmiſſorum ſufficere. Itaut ſemel factæ exhibitio, indicatio, et deſcriptio ſemper, et in futurum perpetuis futuris temporibus contra quoſcumque intereſſe habẽtes ſuffragẽtur.

Iniũgit onus Cõſeruatori Archiuij pro commoditate habẽtium intereſſe.

§. 7. Necnon dilectum filium modernum, & pro tempore exiſtentem dicti Archiuij Conſeruatorem ad librum particularem, in cuius vna nomina, et cognomina fideicommittentium, et aliàs diſponen̄; in altera verò partibus loca nominatim, et bona fideicommiſſis, et alijs vinculis ſuppoſita, fideliter, ſub literis Alphabeti annotata reperiantur, palam, et publicè habendum, ac tam illũ, quàm omnia, et ſingula Inſtrumenta, Teſtamenta, et alia præmiſſa concernen̄ in dicto Archiuio nunc, et pro tempore inſinuata, ſeu ad cuſtodien̄ tradita, indicata, et deſcripta, omnibus, et ſingulis de illis notitiam habere, eaque legere volen̄ exhiben̄, et illorum copiam petentibus concedendum, competen̄ mercede reſpectiuè recepta, omni mora, et dilatione poſtpoſitis, teneri.

Mandat publicari in Vrbe, & publicationi huiuſmodi vim tribuit perſonalis omnium intimationis.

§. 8. Vtque præſentes, et in eis cõtenta ad omnium notitiam deducantur, et ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, mandamus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad eccleſiæ Lateranen̄, et Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, et Cancellariæ Apoſtolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, et publicentur, et cùm inde amouebuntur, earum exempla in eiſdem locis affixa dimittantur: quæ ſic publicatæ, et affixæ omnes, et ſingulos quos concernunt, perinde afficiant, et arctent, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, et notificatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem dari præcipit.

§. 9. Vtque illarum tranſumptis etiam impreſſis, et ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Iudicio, et extra, vbique adhibeatur, quæ ipſiſmet adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionemque pœnalem ſuperaddit.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decretorum, declarationum, moderationis, correctionis, limitationis, derogationis, voluntatis, ſtatuti, et mandati noſtrorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P.An.9. die 22. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem die 22. Septembris 1631. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Indictione decima quarta, Die verò vigeſima ſecunda menſis Septembris, Pontificatus autem Sanctiſsimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, Domini Vrbani Diuina

proui-

prouidentia Papa viij. anno eius nono, retroſcriptę literę Apoſtolicæ affixa, & publicatę fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellarię Apoſtolicę, & in acie Campi Flora, dimiſſis ibidem per aliquod temporis ſpatium earumdem literarum Originalibus appenſis, deinde amotis, illorumque poſtea exemplaribus ibidem relictis affixis per me Ioſeph Maſſeum Romanum S.D.N. Papę Curſorem.

Auguſtinus de Bolis pro Mag. Curſ.

VIII. aliàs CXVII.

Quòd Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialiter excipiantur.

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis facultas eſt ampliſſima, & quòd in cauſis Fidei poſſint procedere contra quoſcumque etiam exemptos, ac eligere etiam Regulares, qui aliàs in ſeculo Notarij fuerunt, in Notarios pro prędictis cauſis, conceſſit Alexan IV. conſt. 22. Ne commiſſę. ſup. tom. 1. pag. 117. Necnõ Religioſorum quomodolibet priuilegiatorum de hæreſi culpabilium (dummodo ab eorum Superioribus non ſint præuenti) cauſas cognoſcere ac punire poſſe, voluit Pius IV. vt ſup. tom. 2. conſt. 51. Paſtoris. pag. 49. Et poſtremo Paul. V. reuocauit facultates Superioribus quorumcumque Ordinũ conceſſas cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum ad officium ſanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes in conſt. 26. Romanus Pont. ſup. to. 3. pag. 154.

Edita An. D. 1632.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Multi Religioſi prætendebant non derogari eorum priuilegijs per Cõſtitutiones generales.

CVm ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercień, Præmonſtrateń, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneń, Societatis IESV, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeu prætextu priuilegiorum, & indultorũ ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac ſancta Sede Apoſtolica tam per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter conceſſorum, in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa mentio fiat.

Ponit. declarat huiuſmodi Conſtitutiones hactenus editas afficere quoſcumque regulares, præcipuè in concernentibus Fidẽ Catholicam, & ſãctæ Inquiſitionis officiũ.

§. 1. Nos qui inter grauiſſimas, multipliceſque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantæque Conſtitutiones generales à Nobis, & hac ſancta Sede, & præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiuſq. propagationem, & Officij ſanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cętero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, ſanctæq. Matris Eccleſię exaltationem, debitum, vt pareſt, ſortiantur effectum: necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſuis clauſulis, & decretis etiã quãtumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine: Quòd quæuis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcũque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus Fidem Catholicam, illiuſque propagationem, & ſanctæ Inquiſitionis officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus ſancti officij, & de propaganda fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tam S. Benedicti, Ciſtercień, Præmonſtrateń, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneń, & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omnino comprehendant, perinde ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati, in eis nominatim expreſſi fuiſſent.

Ac etiam edendis Cõſtitutionibus ſubiacere decernit.

§. 2. Edẽdæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & ſancti Officij Inquiſitionis præfati, quàm ſuper quacumque alia re, negotio, ſeu materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes huiuſmodi ſimiliter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Cõgregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores; niſi in edendis Conſtitutionibus, huiuſmodi ſpecialiter, & expreſſe excipiantur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſq. priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam Motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, etiam contemplatione, vel ad inſtantiã Imperatoris, Regũ, & aliorũ Principum, tã per viam meræ cõceſſionis, quã communicationis, & aliàs quomodolibet cõceſſa reſpectiuè ſint, quorum, ſeu quarum vigore, vel prætextu ſint excepti, ſeu ſe minimè comprehendi prætendant in Conſtitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

Hanc declarationẽ clauſulis præſeruatiuis munit.

§. 3. Præſentes verò literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicumque in prę miſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac

cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarūt, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis etiam quantumuis ſubſtātiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet facieñ comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari.

Ita & non aliter iudicari mandat. §. 4. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac Irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel Ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit. §. 5. Non obſtañ regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon iam S. Benedicti, Ciſtercieñ, Præmonſtrateñ, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneñ, & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcumque aliorū Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, cōfirmatis, & innouatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mētio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium & ſingulorū tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dūtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Huius tranſumptis credi iubet, & publicat in Vrbe omnes ligare ſtatuit. § 6. Volumus autem quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateraneñ, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dat. P. Annd. die 5 Nouēb. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 5 Nouembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono.

Publicatio in Vrbe. *Die, & anno ſupradicto affixa, & publicatæ fuerunt ſupradictæ literæ ad valuas Curiæ & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum S.D.N. Papę Curſorem.*

IX. aliàs CXIX.

Extenſio Conſtitutionis Greg. XV. reuocatoriæ omnium conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, præter S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu ſignatas.

Hanc reuocationem factam à Greg. XV. habes ſup. inter ipſius conſt. nu. 27 incip. Romanus Pontifex. to. 3. pag. 313. Quam poſtea declarauit non comprehendere illos officiales, quibus ratione muneris ſuorum antea de Summi Pōtificis oraculo fides haberi ſolebat, hic idem S.D.N. Vrb. infr. in cōſt. 29. Alias ſel. rec.

VRBANVS PAPA VIII. Edita An. D. 1632.
Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV. prædeceſſor noſter, vt ſubnaſcentibus iugiter varijs difficultatibus, & abuſibus ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequen. videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ &c. Greg. XV. edidit conſt. de hac materia indictam in 1. rubr.

Omittitur reliquum, quia eſt ſup. tom. 3. nu. 27. pag. 313.

§. 2. Cùm autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam S.R.E. Cardinalibus obtētas, & ipſorum manu firmatas ſæpe ab his, in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinę eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantum cum Domino poſſumus his, & alijs malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de conſilio nonnullorum Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E Cardinalium, quibus negocium huiuſmodi maturè diſcutiendū commiſimus, omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quaſcumque per Summos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, Quā hic Pōt. extendit, vt in rubr.

&

& perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiue ſecularibus, ſiue regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris, aliiſque perſonis prædictis quacumque de cauſa, etiã de neceſſitate exprimenda, occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut alias quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

Publicati à Superioribus Ordinum iubet. §. 3. Præterea, vt præſentes literæ omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quantocitius innoteſcãt, omnibus, & ſingulis Generalibus, & alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Cõgregationum, Societatũ, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, ſub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis ipſo facto incurrẽdis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos, omnes, & ſingulos Prouinciales eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatũ, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, de eiſdẽ præſentibus literis certiores faciant, earumdemq. præſentium exemplaria illis tranſmittant, qui quidem Prouinciales ſub eiſdem pœnis teneãtur ſingulis Superioribus Monaſteriorum, Conuentuũ, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, vt eaſdem præſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt publicent.

Clauſulas præſeruatiuas addit. §. 4. Decernentes præſentes literas etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendẽtes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſiue aduerſus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Aliter iudicandi facultatem tollit. § 5. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet. §. 6. Nõ obſtan. præinſertis literis huiuſmodi, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, etiam regula noſtra de non tollendo iure quæſito, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdẽ Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis ſub quibuſcumque verborum formis, & teñ, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autẽ per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 7. Volumus autem quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtẽſæ: quodque eædem præſentes literæ, ſiue illarum exempla ad valuas Baſilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ huiuſmodi ſimiliter affixa, omnes, quos concernunt. perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent. Tranſumptis credi mandat.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono. Dat P. An. 9. die 20. Decembris.

Die & anno ſupradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, aliiſque locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt per me Andream Scalmanum, S. D. N. Papæ Curſorem. Publicatio in Vrbe.

X. alias CXX.

Notarij extra Vrbem creandi, antequam officium Notariatus exercere incipiant, examini ſe ſubijcere debeant, ſub pœna nullitatis & falſi.

Notarios creatos prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S. R. E. Camerarij annullauit iſtemet Sanctiſſ. Pont. in conſt. ſequenti.

Forma autem huius examinis præſcribitur in hac conſtit.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1631.

RAtio Paſtoralis officij ſollicitè vigilare Nos admonet, vt ad publica munia, præcipuè verò Noſtrorum, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubditorum intereſſe concernentia exercenda, viri præficiantur idonei, qui fide, doctrina, & experientia commendabiles ſuſtinendo oneri ſibi credito pares exiſtant. Exordium.

§. 1. Hinc eſt quod Nos, qui hodie accepto quod poſt erectionem, & inſtitutionem Archiuiorum per fel. rec. Sixtum Papam V. prædeceſſorem noſtrum in quibuſuis ſtatus Eccleſiaſtici Nobis tunc illi, & Sedi Apoſtolicæ mediatè, & imme- *Gubernatores Ciuitatũ occaſione prohibitionis iã per Card. Camerarium factæ ne Notarij officium exercerẽt niſi præuio examine creauerãt nõnullos Notarios.

immediatè ſubiecti Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, Villis, & alijs locis deſignatis factam, Gubernatores Ciuitatum, ac Prætores locorum minus inſignium, ſumpta occaſione quòd bo. me. Henricus olim tituli S. Pudentianæ presbyter Card. Caetanus nuncupatus, tunc S. R. E. Camerarius ſtatuerat & ordinauerat, quòd nullus Notarius per quamcumque perſonam, prætextu cuiuſuis facultatis etiam ex Vrbe noſtra conceſſæ extra Rom. Cur. creatus, officium Notariatus, niſi præuio rigoroſo examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci, cum interuentu Aduocati, & Archiuiſtæ approbatus fuiſſet, exercere poſſet; facultatem creandi Notarios ſibi arrogare auſi fuerant, & de facto creauerant.

Quos ſic creatos Pont. annullenit; & de nouo ſe creari facere vt poſſint cōcedit, certa præſcribenda forma.

§. 2. Creationes Notariorum per Gubernatores & Prætores ſic factas, inualidas, & attentatas, & Notarios tali pacto creatos non Notarios per alias noſtras literas declarauimus, prohibentes aſſertis Notarijs, vt præfertur creatis, ne officium Notariatus prætenſi exercere auderent, vel præſumerent; ſed de nouo ſe ab habente creandi poteſtatem, & ſeruata forma per Nos præſcribenda creari facerent.

Eam formam hic præſcribit.

§. 3 Volentes formam huiuſmodi præſcribere, & omnibus intereſſe habentibus conſulere, Motu proprio, non ad alicuius ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, meraque deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quod perpetuis futuris temporibus in omnibus, & ſingulis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, Villis, & locis Status prædicti tam mediatè, quàm immediatè ſubiecti, nullus omnino tam ex prædictis, vt præfertur iam creatis, quàm ex eis, quos in futurum quauis auctoritate creari contigerit, extra diſtrictum Vrbis ad exercitium officij Notariatus huiuſmodi admitti poſſit, nec debeat, niſi coram pro tempore exiſtente Legato, aut Præſidente, vel Gubernatore Prouinciæ, in qua degit, vel ipſis impeditis, corā Prolegato, vel Locumtenente generali reſpectiuè, cum interuentu duorum Iurium Doctorum, & totidem Notariorum, inter quos ſit loci Archiuiſta; vbi verò Tribunal Rotæ inſtitutum fuerit, duorum eiuſdem Auditorum; docuerit prius de creatione in Notarium legitimè facta, eaque legitima, & valida comperta rigoroſè examinatus, & interrogatus fuerit ſuper ijs, quæ ad exercitium officij Notariatus ſpectant: & quatenus ad id repertus fuerit idoneus, ſuper quo examinatorum omnium conſcientiam oneramus, à Legato, Præſide, vel Gubernatore ad exercitium præfatum, præſtito tamen prius per eum iuramento de obſeruandis Apoſtolicis Conſtitutionibus, & bannimentis ſuper Archiuijs emanatis, admiſſus, & ſuper admiſſione per Archiuiſtam literæ patentes Legati, Præſidentis, vel Gubernatoris manu ſubſcriptæ eidem conſignatæ fuerint: Quo verò ad Ciuitates Legatorum, vel Gubernatorum Prouinciæ, præfatorum iuriſdictioni non ſuppoſitas, & illarum loca, ac Territoria, examen, & alia præmiſſa coram ſingulis Ciuitatum huiuſmodi Gubernatoribus, cum earumdem perſonarum ſuperius expreſſarum interuentu adimpleantur. In euentum verò quòd occaſione Legationum Ciuitas Legato ſubijceretur, durante tali ſubiectione in loco reſidentiæ Legati; & quoad Terras, & alia loca, in quibus ſpecialis Gubernator conſtitutus reperitur, coram Præſide Prouinciæ. Quo verò ad Ciuitates, Terras, & loca in diſtrictu dictæ Vrbis exiſtentia, coram pro tempore exiſtente Archiuiorum Præfecto, cum interuentu quatuor Iurium Doctorum, & quatuor Cameræ Apoſtolicę Notariorum, ſupradicta peragi poſſe volumus: & inſuper Notarium, vt præfertur approbandum, & admittēdum præmiſſorum occaſione in aliqua expenſa, præterquam decem Iullorum monetę Romanę pro literis patentibus per Archiuiſtam exigendorum grauari non poſſe.

Contrafacientibus pœnas indicit.

§. 4. Et ſi quis ex ſuperiùs cōprehenſis Notarijs contra preſentium tenorem, non obtenta admiſſione, vt præfertur, officium Notariatus exercere auſus fuerit, pœnam falſi incurrere, & actus per ipſum factos, perinde ac ſi nunquā Notarius creatus extitiſſet, nullos & inualidos, ac nullius roboris, & momenti in iudicio, & extra fore, & eſſe decernimus, & declaramus.

Eaſq. ad Notarios extra Vrbem reſidentes extendit.

§. 5. Quæ quidem omnia quoad Notarios extra Vrbem reſidentes, & quauis auctoritate, etiā ex Vrbe proueniente, ac per Protonotarios, & Scriptores Romanę Curiæ; necnon Communitatum, Archiuiorum, Collegia, & alios quoſcumque etiam Apoſtolica, vel Imperiali, aut alia quacumque ſuffultos auctoritate creatos, etiam ſi in Inſtrumento creationis particulares Iudices deputati reperirentur, locum habere, & obſeruari volumus pariter, & mandamus.

Clauſulis & ſeruatiuis in his ſolitamit.

§. 6. Præſentes quoque, & omnia, ac ſingula in eis contenta, & ex eo quod Scriptores Romanæ Curiæ, & aliorum Archiuiorum præfatorum, ac Notarij, & alij quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmiſſis nullatenus cōſenſerint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint, minuſque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, deductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint; nullo vnquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſine etiam ex eo quòd in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quæuis alia ſeruanda, & adimplenda, ſeruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite, à Iure, vel facto, aut ſtatuto, ſeu conſuetudine reſultante, vel præſcriptionis etiā quadraginta annorum & vltra, enormis, enormiſſimæ, ac totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore Iuris clauſo, ſeu occaſione vel cauſa, & quantumuis iuſta, rationabili, etiam priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret: aut quòd de voluntate noſtra huiuſmodi, & alijs ſuperius expreſſis, ſeù relatis nihil vllibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, inualidari, retractari, in Ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi,

aut

aut impetrato, vel conceſſo quempiam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe: neque ipſas præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas perpetuoque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Sicque & nō alias iudicari præcipit. §.7. Sicque & non aliàs in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quauis cauſa, & in ſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere: irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Executores deputat. §.8. Quocirca Venerabilibus fratribus noſtris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis; necnon dilectis filijs Præſidentibus, Gubernatoribus, aliiſque Officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum prædictorum, per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus ſtatim atque præſentes noſtræ literæ illis, ſeu alicui eorum præſentatæ fuerint, illas ſolemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per ſe, vel alium, ſeu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent. Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis compeſcendo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contraria abrogat. §.9. Non obſtantibus piæ me. Bonifacij VIII. de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis vltrà tres dietas extra ſuam Ciuitatem, & Diœceſim ad iudicium vigore præſentium non trahatur, & Pij IV. Rom. Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de gratijs intereſſe dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera inſinuandis, & regiſtrandis, ac alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra de non tollendo iure quæſito, aliiſq. Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quàm immediatè, vt præfertur, ſubiectorum locorum, ſtatutis, priuilegijs, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extenſionibus, prorogationibus, & literis Apoſtolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus, & Collegiis prædictis, ac quibuſuis aliis etiam Communitatibus, Vniuerſitatibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate paribus, & etiam conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarū derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam neceſſariò exprimendis, etiam in vim contractus iurati, & Camerali obligatione vallati, & quouis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi in eis caueatur expreſſè quòd nullo vnquā tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium facultatum, licentiarum conceſſionum, priuilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore faciendis comprehēdantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatū, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſæ ſunt, eligenda, reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata, ac denuo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur; necnon pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret; tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſè, ac latiſſimè derogamus, & derogatum eſſe volumus; cæteriſq. contrariis quibuſcumque.

Hanc conſt. publicari, & publicatam omnes afficere decernit. §.10. Vt autem præſentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deueniant, vltra earumdem publicationem in quolibet dicti Status loco faciendā, & in cuiuſlibet loci Archiuio regiſtrandam, Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus eaſdē præſentes ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Cāpi Floræ, per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ ſic publicatæ & affixæ omnes, & ſingulos, quos concernunt in Vrbe commorantes perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum vnicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Eiuſdē Tranſumptis vult fidem haberi. §.11. Quòdque earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica cōſtitutæ munitis eadē prorſus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quę ipſis originalibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę.

Sanctionem pœnalē addit. §.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginam noſtrorum ſtatuti, ordinationis, mandatorum derogationis, voluntatum, & decretorum, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. Ann. die 22. Decē. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1631. xii. Cal. Ianuarii, Pontificatus Noſtri Anno Nono.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1623. Indictione decimaquinta, die verò 7. menſis Februarij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius nono, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, dimiſſis in eiſdem locis ſupradictarum literarum Apoſtolicarum exemplis affixis per me Antonium Bardum Romanum Sanctiſſ. D. N. PP. Curſorem. Auguſtinus de Bolis pro Mag. Curſ.

Regiſtratio in Camera Apoſt.

Die 11. menſis Martij 1632. Illuſtriſſimus, & Reuerendiſſ. D. Franciſcus Vſimbardus C. A. Clericus, & Archiuiorum ſtatus Eccleſiaſtici Præfectus, ad inſtantiam R. P. D. Felicis Contelorij Cameræ præfatæ generalis Commiſſarij, ad maiorem cautelam, & vt dictæ literæ Apoſtolicæ ſemper cum opus fuerit in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo &c. mandauit illas in eiuſdem Cameræ libris regiſtrari, prout regiſtratæ fuerunt, & collationatæ concordant. Petrus Antonius Seuerus.

XI. alias CXXI.

Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S.R.E. Camerarij. Ac reualidatio Inſtrumentorum, & ſcripturarũ per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiuiorum cognoſcendi cauſas ſuper nullitatibus huiuſmodi creationum, & acta talium Notariorum reualidandi.

Quoad Notarios in futurum extra Vrbem creandos, & examinis, cui ſubiacere debeant, formam præſcripſit hic idem Pont. vt in Conſt. præcedenti.

Edita Anno Dom. 1632.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſuprema paſtoralis officij ſpecula, meritis licet imparibus à Domino conſtituti, ad ea, quæ populorum noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ temporali ditioni ſubditorum vtilitatem, pacem, & ſecuritatem reſpiciunt, vigilantiæ noſtræ aciem, prout officij noſtri ratio poſtulat, ſedulò dirigimus; & perturbationibus, quæ non ſolum ex malitia, verum etiam ignorantia perſonarum, & præcipuè publicis addictarum negotijs exoriri noſcuntur, occurrentes, quantum Nobis ex alto conceditur, eiuſdem officij noſtri partes impartimur.

Gubernatores Ciuitatũ, & Prætores locorũ multos crearunt in Notarios prætextu facultatis examinãdi eos, qui Notarij eſſe vellent.

§. 1. Cùm itaque ſicut accepimus, aliàs poſt erectionem, & inſtitutionem Archiuiorum per felicis recordationis Sixtum Papam V. prædeceſſorem noſtrum in quibuſuis ſtatus Eccleſiaſtici nobis tunc illi, & Sedi Apoſtolicæ mediatè, & immediatè ſubiecti Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, Villis, & alijs locis deſignatis factam, bo: me: Henricus, dum viueret tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Caetanus nuncupatus, S.R.E. Camerarius, de eiuſdem Sixti prædeceſſoris expreſſo mandato, bonum Archiuiorum eorũdem regimen, & Notariorum perſonas concernens edictum publicari fecerit; & inter alia ad obuiandum litibus, & alijs periculis, quæ in dies ob imperitiam Notariorum ſuſcitabantur, quòd nullus Notarius per quamcumque perſonam, etiam prætextu cuiuſuis facultatis, etiam ex Vrbe noſtra conceſſæ, extra Romanam Curiam creatus, officium Notariatus exercere poſſet, niſi præuio rigoroſo examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci cum interuentu Aduocati, & Archiuiſtæ approbatus fuiſſet, ſtatuerit, & ordinauerit; Gubernatores verò Ciuitatum, quinimo & Prætores locorum minùs inſignium, edicti huiuſmodi vim hac in parte ex malitia, vel ignorantia, licet ſupina, minus benè percipientes, ex præmiſſis facultatem eoſdem Notarios creandi ſibi attributam fuiſſe præſumpſerint, ac proinde ingẽtem Notariorum, etiam imperitorum & ineptorum numerum, temerè, & de facto creauerint, in noſtræ, & Apoſtolicæ auctoritatis præiudicium, & grauamen contrahentium, & aliorum, qui ſimilium Notariorum opera pro tempore vſi decepti remanſerunt, iacturam.

Ita creatos Pont. annullat, & eorum creationes inualidas declarat.

§. 2. Quare Nos temeritati huiuſmodi occurrere, litibuſque, diſcordijs, præiudicijs, & ſcandalis, quæ exinde prouenire ſolent, obuiare, ac tam pro præterito, quàm perpetuis futuris temporibus opportuna ratione prouidere cupiẽtes; Motu proprio, non ad alicuius ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, meraque deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, habita etiam à nonnullis probis, & peritis viris per Nos ſuper hoc deputatis ſentẽtia, creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores prædictos, vt præfertur, factas, nullas, & inualidas, ac nulliter, & attentatè factas; ipſoſque Notarios tali pacto creatos prætextu eorum creationis huiuſmodi, nullo modo Notarios eſſe, nec reputari debere, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Actus tamẽ, & ſcripturas per ipſos factas, validas eſſe, & ſuum debere ſortiri effectum decernit: dũmodo non ſit in Iudiciũ deductum de nullitate creationis, & Inſtrumentorum documenta in Archiuijs reponi mãdat.

§. 3. Et nihilominus ad conſulendum indemnitati illorum omnium, qui bonam fidem ſequuti eorum opera ſunt vſi, omnia, & ſingula teſtamenta, tam in ſcriptis, quàm nuncupatiua, codicillos, necnon cuiuſuis generis contractus, & inſtrumenta, aliaque acta per ſimiles Notarios, tam de præſenti in vita degentes, quàm vita functos, pro omnibus, & ſingulis cuiuſuis ordinis, ſtatus, gradus, & conditionis, ac quibuſcumque Eccleſijs, & locis pijs, ſeu inter illos, & illa rogata, ſtipulata, & facta, etiam ſpecialem expreſsionem requirentibus, perſonis eiſdem auctoritate, & tenore perpetuò reualidamus: Omneſque & ſingulos nullitatis ex tali creatione dumtaxat prouenientes defectus (dummodo tamen nullitas creationis huiuſmodi acceptata, & in Iudicium deducta nondum fuerit) ſanamus; ipſiſque teſtamentis, codicillis, contractibus, & actis (dummodo aliud non obſiſtat) plenam, & indubiam fidem in Iudicio, & extra illud, ac ſi per Notarios legitimè creatos rogata, ſtipulata, et facta fuiſſent, adhiberi: neque in Iudicio, aut extra illud de nullitate ex præmiſſa cauſa vllo vnquam tempore, aut pacto argui, dici, vel opponi poſſe volumus, et mandamus: necnon ſanationem, & reualidationem prædictas in quolibet dicti Status Eccleſiaſtici loco, à die, quo in ipſo loco præſentes noſtræ literæ modo, ac forma ibidem ſeruari ſolitis, et conſuetis publicatæ fuerint, effectum ſortiri, et de publicatione huiuſmodi publicum docu-

men-

mentum in libris Archiuij cuiuslibet loci, in quo facta fuerit, vnà cum eiſdem præſentibus inſerendum fieri debere ſtatuimus, et ordinamus.

Notarios vero ex alio capite nulliter creatos ſanandi facultatẽ concedit Archiuiorũ Præfecto, facto verbo cum Rom. Pont.

§. 4. Præterea, cùm ſicut etiã accepimus, reipſa compertum ſit complures alios Notarios ex poteſtatis, vel ſolemnitatum defectu, aut alijs capitibus, quæ de facili recenſeri non poſſunt, nulliter, et de facto creatos exiſtere; Dilecto filio moderno, et pro tempore exiſtenti Archiuiorum Præfecto omnia, et ſingula inſtrumenta, et alia præmiſſa per Notarios ex quouis alio quam priori capite nulliter creatos rogata, et facta, facto tamen prius nobiſcum, ſeu cum pro tempore exiſtẽtibus Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris in ſingulis caſibus occurrentibus verbo, et (dummodo nullitas præfata, vt præfertur, non ſit à parte acceptata, nec in Iudicium deducta) ſanãdi, et reualidandi; abſq; eo, quod vnquam in futurum de nullitate huiuſmodi dici, aut redargui poſsit, amplam, et omnimodam licentiam, auctoritatem, et facultatem concedimus, et impartimur.

Inhibet de cætero fieri huiuſmodi creationes.

§. 5. Inhibentes inſuper ſub indignationis noſtræ, alijſque grauiſsimis arbitrio noſtro imponendis, et declarandis pœnis, omnibus, et ſingulis Gubernatoribus, Prætoribus, et alijs officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, ac locorum dicti noſtri Status mediatè, et immediatè ſubiecti, ne in futurum vllo vnquam tempore prætextu edicti per præfatum Henricum Cardinalem, et Camerarium, vt præfertur editi, et publicati, aliquem in Notarium creare; Notarijs verò, vt præfertur creatis, et quos pro tempore ex alio capite nulliter creatos eſſe per Præfectum huiuſmodi declarari contigerit, ne officium Notariatus prætextu eorum creationis tali pacto factæ exercere audeant, vel præſumant;

Notarijs ſic creatis de nouo admitti ſe facere poſſe permittit.

§. 6. Necnon volentes, quòd Notarij ſic creati in eorum exercitio perſeuerare intẽdentes, de nouo ſe ab habente creandi poteſtatem, et ſeruata forma per alias noſtras literas hodie præſcribenda, creari, et admitti faciant.

Clauſulas præſeruatiuas addit.

§. 7. Ac decernentes eaſdem præſentes, ac omnia, et ſingula in eis contenta, et ex eo quod Notarij, et alij quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, eis nullatenus conſenſerint, et ad hoc vocari, aut auditi non fuerint; minuſque cauſę propter quas præſentes emanarint, deductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, et alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, et ſubſtantiali, ſiue ex eo quòd in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, et quæuis alia ſeruanda, et adimplenda, ſeruata, et adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut ſtatuto, ſeu conſuetudine reſultante, vel præſcriptionis, etiam quadraginta annorum, & vltra, aut enormis, enormiſsimæ, ac totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa etiam quantumuis iuſta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quòd de voluntate noſtra huiuſmodi, & alijs ſuperius expreſſis, ſeu relatis, nihil vllibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel cõtrouerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrũ, aperitionis oris, reductionis ad viam, ac terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra illud poſſe: neque ipſas præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Contra iudicari prohibet

§. 8. Sicque & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 9. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filijs Præſidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, alijſque Officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum prædictorum per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ſtatim atque præſentes noſtræ literæ illis, ſeu alicui eorum præſentatæ fuerint, illas ſolemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per ſe, vel alium, ſeu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent; Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compeſcendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio Brachij ſæcularis.

Contraria tollit.

§. 10. Non obſtantibus piæ memoriæ Bonifacij VIII. de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis vltra tres dietas extra ſuam Ciuitatem, vel Diœceſim ad iudicium earumdem vigore præſentium non trahatur, & Pij IV. Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de gratijs intereſſe dictę Camerę quomodolibet concernentibus infra certum tẽpus in eadem Camera inſinuandis, & regiſtrandis, ac alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra de non tollendo iure quæſito, alijſque Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quam immediatè, vt præfertur ſubiectorum locorum, ſtatutis, priuilegijs, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentijs, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extenſionibus, proroga-

tio-

tionibus,& literis Apoſtolicis,Legatis,Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & alijs Officialibus præfatis, ac quibuſuis alijs etiam Communitatibus, Vniuerſitatibus, Monaſterijs, Hoſpitalibus, etiam Sācti Ioannis Hieroſolymitani, & alijs pijs, & non pijs locis, etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtate paribus, & etiam Conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, & conſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam neceſſario exprimendis, etiam in vim contractus iurati, & Camerali obligatione vallati, & quouis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caueatur expreſsè, quod nullo vnquam tempore ſub ſimilium, vel diſsimilium facultatum, licentiarum, conceſſionum, priuilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs quibuſcumque cōtrarijs diſpoſitionibus pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt eligenda, reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata, & de nouo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur; necnon pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret; tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus, pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè, ac latiſſimè derogamus, & derogatum eſſe etiam volumus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Huius Conſt. exemplis cre di iubet.

§. 11. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate præfata decernimus, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Iudicio, & extra illud habeatur, quæ ipſis originalibus haberetur, ſi forēt exhibitæ, vel oſtēſę.

Sanctionemque pœnalem ſuperaddit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum declarationis, reualidationis, ſanationis, ſtatuti, ordinationis, conceſſionis, impartitionis, inhibitionis, decretorum, mādatorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. Ro. die 21 Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcēteſimo trigeſimo primo, duodecimo Kal. Ianuarij, Pontificatus Noſtri Anno Nono.

Regiſtratio in Camera Apoſt.

Die 11. menſis Martij 1632. Illuſtriſſimus, & Reuerendiſſimus D. Franciſcus Vſimbardus C. A. Clericus, & Archiuiorum Status Eccleſiaſtici Præfectus, ad inſtantiam R.P.D. Felicis Contelorij Camerę præfatę generalis Commiſſarij, ad maiorem cautelam, & vt dictę literę Apoſtolicæ ſemper cùm opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo, &c. mandauit illas in eiuſdem Cameræ libris regiſtrari, prout regiſtratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Seuerus.

XII. aliàs CXXII.

Pia, & Paſtoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, Clerum, Religioſos viros, ac omnes Eccleſiæ Catholicæ Chriſtifideles, vt ab Omnipotenti Deo fuſis precibus, concordiam inter Catholicos Principes obtineant.

Non abſimilem pro tunc exortis motibus ſedandis, edidit hic idem Pont. anno 1625. quam habes ſup. tom. 4. nu. 38. incip. Tonitrua. pag. 55.

Edita An. D. 1632.

VRBANVS PAPA VIII.
Venerabiles fratres, & dilecti filij, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Docet calamitatibus impēdentibus, à Cœlo implorandum eſſe pręſidium.

§. 1. VNanimi Catholicæ Eccleſiæ conſenſu ſine intermiſſione fuſa ad Deum oratio, præſertim cùm ipſum Eccleſiæ Caput in terris à Domino conſtitutum, præſidium è cęlo ſuppliciter implorat, quàm ſit efficax remedium calamitatibus impendentibus, docet ſacra pagina.

Ad hæc annis elapſis excitauit pro ſedandis tunc exortis motibus. Hāc indictam habes in rubr.

§. 2. Hinc Nos præteritis annis, Venerabiles Fratres, vos vniuerſos Apoſtolicis literis excitauimus ad congregandos cœtus Fideliū, & placandam iram Diuinæ vltionis, dum Legationibus vteremur ad ſedandos tunc exortos motus, qui Chriſtianum orbem ſummopere turbare poſſe videbantur, Catholicoſque Principes inter ſe committere.

Et nunc pro periculis Rei Catholicæ auertendis idem ſatagit.

§. 3. Nūc autem præſentia rei Catholicæ pericula hortantur Nos ad eamdem opem pari ratione quærendam, in eiſdem Principibus animorum coniunctionem inſerere ſatagentes. Itaque ad Patrem miſericordiarum Deum cum fiducia confugimus, ſtamus ad oſtium, & pulſamus, vt qui ſe à famulis ſuis orari gaudet, optato Nos tandem dono publicæ quietis conſoletur.

Et ſolemnes Iubilæi ſupplicationes indicere decernit.

§. 4. Quamobrem expedire exiſtimauimus, ſolemnes Iubilæi ſupplicationes indicere, vt nobiſcum Eccleſia vniuerſa coniungat officia pietatis, quibus ſuper humanam malitiam præſtabilis Diuina bonitas, quod ex animo, & omni tempore petimus, multiplicatis interceſſoribus largiatur. Planè ſi audita vota noſtra fuiſſent, & preces, ſumere poſſemus ſtolam iucunditatis, & gratulari pacem Principibus Catholicis. Perſeuerantes tamen quātum in Nobis eſt, omnia pręſtamus, quæ ad obtinendam tranquillitatem, & incolumitatem Religionis Catholicæ conferre cenſemus.

Nunciosque mittit ad Cęſaream Maieſtatem, ac Reges pro bono publico, & animorum coniunctione conſequēda.

§. 5. Hanc autem, cui reliqua omnia poſtponimus, non ſolùm ordinariorum, ſed etiam extraordinariorum Nunciorum, quos ad Cæſaream Maieſtatem, & vtrumque Regem mittimus, geminatis officijs, omnique conatu conſequi ſtudemus,

Digitized by Google

mus ; & confidimus fore, vt inſtructi noſtris monitis, quibus eos non ſine prudentium Cardinalium conſilio muniuimus, ingruentia confertim diſcrimina poſſint auertere, & bono publico, Fideique Catholicæ effectus parere ſalutares. Vtinam hæc noſtra Paſtoralis muneris ſollicitudo, Diuina fauente Clementia, afferat, vt aliàs ſimilis noſtra opera, ſucceſſus optati fructum.

Hortatur omnes, vt qui pollent apud Principes gratia, ſtudeant eorū animos veræ charitatis vinculo coniungere.

§.6. Verumtamen, ne quid intentatum relinquatur, hortamur omnes ex Dominico grege, pront pollet quiſque gratia apud aliquem ex Catholicis Principibus, ad accuratè incumbendum, vt turbines excitati compeſcantur, & fiat expetita tranquillitas, quam ſperare poſſumus, ſublatis è medio ijs, quæ ſunt in cauſa, ne eorumdem Principum animi vinculo veræ charitatis coniuncti in concordiam coaleſcant. Ex mutuis autem, quæ hinc inde iactantur, expoſtulationibus, quæ tam ſalubre opus impediunt, ſatis parent, nec deerunt rationes, quibus ea pij, prudenteſque viri amoliantur. Quis enim non videt, niſi Diſcordia diſiungeret Principes Catholicos, neque hæreſim, neque Infernum poſſe vnquam perterrefacere Eccleſiam? Quamobrem cùm aliquãdo humani labores in irritum cadant, Venerabiles Fratres, & dilecti Filij, iactate in Dominum cogitationes veſtras, roboramini, & omne ſtudium intendite, vt imminentia mala propulſetis armis orationis, & fidei. Apoſtolo enim docente, Gedeon, Dauid, Samuel, & Prophetæ per fidem vicerunt Regna, adepti ſunt repromiſſiones, extinxerunt impetum ignis, Caſtra verterunt exterorum, obturauerunt ora leonum. Prope eſt Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate.

Ipſe quoque toto corde Dominum precabitur, vt ad nihilum deducat tribulãtes nos.

§.7. Itaque Nos etiam, qui inter haſce tempeſtates ſedemus ad regimen Nauiculæ Petri, cū eo ex toto corde, & ſupplici voce clamamus, Salua nos Domine, dum fidelis Congregatio populi effundit coram te corda ſua. Deus adiutor noſter in æternum: In te faciemus virtutem, & ipſe ad nihilum deduces tribulantes nos. Salutare Fraternatibus Veſtris, & vniuerſo gregi Catholico ſolatium à Domino præſtolamur, vobiſq. Apoſtolicam benedictionem peramanter impartimur.

Dat. 1. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 1. Aprilis 1632. Pontificatus noſtri anno nono.

XIII. aliàs CXXIII.

Confirmatio ſententiæ latæ ſuper caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Franciſci ſtrictioris obſeruantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo. Et mandatum obſeruandi dictam ſentẽtiam cum impoſitione pœnarum.

Idem et Pont. hoc idem ſanciuerat antea, vt in eius conſtit. 12. In ſupremo. ſup. tom. 4. pag. 26. Sed quia in Regno Franciæ dictam conſt. non ſeruabāt, ideo ſententia ſuper hoc pronūciata de eius mandato (quam hic habes de verbo ad verbum) obedire præcipit.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1632.

Alias ab iſto Pont. emanauit conſt. ſuper hac materia.

§.1. ALiàs à Nobis emanarunt literæ ſubſequẽ, videlicet: Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licet imparibus &c.

Omittitur reſiduum, huius conſt. quia eſt ſup tom. 4. p. 26.

Non acquieſcentibus illi conſt. Fratribus recollectis Galliæ, Pont. deputauit Card. Bẽtiuolum, qui ſententiam diffinitiuam tulit hic inſertam.

§.2. Subinde verò cū Fratres Recollecti præfati præinſertis literis huiuſmodi non acquieſcerent, ſed ad Nos recurſum habuiſſent, Nos cauſam, & cauſas huiuſmodi inter Fratres Capuccinos ex vna, ac Fratres Recollectos præfatos ex altera partibus, de, & ſuper delatione, ſeu reformatione Caputij & Mozzettæ per eos deferen ac declaratione in hac parte, & executione reſpectiuè præinſertarum literarum noſtrarum, rebuſque alijs in actis cauſæ, & cauſarum huiuſmodi latius deductis, dilecto filio noſtro Guidoni tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbytero Cardinali Bentiuolo nuncupato, per alias noſtras in ſimili forma Breuis expeditas commiſimus; coram quo ad nonnullos actus (citra tamen illius concluſionem) deuento, tandem ſuam in huiuſmodi cauſa tulit, & promulgauit diffinitiuam ſententiam teñ ſubſequentis, videlicet: *Chriſti nomine inuocato: Pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram diffinitiuam ſententiam, quam de iuriſperitorum conſilio pariter, & aſſenſu in his ſcriptis ferimus in cauſa, & cauſis, quę coram Nobis vigore literarum Apoſtolicarum in forma Breuis expeditarum, in ſecunda, ſeu alia veriori vertuntur inſtantia, inter Reuer. Fratres Capuccinos nuncupatos Ordinis Minorum Sancti Franciſci ex vna, & Reu. Fratres eiuſdem Ordinis Sancti Franciſci ſtrictioris Obſeruantię Recollectos Gallię nuncupatos, de & ſuper delatione, ſeu reformatione Caputij, & Mozzettę per eos deferen., & declaratione in hac parte, & executione reſpectiuè, literarum Apoſtolicarum Sanctiſſimi D. N. Papę ſub dat. Romę apud S. Petrum ſub diebus 10. Ianuarij, & vltima Iulij anni 1624. in ſimili forma Breuis deſuper expeditarum, ac Perilluſtri, & Reuerendiſſimo D. Bernardino Archiepiſcopo Damiaten. Sedis Apoſtolicę Nuncio in Regno Gallię commoranti, & Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo D. Franciſco tituli Sancti Calliſti presbytero Cardinali de la Rochefoucault, & Reuerendiſſimo D. Epiſcopo Siluanecten. reſpectiuè directarum; rebuſque alijs in actis cauſę, & cauſarũ huiuſmodi latius deductis, & illorum occaſione, partibus ex altera, viſis prius literis antedictis, ac omnibus iuribus, & ſcripturis in iudicio productis, actiſq. actitatis, & partibus hinc inde prius iu iure, & in facto pluries auditis; viſiſque alijs omnibus viden. & conſideratis conſideran., factoque etiam verbo cum eodem Sanctiſſimo Domino Papa, cauſamque & cauſas prefatas, vnà cum toto negocio principali Nobis commiſſas amplectentes, & decidentes, ac vltimo dictas literas Sanctiſſimi D. N. Papę, & etiam ſententiam per Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Franciſcum Cardinalem, & Reuerendiſſimum D. Epiſcopũ antedictos Iudices, & executores aliàs ab eodem Sanctiſſimo D. N. Papa in huiuſmodi cauſa deputatos promulgatam, declarantes, Dicimus, pronunciamus, decernimus, & diffinitiuè ſententiamus, & declaramus, prędictos Fratres Recollectos teneri, & obligatos eſſe ad deponendum Ca-*

putium,

putium, quod deſerunt acuminatum; & tam eos qui Religionem hactenus ingreſſi ſunt, quàm alios, qui eãdem Religionem in futurum ingredientur, ſimiliter teneri, & obligatos ad deferendum Caputium rotundum formæ, & qualitatis huiuſmodi, videlicet: Caputium rotundum cum mozzetta largiori illi vnita, & annexa, quod in maiori latitudine ſuę rotunditatis à parte anteriori ad poſteriorem intra ſinciput, & occiput non ſit largius duarum quindecimarũ portionum minoris, & extremę ſuę latitudinis, quę erit ab anteriori ad poſteriorem partem intra guttur & collum eiuſdem Caputij, delatione cuiuſcumque alterius generis, ſeu formę Caputij illis in poſterum penitus interdicta, firmiſque & in robore ſuo perpetuò remanentibus cęteris omnibus, & ſingulis contentis in vltimo dictis literis Apoſtolicis Sanctiſsimi D. N. quę, & quas in omnibus, & per omnia etiam ſub pœnis, & cenſuris in eis expreſſis inuiolabiliter obſeruari mandamus: ac ambas partes iuſtis de cauſis animum noſtrum mouentibus ab expenſis abſoluimus, & eiſdem partibus perpetuum ſilentium deſuper imponimus; ac de deponendo, & auferendo, & reſpectiuè deferendo Caputiũ præfatum vt ſupra, & alia quæcumque mandata deſuper neceſſaria, & opportuna decernimus, & relaxamus. Et ita dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, ſententiamus, interdicimus, mandamus, abſoluimus, & relaxamus, non ſolum præfato, ſed & omni alio meliori modo, &c. Ac ad maiorẽ demõſtrationem, abundantioremque cautelam, & partium, ac aliorum notitiam, tres modulos Caputij præfati vt ſupra deferendi cum mozzetta in pergameno deſignatos confici mandauimus, noſtroque ſigillo, & ſubſcriptione firmauimus & communiuimus: quorũ vnum Notario vna cum hac noſtra ſententia in actis conſeruãdum, reliquos duos, vnum ſcilicet cuique parti, ſiue cuiuſque ipſarum partium procuratori coram Notario, & teſtibus conſignauimus: ſalua tamen facultate dictum Caputium augendi, & minuendi pro maioritate, & minoritate corporis, & ſtatura ipſorum Fratrum illud deſerre debentium, dummodo forma, & proportio ſupradicta nullatenus immutetur, nec alteretur, &c. Quæ quidem ſententia ſic apparet ſubſcripta, videlicet: *Ego Guido Cardinalis Bentiuolus Iudex Commiſſarius Apoſtolicus.*

Quam approbat, & obſeruari omnino mandat, & contrafacientibus pœnas imponit.

§. 3. Cùm autem, ſicut accepimus, ſententia huiuſmodi debitæ executioni demandata nunquam fuerit, nec Fratres Recollecti prædicti illi parere voluerint. Nos pro noſtri paſtoralis officij debito in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, opportunè prouidere, ac ſententiam præinſertam huiuſmodi debitæ executioni (vt par eſt) demandari volentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium omnibus, & ſingulis Fratribus Recollectis prædictis, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac etiam carcerationis; illorum verò Superioribus ſub priuationis officiorum per eos obtentorum, inhabilitatiſque ad illa, & alia in poſterum obtinen. pœnis diſtrictè præcipien. mãdamus, quatenus, Fratres videlicet præfati Caputium acuminatum, quod nunc deferunt, omnino deponant, omniaque & ſingula, quæ in literis noſtris, & ſententia præinſertis huiuſmodi ordinantur, prompte exequantur, & adimpleãt; Superiores verò præfati præmiſſa omnia obſeruari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes nihilominus irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtraria remouet.

§. 4. Non obſtan. omnibus illis, quæ in præinſertis literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Exemplis fidem præſtari decernit.

§. 5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 9. Ann. die 31. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris die vltima Iulij 1632. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

XIV. aliàs CXXIV.

Confirmatio Decreti editi à Sacra Rituum Congregatione ad fauorem Abbatum Congregationis Camaldulenſium Monachorum Ordinis S. P. Benedicti ſuper vſu Baldachini, ac facultate celebrandi ſolemniter in Pontificalibus.

De Congregatione Camaldulenſium lege indicata ad Conſt. 1. Alex. II. Nulli fideliũ. ſup. tom. 1. pag. 48.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1632.

A Sacra Rituũ Congregatione emanauit Decretum ad fauorem Abbatũ Camaldulenſium.

§. 1. NVper pro parte dilecti filij Deſiderij Arigonij, ſeu Bardellonij de Mantua, Procuratoris generalis Congregationis Camalduleñ Nobis expoſitum fuit, quòd aliàs à Veñ. fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpoſitis emanauit decretum tenoris ſubſequentis, videlicet.

Eminentiſſimo, & Reuerendiſsimo D. Cardinale Columna referente, ad inſtantiã P. D. Deſiderij Arigonij, ſeu Bardellonij de Mantua Procuratoris generalis Congregationis Camalduleñ, nomine Abbatum eiuſdem Congregationis, vt attenta antiqua conſuetudine ſolemniter cum Baldachino, & Aſſiſtentibus in eorum Eccleſijs celebrandi, recederetur quoad à eos decretis alias hac de re editis in cauſis Firmana 28. Ianuarij 1606. & Neapolitana 18. Martij 1617. Sacra Rituum Congregatio cenſuit licere Abbatibus Congregationis Camaldulen. quando ſolemniter celebrant, quod in tribus tantum, quolibet anno feſtiuitatibus eis facere permittitur, vti Baldachino, ſine auro tamen, & pompa, cum aſsiſtentia vnius Presbyteri, & duorum Diaconorum, vltra Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Euangelio, & Epiſtola, ac ſex aliorum ad ſummum Monachorum, ſacris veſtibus indutorum, quorum duo aſsiſtant cum Pluuialibus, duo cum Planetis, & duo cum Tunicellis coloris tempori conuenientis; & dummodo ijdem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam & permanẽtem, vt Sedes Epiſcopalis retineri conſueuit, ſed eorum Sedes retineatur in Eccleſia his tantummodo tribus diebus per annos ſingulos, quibus Abbates ſolemniter celebraturi erunt; & dicti ſex Monachi, vt ſupra parati, non in Sedibus Choralibus, ſed ſuper ſcabellis ſedeant in loco congruo, iuxta Eccleſiæ conuenientem ſitum ad hunc effectum tunc appoſitis, panno laneo coopertis, dictis Sacræ Congregationis Decretis in cauſa Firmana, & Neapolitana

tana editis aliàs in ſuo robore permanſuris, Die 21. Auguſti 1632.

Supplicant Pont. vt illud confirmet.

§. 2. Cùm autem ſicut eadē expoſitio ſubiungebat, dictus exponens decretum huiuſmodi Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri ſummoperè deſideret.

Quod approbat, & confirmat.

§. 3. Nos illum fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpeñ, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, ceñ, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequeñ, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſeñ, ſupplicationibus illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, et confirmamus, illique inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſeruatiuas addit.

§. 4. Decernentes illud, necnon præſentes literas valida, firma, et efficacia exiſtere, et fore, ac ab omnibus ad quos ſpectat, et pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari.

Et ita iudicari ſtatuit.

§. 5. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, et definiri debere: ac irritum, et inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac contraria tollit.

§. 6. Non obſtañ præmiſſis, ac conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, et quibuſuis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, et conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, et innouatis, cæteriſq; contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. An. X. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 15. Septembris 1632. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

XV. aliàs CXXV.

Prohibitio ne Fratres Carmelitæ calceati de Obſeruantia in Belgio, & Siciliæ Prouincijs geſtent habitum per Fratres eiuſdem Congregationis Diſcalceatorum geſtari ſolitum, nec ſe Fratres Carmelitas reformatos Sanctæ Tereſiæ vocitent, aut ſubſcribant.

Carmelitarum Regulam à Diuo Alberto Hieroſolymitanæ Eccleſiæ Patriarcha traditam approbauit Honor. III. vt in eius Conſt. 8. Vt viuendi. ſup. tom. 1. pag. 83. vbi lege tibi indicata: Diſcalceatorum verò tam virorum, quàm Monialium Congregationem approbauit Gregor. XIII. Conſt. 64. Pia conſideratione. ſup. tom. 2. pag. 335. Canonizationem autem Sanctæ Tereſiæ eorum fundatricis habes in Gregorio XV. Conſt. 20. Omnipotens. ſup. tom. 3. pag. 306. Vide etiam infra ad Conſtit. 28. Inter cæteras.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita Ann. Dom. 1632.

Exordium.

ROmanus Pontifex in Sede Principis Apoſtolorum à Domino conſtitutus, ex incumbenti ſibi munere ad ea potiſſimum mentis ſuæ aciem aſſiduè intendit, per quæ Chriſtifideles diuinis obſequijs ſub ſuaui religionis iugo, & ſtrictioris obſeruantiæ regulis mancipati proſperè dirigi valeant: & ſi aliquæ vnquam ſubrepunt corruptelæ, paſtorali vigilantia eliminentur, vt regulares ipſæ perſonę in pacis amœnitate vota ſua Domino reddant, & felicioribus in dies proficiant incrementis.

Carmelitæ Calceati in Belgio, & in Sicilia habitum mutarunt, & se Carmelitas reformatos S. Tereſiæ vocari faciũt.

§. 1. Cùm itaque ſicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Diſcalceatorum nuncupatorum Congregationis Sancti Eliæ Nobis nuper exponi fecit, nonnulli religioſi Carmelitæ Calceati de Obſeruantia nuncupati, in Belgio exiſtentes habitum per Fratres eiuſdem Congregationis Diſcalceatorum geſtari ſolitum, & per eos ſuſceptum, vel eidem ſimilem, cum graui Fratrum Diſcalceatorum Congregationis huiuſmodi damno, à primæua ſui forma mutauerint, & variauerint, malumque huiuſmodi in alijs etiam, & præſertim Siciliæ Prouincijs ſerpere cęperit; quin etiam Fratres Carmelitæ Calceati huiuſmodi ſe Carmelitas reformatos Sanctæ Tereſiæ vocitent, & ſubſcribant in graue ipſorum Fratrum Diſcalceatorum detrimentum, & ſcandalum plurimorum.

Pont. id prohibet ſub pœnis hic expreſſis.

§. 2. Nos pro muneris noſtri debito huic malo de opportuno remedio, per quod Fratrum Calceatorum præfatorum temeritas compeſcatur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere, ac Fratrum Diſcalceatorum Congregationis huiuſmodi, quam in viſceribus gerimus charitatis, proſpero, fœlicique ſtatui, & directioni conſulere volentes, De Ven. fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpoſitorum conſilio, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus, & ſingulis Fratribus Carmelitis Calceatis de Obſeruantia nuncupatis prædictis, ſub excommunicationis maioris latæ ſententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, & quoad illorum Superiores, etiam ſuſpenſionis ab officijs per eos obtentis ipſo facto incurrendis pœnis diſtrictè præcipiendo mandamus, vt habitum regularem vniformem, & per eos antea ſuſceptum, iuxta Congregationis eorumdem Carmelitarum Calceatorum de Obſeruantia huiuſmodi communia ſtatuta deferant, nec illum vllo vnquam tempore mutare, vel variare audeant, vel præſumant, abſque ſpeciali huius Sanctæ Sedis licentia.

Geſtant. talem habitum, terminum aſſignat ad illum deponendum.

§. 3. Ijs verò, qui eundem habitum, vt ſupra mutarunt, vel quoquo modo variarunt, ſub eiſdem cenſuris, & pœnis, vt præfertur, incurreñ ſimiliter mandamus, vt intra duorum menſium ſpatium poſt publicationem præſentium, eundem habitũ, prout antea deferebant, & quem communis vſus, iuxta vniuerſalia ſtatuta Congregationis Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Obſeruantia, huiuſmodi reaſſumere omnino debeant, & teneantur, neque ſe Carmelitas reformatos Sanctæ Tereſiæ, vel Beatæ Tereſiæ nominent, vel ſubſcribant.

Executores deputat. §. 4. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, cæteriſq; locorum Ordinarijs in prædictis, & alijs Prouincijs, & locis, vbi opus fuerit, conſtitutis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, Fratres Calceatos de Obſeruantia huiuſmodi ad præſentes literas, omniaque & ſingula in illis, vt ſupra contenta, & ordinata plenè obſeruanda, & adimplenda ſub pœnis prædictis cogant, & compellant, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Clauſulas præſeruatiuas ponit. §. 5. Decernentes, eaſdem præſentes literas, etiam ex eo quod intereſſe in præmiſſis habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, vel aliàs quouis prætextu, vel cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retractari, aut in ius, vel controuerſiam vocari nullatenus vnquam poſſe; ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, atque ab omnibus, ad quos ſpectat, inuiolabiliter obſeruari.

Clauſulam ſublata addit. §. 6. Sicque & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 7. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Fratribus Carmelitis Calceatis præfatis, illorumque Superioribus, & perſonis, ac quibuſuis alijs, ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan. & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu, & ſcientia ſimilibus, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorũ tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Exēplis credi imperat. §. 8. Volumus autem, quòd præſentibus literis, ac omnibus in eis contentis nullatenus derogetur, aut derogatum ſit, vel eſſe cenſeatur, niſi de eis ſpecialis, & ſpecifica, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio omnino fiat, quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 1. Decembris 1632. Pontificatus noſtri anno decimo. Dat. P. An. X. die 1. Decēb.

XVI. aliàs CXXVI.

De miſſionibus Religioſorum cuiuſcumque Ordinis ad Iaponicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones. Impedientium pœnis, & alijs ad eas pertinentibus.

Ad hoc vide Clem. viij. conſt. 74. Oneroſa. ſup. tom. 3. pag 77. & Paul. V. conſt. 90. Sedis Apoſtolicæ. d. tom. 3. pag. 242.

VRBANVS PAPA VIII. Edita An. D. 1633.
Vniuerſis Chriſtifidelibus preſētes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium. EX debito paſtoralis officij ſaluti animarum, & fidei Catholicæ propagationi proſpicientes, ea, quæ prouidè à Romanis Pont. prædeceſſoribus noſtris propterea ordinata fuerunt, ſi ſubinde experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliàſq. diſponimus, prout ad fidei Catholicæ propagationem, & animarum ſalutem huiuſmodi conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Greg. XIII. prohibuit ne quiſquã accederet ad Prouincias Iaponicas pro diſcendi cauſa ſine Sedis Apoſt. licentia. §. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tũc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimil. forma Breuis literas ſub dat. die 28. Ianuarij 1585. Pontificatus ſui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, etiam Prouinciæ Chinæ, & Iaponis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, et ſuſpenſionis ab Ingreſſu Eccleſiæ, et Pontificalium exercitio; alijs verò Sacerdotibus, Clericis, et Miniſtris Eccleſiaſticis tam ſecularibus, quàm cuiuſuis Ordinis regularibus, cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, et cōditionis exiſterent, ſub excommunicationis maioris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit, et inhibuit, ne ad earum regiones, et Prouincias Iaponicas Euangelij prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica obeũdi cauſa, ſine ſuæ, et Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent.

Hanc prohibitionē declarauit Clemens VIII in conſt. 44. Oneroſa. ſup. t. 3. pag. 77. §. 2. Poſtmodũ autem rec. me. Clemens Papa VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto quod tam Chinæ, et Iaponum, quàm aliæ illius vicinæ, et adiacentes Inſulæ, Regiones, et Prouinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis ampliſſima, et populis refertiſſima erant, et pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, et ſpiritualibus alimentis fouenda, plures operarij, ac miniſtri neceſſarij erant, quàm ex ſola Religioſorum Societate IESV haberi poterant; omnibus, et ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus generalibus tunc et pro tempore exiſtentibus indulſit, vt cùm neceſſitas poſtulaſſet, quoſlibet Ordinis ſuæ ſpectatæ vitæ, et eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, et miniſteria idoneos, et vtiles fore in Domino iudicarent, per Luſitaniam dumtaxat, et ſuſcepta inde nauigatione, in Indias, et Ciuitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis par-

tibus

tibus exiſtentes tranſmittere; et tam ipſi ſic tranſmittendi, quàm alij ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, et ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu alijs Superioribus electi, et approbati, tam ad Iaponicas prædictas, quàm ad alias proximas, et adiacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, regiones, & Prouincias accedere poſſent. Cæterùm omnibus, & ſingulis Religioſis cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis eſſent, ſub excõmunicationis maioris, à qua nonniſi à Romano Pontifice, præterquam in articulo mortis abſolui poſſent, necnon priuationis vocis tam actiuæ, quàm paſſiuæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterũ obtinenda, ac exercenda pœnis, ipſo facto abſque vlla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſiue qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Iaponicas, & alias illis proximas, adiacentes, & finitimas Inſulas, Prouincias, & Regiones prædictas, etiam quorumcumque priuilegiorum eis, vel ſuis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontif. prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis in genere, vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per vniuerſum mundum eatenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum, & innouandorum, niſi in illis de prohibitione huiuſmodi, & interdicto ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficiẽti derogatione fieret, aut quouis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent; & ſi qui eatenus, vel in poſterum ſecus facerẽt, poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſub eiſdem pœnis, omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti, & redire omnino tenerentur; & ad id per quoſcumque Iudices Eccleſiaſticos ſub eiſdem, & alijs eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli poſſent.

Subinde Paul. V. nonnulla ſuper hoc diſpoſuit in conſt. 90. Sedis Apoſtolicæ. ſup to. 3. pag. 243.

§.3. Et ſubinde fel. rec. Paulus Papa V. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto, experientia compertum eſſe, quòd prohibitio accedendi ad Indias, & Ciuitatem Goañ alias quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur, ex eo fructum protulerat, neque Catholicæ fidei propagationis negocio vtilis fuerit; & propterea vt tãtum opus Dei, ſublato omni impedimento, liberè peragi poſſet, prouidere volens, omnibus, & ſingulis mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus, vt cùm neceſſitas poſtularet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & vtiles fore in Domino iudicaſſent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſteñ, etiam per aliam viam, quàm per Luſitaniam, in Iaponicas, & alias illis proximas adiacẽtes, & finitimas Inſulas, Prouincias, & Regiones prædictas, ſeruata in reliquis dictarum literarũ Clementis prædeceſſoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter, tranſmittere liberè, & licitè valerent; indulſit; & aliàs, prout in Gregorij, & Clementis, ac Pauli V. prædeceſſoris prædictorũ literis deſuper expeditis quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Modò vt facilius Christi Euangelium poſſit prædicari in Inſulis ac Regnis Orientalibus, concedit Superiorib. quorumcumque Ordinum, vt religioſos ad ipſas Prouincias mittere poſſint, etiã per alias vias quàm per Luſitaniam.

§.4. Cùm autem experientia plurium annorũ compertum fuerit, ordinationes in prædictis literis contentas non ſufficere, eaſque aliqua prouiſione indigere, vt in prædictas Inſulas, & Regna feliciùs, ac faciliùs Sacroſanctum Chriſti Domini Euangelium prædicari, & propagari poſſit, ac valeat: Nos pro officij noſtri debito poſt habitam cum Veñ fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus negotio propagandæ Fidei per vniuerſum mundũ præpoſitis maturam deliberationem, prefati Pauli prædeceſſoris noſtri literis inhærentes, omnibus, & ſingulis Religionum cuiuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis IESV, Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur Ordinum Capitibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium cõcedimus, & indulgemus, vt cùm eis expedire viſum fuerit, quoslibet ſuarum Religionum Ordinum, & Inſtituti religioſos, quos ætate, vita, moribus, & ſciẽtia idoneos eſſe ad Miſſiones iudicauerint, ad predictas Inſulas, Prouincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Luſitaniam, liberè, & licitè mittere poſſint, ac valeant; ſeruata tamen in reliquis præfatarum literarum Clementis predeceſſoris noſtri forma in omnibus, & per omnia, & non aliter.

Impedientes huiuſmodi acceſſum excõmunicat.

§.5. Necnon quoſcumque Eccleſiaſticos, et Religioſos cuiuſcumque Ordinis, et Inſtituti, tã non mendicantium, quàm mendicantium, etiam Societatis IESV, et ſeculares, Religioſorum, vt præfertur, mitteñ ad Inſulas, Prouincias, Regiones, et Regna prædicta acceſſum huiuſmodi impedientes excommunicationis latæ ſentẽtiæ vinculo innodamus.

Religioſis miſſis, vt vtãtur Catechiſmo Romano, & Doctrina Chriſtiana Card Bellarminij, in inſtruẽdis illis gẽtibus præcipit.

§.6. Religioſos verò, vt ſupra mittendos, ac etiam miſſos, et in prædictis locis nunc degentes, plurimum in Domino hortamur, vt in docendo populos, et præſertim de recenti ad fidem Chriſtianam conuerſos, vniformes ſint, ne ob doctrinæ diuerſitatem, præſertim in materijs moralibus, Neophiti illi aliquod ſcandalum patiãtur: et quia in hac re Generalium præfatorum curam, et vigilãtiam plurimum profuturam arbitramur, eiſdem iniungimus, vt prædictos ſuos Religioſos ad ſeruandam prædictam conformitatem ſæpius adhortentur. Vt autem id faciliùs ſuccedat, præfati Religioſi in inſtruendis populis prædictorum locorũ Indiæ Orientalis, Catechiſmum Romanum, et Doctrinam Chriſtianam paruam, et magnam bo. me. Roberti S.R.E. Cardinalis Bellarminij nuncupati in linguas prędictorum populorum tranſlatas, et impreſſas, ſi fieri poterit, omnino adhibeant.

Chriſtianis in illis Prouincijs exiſtentibus recipere poſſe Sacramẽta etiã parochialia à quocumque

§7. Quoniam autem, ſicut nõ ſine animi noſtri dolore intelleximus, in Iapone à pluribus annis contra Chriſtianos, et pręſertim Religioſos, acerrima perſecutio fuit commota, eaque vſq;

Sacerdote ad eos miſſo, indulget, præter requirentia Ordinem Epiſcopalem

ad preſens perdurat, et viget; omnibus, et ſingulis Chriſtianis nunc in Iapone exiſtenribus, et pro tempore futuris, vt à quibuſuis Sacerdotibus, vt ſupra à Generalibus eorum illuc miſſis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta (ordinem tamen Epiſcopalem non requirentia) etiam parochialia, durante præſenti rerum ſtatu, ſuſcipere liberè, & licitè valeant, concedimus pariter, & indulgemus.

Religioſis huiuſmodi miſſis mercaturā quamuis minimam exercere phibet ſub excommunicatione & alijs pęnis, ac ſuper cōuentionibus diſponit.

§.8. Cæterùm quia à ſacris Canonibus, Conciliorum decretis, ac Apoſtolicis Conſtitutionibus, omnibus Religioſis, ac etiam alijs Eccleſiaſticis, præſertim in ſacris Ordinibus conſtitutis, mercatura, & negociationes ſeculares diſtrictè prohibentur, ac valdè damnoſum, indecorum, & indecens exiſtit, huiuſmodi perſonas diuino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Euangelium deſtinatæ ſunt, præfatis mercaturæ, & negociationibus ſe immiſcere, aut operam dare; prædictorum ſacrorum Canonum, ac Decretorum, Conſtitutionumque Apoſtolicarum diſpoſitioni inhærentes, auctoritate Apoſtolica, earumdem tenē præſentium, Religioſis omnibus cuiuſcūque Ordinis, & Inſtituti, tam non mendicantium, quā mendicantium, etiam Societatis IESV, eorumq. ſingulis tam in prædictis locis nunc exiſtentibus, quam in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, ſeu negociationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, ſiue per ſe, ſiue per alios, ſiue proprio, ſiue Communitatis nomine, directè, ſiue indirectè, aut quouis alio prætextu, cauſa, aut colore interdicimus, & prohibemus ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & inſuper amiſſionis mercium, & lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes exiſtent, reſeruanda erunt ad vſum Miſſionum, quas eędem Religiones habent, & habituræ ſunt in futurum in prædictis Indijs, & non in alios vſus; eiſdem Superioribus diſtrictè præcipientes ſub eiſdem pœnis, vt in hoc inuigilent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procedant, ſublata eiſdem facultate huiuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumuis minimum remittendi, aut condonandi.

Cōtrouerſijs oriundis prouidet, vt minores Epiſcopi cognoſcāt, grauiores Pontif. ſignificēt.

§.9. Quòd ſi fortè aliquæ controuerſiæ inter Religioſos dictarum Religionū (quod Deus auertat) oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidant, & terminent. Si verò grauiora quædā negocia occurrerint, ea ad Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros quantocitiùs ab eiſdem Epiſcopis referantur; vt quod in illis ſtatui, ac decerni debeat, matura conſultatione adhibita, prouideri poſſit: ſicque volumus, & ordinamus.

Præſeruatiuas clauſulas apponit.

§.10. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari.

Sicq. Iudicari mandat.

§.11. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarū Palatij Apoſtolici Auditores; ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius conſtit. deputat.

§.12. Mandantes propterea vniuerſis, & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per vniuerſum Orbem conſtitutis, vt pręſentes literas in ſuis quiſque Prouincijs, Ciuitatibus, Diœceſibus, Capitulis, & iuriſdictionibus, ab omnibus inuiolabiliter obſeruari; & quoties ab Ordinum prædictorum Religioſis requiſiti fuerint, ſolemniter publicari curent, & faciant.

Contraria aufert.

§.13. Non obſtañ interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædeceſſorum, aliiſque præmiſſis, necnō Apoſtolicis, ac in Synodalibus, Prouincialibus, & Vniuerſalibus Concilijs editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Conſtitutionibus de vna, & duabus dietis, ita quòd vigore præſentium, etiam vltra duas dietas quilibet trahi poſſit; necnon prædictæ Societatis IESV, aliarumque Religionum, Prouinciarum, & Regionum prædictarum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Prælatis, Superioribus, & perſonis etiam particularibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruāda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruara inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſsè, in quantum noſtris prohibitioni, & interdicto, aliiſque præmiſſis aduerſentur, harum ſerie derogamus, ac derogatum eſſe, & cenſeri, neque illa eis vllatenus ſuffragari volumus, & declaramus, cæteriſque cōtrarijs quibuſcumque. Declarantes etiam, ac decernentes facultatem eligendi poſteriorem Datam quibuſuis Ordinibus, Societatibus, etiam IESV nuncupatis, & alijs quibuſcumque, etiam ſpeciali nota dignis conceſſam, nemini aduerſus præſentes noſtras literas poſſe vnquam ſuffragari.

Huius exemplis credi vult.

§.14. Et quia difficile foret, præſentes literas vbicumque vſus venerit, oſtendi, & publicari; Volumus, vt earum exemplis etiā impreſſis, manu Notarij publici, vel alicuius dictarum Religionum Secretarij ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cuiuſuis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus

tibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. X. die 22. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 22. Februarij 1633. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

XVII. aliàs CXXVII.

Confirmatio deſignationis Nouitiatuum factæ à Fratribus Eremitis S. Auguſtini Congregationis Lombardiæ, vigore facultatis conceſſæ Cardinali Protectori viuæ vocis oraculo à Paulo Quinto; Ac conceſſio, quòd in illis poſſint recipere Nouitios ad præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum.

Extendit hic Pont. Conſt. Greg. XV. quam habes ſup. tom. 3. num. 27. Romanus Pontifex, pag. 313. ad omnia viua vocis oracula, etiam S.R.E. Cardinalibus facta, & eorum manu firmata, vt in Conſt. 9. Aliàs fel. rec. hic ſup. pag. 18. ſed huic confirmationi nihil obſtat, cum illa extenſio ſit prior.

Super profeſſionibus per Regulares emiſſis, non facto in locis deſignatis Nouitiatu, nonnulla ſanciuit hic S. D. N. Vrbanus, vt hic ſupra in Conſt. 5. Religioſos. pag. 11. ad quam legere poteris Conſt. Pont. hic indicatas. Et de Eremitis S. Auguſtini lege ad Conſt. 40. Romanus. ſup. tom. 4. pag. 57.

Edita Anno Dom. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Fratres Eremitæ S. Auguſtini vigore facultatis viuæ vocis oraculo à Paulo V conceſſæ, nonnullos Conuentus pro Nouitiatu deſignarunt, & erexerunt.

§. 1. EXpoſitum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Vicarij generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Congregationis Lombardiæ, quòd aliàs de anno 1608. felic. rec. Paulus Papa V. prædeceſſor noſter, eius viuæ vocis oraculo bo. mem. Antonio Epiſcopo Oſtienſi, Cardinali Saulio nuncupato, tunc eiuſdem Congregationis apud ipſum Paulum prædeceſſorem, & Sedem Apoſtolicam Protectori facto, præfatę Cõgregationi Nouitiatus in aliquibus eius Domibus regularibus erigendi, ſeu deſignandi facultatem cõceſſit: cuius quidem facultatis vigore, vnus in de Incoronatæ nuncupatus, Mediolanenſis, & alius in Sancti Auguſtini Bergomenſis, & reliquus Nouitiatus huiuſmodi in Sancti Barnabæ Brixienſis, eiuſdem Congregationis Domibus regularibus erecti, ſeu deſignati; in eiſque à vigintiquatuor annis citra Nouitij ad habitum, & probationis annum peragendum, & profeſsionem regularem deinde emittendam recepti, & admiſſi fuerunt.

Supplicant Pont. pro cõfirmatione huius erectionis.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, ſtante cõſtitutione noſtra quarumcumque gratiarum, indultorum, & priuilegiorum à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris viuæ vocis oraculo conceſſorum reuocatoria, ne de præmiſſorum ſubſiſtentia, & validitate vllo vnquam tempore dubitari contingat, illa cum inde ſecutis Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri plurimùm deſiderent.

Quam Pont. approbat, & in eis Nouitios ad præſcriptũ Cõſt. Apoſtolicarũ recipi poſſe concedit.

Has Cõſt. lege in t. n. hic, & aliàs indicatas.

§. 3. Nos Vicarium, & Fratres prædictos ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpoſitorum conſilio, erectionem, ſeu deſignationem Nouitiatuum prædictorum vigore dictæ facultatis, vt præfertur, factas, cum omnibus inde ſecutis, dummodo tamen in Nouitiatibus huiuſmodi Nouitij ad præſcriptũ decreti à Nobis ſuper receptione, & educatione Nouitiorũ vltimo loco editi, necnõ fel. rec. Sixti V. prædeceſſoris noſtri, ac aliarum conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum pariter ſimilis me. Clementis VIII. inſtitutionumque generalium ſuper receptione, & educatione Nouitiorum eiuſdem Clementis, necnon Pauli V. Romanorum Pontificum prædeceſſorum ſimiliter noſtrorũ auctoritate editarum recipiantur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & ſingulos tam iuris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſeruatiuas ponit.

§. 4. Decernentes præmiſſa, ac præſentes literas, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Ita iudicari mandat.

§. 5. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§. 6. Non obſtantibus noſtra prædicta, & quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in cõtrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. An. X. die 15. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 15. Martij 1633. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

XVIII. aliàs CXXVIII.

Quòd Fratres Sancti Auguſtini Diſcalceati Hiſpaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indijs degentes, à quouis Catholico Epiſcopo communionem Sedis Apoſtolicæ habente, Minores & Sacros Ordines, etiam non ſeruatis interſtitijs, ſuſcipere poſſint.

De his Fratribus, vide ſup. ad Conſt. 63. Clem. VIII. Decet. tom. 3. pag. 65.

VR-

Edita Anno Dom. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Quia Fratres S. Auguſtini Diſcalceatorũ Hiſpaniarum, in Indijs Occidẽtalibus degentes, non facilè ad Epiſcopos pro ſuſcipiendis Ordinibus accedere poſſunt.

§. 1. CVm, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum nuncupatorum Hiſpaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecit; Fratres prædicti in Philippinis, & Indijs Occidentalibus degentes, ob locorum huiuſmodi ab Epiſcopis diſtantiam, non ſine impenſis, & magnis incommodis ipſos Epiſcopos pro Sacris Ordinibus ſuſcipiendis ſæpiùs adire nequeant; cupiatque propterea illis per Nos deſuper, vt infra, opportunè prouideri.

Concedit, vt à quouis Epiſcopo cõmunionẽ Sedis Apoſt. habẽte, ad Minores, & Sacros Ordines promoueri poſſint, etiam non ſeruatis interſtitijs.

§. 2. Nos Procuratorem, & Fratres prædictos ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harem ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes; Supplicationibus eiuſdem Procuratoris illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: De venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, eiſdem fratribus, vt à quocumque, quem maluerint, Catholico Antiſtite gratiam, & communionem Apoſtolicæ Sedis habente, in propria Diœceſi reſidente, vel in aliena de Diœceſani loci conſenſu Pontificalia exercente, per eos eligendo, ad quatuor Minores quatuor feriatis, vel non feriatis, ſeu vnica; & ſubinde ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ordines tribus Dominicis, ſeu alijs feſtiuis diebus cõtinuis, vel interpolatis, etiam extra tempora ad id à iure ſtatuta, ac interſtitijs à Sacro Concilio Tridentino deſignatis minimè ſeruatis, annique curriculo non expectato, etiamſi in vnoquoque ex dictis Sacris Ordinibus, antequam ad alium promoueantur, ſe non exercuerint; dummodo tamen ad id idonei reperiantur; promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare liberè, & licitè valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Necnon Antiſti per eos eligendo huiuſmodi ordines prædictos tibi conferendi licentiam impartimur.

Obſtantibus derogat.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Huius Conſt. exẽplis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. X. die 9. Iulij.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Iulij 1633. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

XIX. aliàs CXXIX.

De vacatione nõ expleto ſexennio, & alijs caſibus Miniſtri Generalis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Reformatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniarum.

Habes de hac Congregatione materiam plenè ſignatam ſup. ad huiuſmet Pont. Conſt. 3. Cum ſicut. pag. 10.

Edita Anno Dom. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INiuncti Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ paſtoralis officij ratio poſtulat; Vt Regularium Ordinum in Eccleſia Dei militantium proſpero ſtatui, felicique directioni incumbentes, in his, per quæ Ordines ipſi, illorum Superiorum quoquo modo occurrente vacatione, nullis valeant incommodis pergrauari, paternis, & ſollicitis ſtudijs intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ huius Conſt.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes de Annunciatione Procurator Generalis Fratrum Diſcalceatorũ nuncupatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniarum, quòd in propria eorũdem Fratrum Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædeceſſore noſtro Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici dicti Ordinis fundatoribus tradita, & à Nobis per noſtras ſub plumbo ſub Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ 1631. 7. Kal. Octobris expeditas literas reformata; inter alia expreſsè diſponitur, quòd Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur, ac electio Maioris, & Generalis Miniſtri de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali per ſecreta ſuffragia iuxta Concilium Tridẽtinum fiat. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, officium Miniſtri Generalis huiuſmodi ex aliqua legitima cauſa, etiam ante finitum ſexennium vacare poſſit; cupiatque propterea dictus Ioannes per Nos deſuper opportunè prouideri.

Hæc S. D. N. Vrban. VIII. Cõſt. eſt valde conſimilis Conſt. Innocent. III. indicat. in rubr. Ideò eam non poſui.

Prouiſio, de qua in rubrica, & primo in caſu vacationis officij Miniſtri Generalis ante expletum ſexennium.

§. 2. Nos pro noſtri muneris debito in præmiſſis conſultum eſſe cupientes, ac Ioãnem, & Fratres prædictos ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequẽdum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes; ſupplicationibus dicti Ioannis nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpoſitorum conſilio; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ſi officium Miniſtri Generalis prædicti ante finitum ſexennium vacare contigerit, mortis, renunciationis, depoſitionis, aut alia quauis cauſa, ſtatim primus Diffinitor Generalis conuocet cæteros Diffinitores Generales, & Miniſtros Prouinciales Prouinciarum Hiſpaniæ, & primo dicto Diffinitore Generale Pręſidente, omnes ſimul canonicè eligant vnum Vicarium Generalem,

ralem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Miniſter Generalis prædictus, habeat; eiuſque Vicarij Generalis huiuſmodi duret vſque ad finem primi ſubſequentis Capituli Generalis, in quo electionem Miniſtri Generalis fieri præcipimus.

In caſu quod Miniſter Generalis ad Capitulũ nõ acceſſerit.

§. 3. Si congregato iam Capitulo Generali Miniſter Generalis ægrotauerit, vel propter aliam causam ad Capitulum non acceſſerit; tunc totum Capitulum eligat Præſidentem Generalem in prima eiuſdem Capituli ſeſſione, qui in abſentia Miniſtri Generalis eiſdem auctoritate, & præeminentijs præſideat: cuius Præſidentis officium ſolum durabit vſque ad finem eiuſdem Capituli, quod tunc celebratur.

In morte Miniſtri Generalis cõgregato Capitulo.

§. 4. Si congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Miniſtrum Generalem è vita diſcedere; electo prius Præſidente, vt dictum eſt, fiat electio Miniſtri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc euenerit.

Ita obſeruari, & iudicari debere iubet.

§. 5. Sicque & non aliter ab ipſis Fratribus in præmiſſis perpetuò obſeruari, & ita per quoſcumq; Iudices ordinarios, & commiſſarios iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, ac decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obſtantibus fel. rec. Pauli Papæ V. prædeceſſoris noſtri ſub Dat. die 14. Augusti 1613. & quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 7. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. X. die 22. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Auguſti 1633. Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo.

XX. aliàs CXXX.

Indictio Iubilei vniuerſalis ad Diuinam iram auertendam, & Catholicæ rei pericula, ac detrimẽta præſertim in Germania ingruentia, remouenda. Et eiuſdem prorogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quòd poſſint Chriſtifideles ſupplere in ſequentibus duabus, ſi quid in primis hebdomadibus pro conſequenda Indulgentia huiuſmodi omiſerint.

Multoties ex vrgentiſsimis cauſis indixit hic S.D.N. Iubileum, quæ (ne toties repeta m) vide V. Iubileum in Repertorio.

VRBANVS PAPA VIII. Vniuerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Edita Anno Dom. 1634.

Ad auertẽda pericula in Germania præſertim ingruentia.

ITeratis precibus, atque indictis publicè ſupplicationibus ad Deum ſæpius clamauimus, vt calamitatum turbine correptos Nos liberaret, & ærumnas populo ſuo imminentes auerteret; quæ etſi penitus amotæ non ſint, ex parte tamen, diuina clemẽtia ſublatas, aut eſſe mitigatas intelligimus. Commoti igitur Catholicæ rei periculis, & detrimentis, in Germania præſertim ingruentibus, decreuimus in ieiunijs, & oratione perſeuerantes accedere ad eum denuo, qui aſſiduas fidelium petitiones exaudire conſueuit: ſperamus enim, cùm ſit Creator, Redemptor, & miſericors Pater animarum noſtrarum, fore vt planè Nobis propitiatus, & culparum, quibus vltionem meremur, oblitus, Nos voti compotes efficere non dedignetur. Hoc autem vt fructuoſius, & maiori cum ſpiritus ardore peragatur, ex veteri Eccleſiæ Romanæ omnium matris, & magiſtræ more, in præſentibus neceſſitatibus, eiuſdem Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſatores à Domino conſtituti ſumus, proferre, & largiſſimè erogare decreuimus.

Iubilæũ concedit adimplẽtibus hic deſcripta.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sãcti, omnes, & ſingulos vtriuſque ſexus Chriſtifideles, tam in Alma Vrbe noſtra, quàm alibi, vbicumque locorum conſtitutos, Apoſtolica auctoritate paternè, ex æquo requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infraſcripta deuotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Saluatorem noſtrum orãdum, vt per viſcera miſericordiæ ſuæ fidem Catholicam protegere, ab hoſtium conatibus, & inſidijs defendere, hæreſim extirpare, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus ſubuenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſoluendi poteſtate, quam Nobis Dominus, meritis minimè ſuffragantibus, contulit, vniuerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui ſolẽni proceſſioni, quam à Baſilica Principis Apoſtolorũ in Vaticano, ad Eccleſiam Archihoſpitalis noſtri Sancti Spiritus in Saxia nuncupatam de Vrbe, feria quarta ſequentis hebdomadæ, quæ erit 29. præſentis menſis Martij, vnà cum Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Chriſtianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Oratoribus, omnibuſque Prælatis, & Proceribus, ac vniuerſo Clero, & Populo agemus; aut alteri ex proceſſionibus, quæ feria ſexta eiuſdem hebdomadæ 31. dicti menſis à Baſilica S. Mariæ Maioris ad Eccleſiam Lateranẽ, & Sabatho eiuſdem hebdomadæ prima Aprilis ab Eccleſia B. Mariæ ſupra Mineruam ad Eccleſiã eiuſdem Beatæ Mariæ de Anima, etiam nuncupatam reſpectiuè, de mane per vniuerſum Clerum tam ſæcularem, quàm regularem, poſt meridiem verò per Archiconfraternitates, & Confraternitates ſæcularium canonicè inſtitutas Almæ Vrbis prædictæ fient, interfuerint; vel qui in eadem, ſeu immediatè ſequenti hebdomada, duas ex dictis Baſilicis, ſiue

Eccle-

Eccleſijs ſaltem ſemel viſitauerint, ibique deuotè vt ſupra Deum orauerint; necnon feria quarta, & ſexta, ac ſabatho eiuſdem, vel ſequentis hebdomadæ ieiunauerint, atque peccata ſua confeſſi, ſequenti ſaltem die Dominico ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reuerenter ſumpſerint, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſerit, fecerint: Cæteris verò omnibus, & ſingulis fidelibus extra Vrbem exiſtentibus in quibuſuis Ciuitatibus, Terris, & locis, qui proceſſioni ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, ſeu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel ſecunda hebdomada, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ literę deuenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint; vel Eccleſiam, ſeu Eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitauerint, ibique vt ſupra Deum orauerint, ac feria, quarta, ſexta, & ſabatho alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputandis ieiunauerint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac ſanctiſſima Communione refecti fuerint, & eleemoſynas ſimiliter pro arbitrio ſuo fecerint; pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Iubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Vrbē concedi conſueuit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Itinerātibus, Regularibus, Infirmis, Captiuis, & alijs impeditis, modum ſtatuit.

§. 2. Nauigantes verò, aut iter agentes, vt cùm primùm ad ſua ſe ſe domicilia receperint, ſuprascriptis peractis, & loco interuentus in proceſſione, viſitata Eccleſia Cathedrali, vel maiore, aut parochiali loci eiuſdem domicilij, eamdē indulgentiam conſequi poſſint, & valeant. Regularibus autem perſonis vtriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus, necnon alijs quibuſcumque tam laicis, quàm Religioſis ſæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captiuitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detētis, qui ſupra expreſſa, ſcilicet, ieiunium, eleemoſynam, Eccleſiæque, ſeu Eccleſiarum viſitationem, ac interuentum in proceſſione, & orationem, vel eorum aliqua præſtare nequiuerint, vt illa Confeſſarius, quem vt infra elegerint, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque iniungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter, concedimus, & indulgemus.

Eligēdi Cōfeſſariū qui eos abſoluat etiam à reſeruatis (excepta hæreſ.) facultatē concedit.

§. 3. Cupientes autem omnes Chriſtifideles participes fieri huius pretioſiſſimi theſauri, Vniuerſis, & ſingulis vtriuſque ſexus tam laicis, quā Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus cuiuſuis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, licentiam concedimus, & facultatem damus, vt ſibi ad hūc effectum eligere poſſint quemcumque presbyterum Confeſſarium tam ſecularem, quàm cuiuſuis ordinis regularem ex approbatis à locorum Ordinarijs, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & alijs eccleſiaſticis ſententijs, & cenſuris à iure, vel a homine quauis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, et delictis quantumuis grauibus, et enormibus, etiam locorum Ordinarijs, ſiue Nobis, et Sedi Apoſtolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, et aliàs per quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pōtificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarū tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſeruatis, in foro conſciētiæ, et hac vice tantum, non tamen à crimine hæreſis, abſoluere, et liberare valeant.

Ac vota commutet, præter Caſtitatis ac Religionis

§. 4. Et inſuper vota quæcumque (Religionis, et Caſtitatis exceptis) in alia pia, et ſalutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, et eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus, pœnitentia ſalutari, alijſque eiuſdem Confeſſarij arbitrio iniungendis.

Exequutores deputat.

§. 5. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus, atque mandamus, omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinarijs locorum, eorumque Vicarijs, & Officialibus, vel ijs deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cùm præſentium literarum tranſumpta, aut exempla etiam impreſſa acceperint, illa ſtatim abſque vlla mora, retardatione, vel impedimento, per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciāt, ac Cleris, & Populis ſibi ſubiectis ſolemnes proceſſiones, & ſupplicationes indicant, & celebrent, eccleſiamque, ſeu eccleſias viſitandas deſignent.

Habilitandi poteſtatem non tribuit.

§. 6. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi etiam in foro conſcientiæ.

Publicè denūciatis quomodo poſſint conſequi declarat.

§. 7. Neque etiam eaſdem præſentes ijs, qui à Nobis, et Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu iudice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias, et cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi infra tempus celebrationis huiuſmodi Iubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Cōtrarijs derogat.

§. 8. Non obſtañ conſtitutionibus et ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſoluendi in certis tūc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, vt nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Iubilæi, Indulgentiarum, et facultatum huiuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnō regulā noſtra de non concedeñ indulgentijs ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, et Congregationum, ſiue Inſtitutorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis ſtatutis, et conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, et Inſtitutis, illorumq. perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, et innouatis. Quibus omnibus, et ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, et indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter ex-

preſſis,

preſſis, ac formam eorum traditam pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſsè, ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Exemplis ſidem iubet.

§.9. Vt autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiã faciliùs deueniant, volumus vt earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, vbique locorum, & gentium, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.A. 11. die 23. Mart.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 23. Martij 1634. Pontificatus noſtri anno vndecimo.

Edita An. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Enarrat conceſſionem prædicti Iubilæi.

§. 1. PAſtorali charitate, qua gregẽ Dominicum curæ noſtræ diuinitus cõmiſſum proſequimur, eiuſque precum & piorum operum fiducia adducti, ad diuinã opem pro præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus, præſertim in Germania vrgentibus, implorandam per noſtras in ſimili forma Breuis, ſub die 23. Martij proximè præteriti expeditas literas, Vniuerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Vrbe noſtra degentibus, qui Proceſſionibus tunc expreſſis interfuiſſent, vel Baſilicas, aut Eccleſias etiam tunc expreſſas viſitaſſent, & ibi pro Fidei Catholicæ defenſione, hæreſum extirpatione, ac Principum Chriſtianorum concordia deuotè oraſſent, necnon feria quarta, & ſexta, ac ſabatho vnius ex duabus hebdomadis ieiunaſſent, atque peccata ſua confeſſi, ſequenti ſaltem die Dominico Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reuerenter ſumpſiſſent, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſiſſet, feciſſent: cęteris verò omnibus, & ſingulis fidelibus extra Vrbẽ exiſtentibus, in quibuſuis Ciuitatibus, Terris, & locis, qui proceſſioni ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, ſeu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipſis deficiẽtibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel ſecunda hebdomada poſtquam ad eorum notitiam præfatæ noſtræ literæ deueniſſent, indicendæ, & agendæ interfuiſſent, vel Eccleſiam, ſeu Eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitaſſent, ibique vt ſupra Deum orauiſſent, ac feria quarta, ſexta, & ſabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputãdis ieiunaſsẽt, pariterq. peccata ſua confeſſi, ac ſanctiſſima Cõmunione refecti fuiſſent, & eleemoſynas ſimiliter arbitrio ſuo feciſſent; pleniſſimam omnium peccatorũ ſuorum indulgentiã & remiſſionem in forma Iubilæi conceſſimus, & elargiti ſumus, cum facultate eligendi Confeſſarium, alijſque facultatibus; prout in dictis literis, quarũ tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quod extẽdit ad alias duas hebdomadas.

§.2. Vt autem illorum, qui certis ex cauſis prępediti, ſeu aliàs participes infra tempus in dictis literis præfixũ pretioſiſſimi huius theſauri fieri nõ potuerunt, ſpirituali conſolationi, animarumque ſaluti conſulamus; pleniſſimæ in forma Iubilæi indulgentiæ huiuſmodi munus, cum omnibus & ſingulis facultatibus, indultis, decretis, & gratijs in præfatis literis noſtris cõtentis, ad duas poſt Dominicam in Albis immediatè ſequentes hebdomadas, quoad Chriſtifideles in Alma Vrbe noſtra prædicta: quò verò ad alios extra eandem Vrbem vbiuis locorum & terrarum, vt præfertur, degentes à fine primæ, vel ſecundæ hebdomadæ in eiſdem literis expreſſæ computanã; De omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentiũ extendimus, & prorogamus; itaut Chriſtifideles præfati, qui tempore in eiſdem literis præfixo cœleſtem indulgentiæ huiuſmodi theſaurũ non fuerint conſecuti, ſi duabus hebdomadis per præſentes prorogatis durãtibus, vel in altera earum ſimiliter pro Fidei Catholicæ defenſione, præſertim in Germania, ac etiam in Regno Poloniæ, alijſque Prouincijs, & Regnis infidelium, & hæreticorum ditionibus finitimis, hæreſumque extirpatione, ac Chriſtianorũ Principum concordia deuotè vt ſupra orauerint, aliaque omnia & ſingula in dictis literis comprehenſa adimpleuerint, eandem Indulgentiam conſequi valeant in omnibus & per omnia, perinde ac ſi literæ noſtræ huiuſmodi etiam duas hebdomadas per præſentes prorogatas comprehenderent.

Conſequẽdi facultatem concedit ſupplendo quod antea omiſerint.

§.3. Ac pręterea benigniùs cum eiſdem Chriſtifidelibus agentes, concedimus & indulgemus, vt quicumque in tempore in noſtris literis prædictis præfixo, aliqua in illis pręſcripta ad Indulgentiam huiuſmodi conſequendam egerint, aliqua verò omiſerint; ſi hęc in duabus hebdomadis per præſentes prorogatis durantibus, vel aliqua earũ adimpleuerint, Indulgentiam prædictam nihilominus conſequantur, ac gratijs huiuſmodi fruantur, ſicut conſequerentur, & fruerentur, ſi omnia dictis duabus hebdomadis per præſentes prorogatis durãtibus, vel aliqua earum adimpleuerint, Indulgentiam prædictã nihilominus conſequantur, ac gratijs huiuſmodi fruantur, ſicut conſequerentur, & fruerentur, ſi omnia dictis duabus hebdomadis per pręſentes prorogatis durantibus, aut earum altera præſtarent.

Contraria tollit.

§.4. Non obſtanã omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P.A. 11. die 21. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 21. Aprilis 1634. Pontificatus noſtri anno vndecimo.

XXI. aliàs CXXXI.

Communicatio Priuilegiorum omnium, non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, ſeu Congregationibus Clericorum conceſſorum, Fratribus Diſcalceatis Hiſpaniarum, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum.

Iſtorum Fratrum Congregationem Hiſpaniarum, inter alios Mendicantium ordines adſcripſit Paul. v. & eis priuilegia communicauit in conſt. 60 Eccleſiæ. ſup. tom. 3. pag. 181. Cætera lege ad huius Pont. conſt. 3. Cùm ſicut. hic ſup. pag. 10.

VR-

Edita An. D. 1634.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris noſtri IESV Chriſti Saluatoris exemplo, quo ſe ipſum exinaniens, formamque ſerui accipiens, ſui ſanguinis profuſione nos redemit, aſſidua meditatione penſantes, continuis excitamur ſtimulis; vt tantæ liberalitati memores, gemitus maximè filiorum Eccleſiæ in vinculis compeditorum, & miſericordiã Nobis poſtulantium audientes, paterna ſollicitudine ad opem illis, quam poſſumus ferendam eò promptiùs excitemur, quò illos apud gentes barbaras, & incultas durior ſeruitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amiſſi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Eccleſiæ participatio non recreat; imo ſpiritualis perditionis euidentius terret periculum, ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, libenter conſulamus, illoſq. ab illa miſerabili ſeruitute ſubleuemus; ac operarios illi meſſi, quæ vtique non pauca exiſtit, ex profeſſo inuigilantes, adiuuemus, eorumque pium exercitium, quo ipſi labores expeditius ſuſcipiẽdo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratijs, & fauoribus, quibus poſſumus, ampliſſimis confoueamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Enarrat à Paulo V. Ordinẽ iſtorum Fratrum inter Mẽdicãtium Ordines adſcriptũ fuiſſe, & priuilegia communicata. Hæc Paul V. conſt. eſt nu. 60. ſup. to. 3. pag. 131.

§. 1. Sanè pridem fel. rec. Paulus Papa V. prędeceſſor noſter, Congregationem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ Hiſpaniarũ, inter cęteros Mendicantium Ordines adſcripſit; ac illam, & illius Fratres ſub Mendicantium nomine comprehendi debere decreuit, & declarauit; propterea omnia priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, libertates, indulta, & alias gratias Mẽdicantium Ordinibus conceſſa, ad ipſam Cõgregationem, eiuſque Fratres, Domos, Eccleſias, & loca extendit, & ampliauit. Omnia pręterea priuilegia, ſpeciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, conceſſiones, gratias, tam ſpirituales, quam temporales, vniuerſo Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ Ordini, illiuſque Domibus, Eccleſijs, Superioribus, ac Fratribus conceſſa, præfatæ Congregationi pariter conceſſit, communicauit, & extendit; ac alias, prout in literis Apoſtolicis deſuper expeditis plenius continetur.

Nũc ex cauſis hic expreſſis.

§. 2. Cùm autem, ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filij Ioannis de Annunciatione, ipſius Congregationis Procuratoris Generalis, petitio continebat, Fratres, & Religioſi eiuſdem Ordinis iuxta particulare eorum Inſtitutum à piæ memoriæ Innocentio Papa III. etiam prædeceſſore noſtro approbatum, ſub Regula propria Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici, dictæ Religionis fundatoribus tradita, in Captiuorum redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædioſos labores in transfretando mari, & apud ipſos infideles dietim ſuſtineant; & non modo in redemptione ipſa, quæ ad omnes Captiuos nunquam extendi poteſt; ſed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos qui dictam duram ſeruitutem continuãt, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, diſcrimina quælibet, & pericula alacriter indefeſſi ſubeant; & vt tam pium opus eo alacrius Fratres ipſi continuent, & vtilius exequantur, promptioreſque ad id reddãtur; ac propterea plurimum cupiant, aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & priuilegia hactenus à Sede Apoſtolica conceſſa, Congregationi præfatæ, illiuſque Fratribus, & locis per Nos, & Sedem eãdem, vt infra, concedi, & communicari. Quare pro parte eiuſdem Ioannis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ipſius Congregationis ampliationi in præmiſſis opportunè prouidere, & conſulere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cõmunicat huic Cõgregationi omnia priuilegia aliorum Ordinum, & Cõgregationum, quatenus ſint in vſu, non reuocata, neq; ſub reuocationibus cõprehenſa.

§. 3. Nos igitur ipſius Congregationis augmentum, & conſeruationem firmiſſimis vallare præſidijs deſiderantes, ipſumque Ioannem, ac ſingulas perſonas eiuſdem Cõgregationis à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes; necnõ literarum præfatatum tenores etiam veriores, ac datas præſentibus pro expreſſis habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati; ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotijs Regularium præpoſitorum; Congregationi Fratrum Diſcalceatorum prædicti Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, illiuſque Domibus, & Regularibus locis ſub illa comprehenſis, necnon Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Viſitatori, Conſultoribus, Aſſeſſori, Miniſtriſque Prouincialibus, & Conuentualibus, alijſque cuiuſcumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religioſis omnibus, & ſingulis in ea profeſſis, Fratribus pro tempore ad captiuos redimendos trãſmiſſis, & Capitulis Generalibus, perſonis Regularibus, Nouitijs, Conuerſis, Donatis, Oblatis, Miniſtris, Famulis, cunctiſq. tã officiarijs, quam domeſticis, & eorũ Domibus inſeruientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, necnon quibuſuis alijs perſonis, ac Chriſtifidelibus, illorum Eccleſias, ſeu Capellas pro tempore viſitantibus; vt omnibus, & ſingulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentijs, antelationibus, conceſſionibus, indultis, fauoribus, indulgentijs, alijſque prærogatiuis, & gratijs vniuerſis, & ſingulis, tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, ſingulis Domibus, Conuentibus, & alijs Regularibus locis, ac perſonis, tam Canonicorum, quàm Clericorum Regularium vbiuis exiſtentium inſtitutis, & non ſolùm Ordinibus Monaſticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captiuis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, illiuſque Domibus, Conuentibus, & Fratribus; necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ac etiam omnibus,

nibus, & quibuſcumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium Infirmis miniſtrantium, & Canonicorum Cōgregationis Sanctiſſimi Saluatoris Lateranenſis, Sācti Saluatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & S. Crucis Colimbriæ; Clericorū Regulariū de Somaſcha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum; ipſiſq. Monaſticis Cōgregationibus, etiam Caſinenſi, alijſque Monachis, & Monaſterijs Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Diſcalceatis, Conuentui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati IESV, ipſiſque Carthuſienſium, Præmonſtratenſium, & ReformatorumCiſterciēſium, Seruitarum, Oliuetanorum Ordinibus, alijſque Familijs, & Societatibus Regularibus, Militijs, Hoſpitalibus quibuſcumque, & pijs locis Regularibus, ac quibuſcumque perſonis nunc, & pro tempore exiſtentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, Cōgregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoſcumque prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, necnon eiuſdem S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, & quoſuis Sedis prædictæ Nūcios; vel etiam tam Apoſtolica prædicta, quam ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus reſpectiuè, aut aliàs quomodolibet quibuſcumque verborum expreſſionibus, & tenoribus in genere, vel in ſpecie, ac particulariter, tam per modū communicationis, & ampliationis, quàm ſimplicis, & indiuiduę, ac particularis, & ſpecialis cōceſſionis, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus conceſſis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis; & quibus illi tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones, & iniunctarum pœnitentiarū relaxationes, aut aliàs quomodolibet de iure, vſu, aut priuilegio, vel conſuetudine quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamuis illa ſint ſpeciali nota digna, difficiliſque conceſſionis, & quæ in generali conceſſione non veniunt; non ſolum per participationem, communicationem, illorum extenſionem, & ad illorum inſtar; ſed ſpeciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & omnia abſque vlla prorſus differentia, perinde ac ſi illa primodictæ Congregationis, illiuſque Capitulis Generalibus, Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti, illiuſque Superioribus, & perſonis præfatis ſpecialiter, expreſsè, & nominatim, etiam per viam, & modum ſimplicis, & indiuiduæ, ac particularis, & ſpecialis conceſſionis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis conceſſa fuiſſent; quatenus tamen ſint in vſu, & non reuocata, nec ſub aliqua reuocatione comprehenſa; vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant. Ita quòd omnes, & ſinguli primodictę Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium, Superiores, & Miniſtri quocumque nomine appellati, eoſdem fauores, gratias Apoſtolicas, & priuilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorū, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales, Superiores, Præpoſiti, Prouinciales, Rectores, Priores Conuentuales, aut clauſtrales, Viſitatores, Guardiani, Cuſtodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate inſigniti, habent; ſimiliter, vt ſupra, habeant. Fratreſque & perſonæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Miniſtri, & cæteri alij cuiuſcumque appellationis Præpoſiti, & Præfecti, in primodicta Congregatione expreſsè profeſſi, & in eius gremio, & obſeruantia viuentes Fratres, & perſonas Regulares primodictæ Congregationis cum priuilegijs, gratijs, & fauoribus Apoſtolicis Ordinum, & Congregationum huiuſmodi perpetuò ſecundum obſeruantiam Regularem, & canonicum inſtitutum Ordinis Sanctiſſimę Trinitatis regere, & gubernare, & reſpectiuè viſitare valeant. Neque primodicta Congregatio ſuper præfatis omnibus, & ſingulis à quoquam quauis auctoritate, vel nomine moleſtari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in iudicio, & extra impediri poſſint, Apoſtolica auctoritate prædicta, earumdem tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes ſemper, & perpetuò, tamquam diuini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes, validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis firmiter, atque inuiolabiliter obſeruari, & adimpleri debere; nec ab illis vllo vnquam tempore quouis prætextu, occaſione, vel cauſa, recedi, aut reſiliri; eaſdemque præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemq. præfatam ſub quibuſuis tenoribus, & formis, & cum quibuſuis clauſulis, & decretis pro tempore factis, minimè comprehendi, vel confundi; ſed ſemper, & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, atque validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, & de nouo etiā ſub quacumque poſteriori data, quandocumque eligenda conceſſas eſſe & fore; primodictæque Generalis Miniſtri, & Fratrum Diſcalceatorum huiuſmodi Congregationi ſuffragari. *Clauſulas pſeruatiuas adiungit.*

§. 4. Sicque & non alias per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ prædictæ Nuncios, iudicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Ita iudicari ab omnibus mandat.*

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis Apoſtolicis, et in Synodalibus, Prouincialibuſq. et Vniuerſalibus Concilijs editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, et ordinationibus; necnon Regularium Domorum, locorū, et Ordinis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, et conſuetudinibus, priuilegijs quoque, *Cōtrarijs derogat.*

indultis,& literis Apoſtolicis primò dictę Congregationi, illiuſque Superioribus, & perſonis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptis fidem dari præcipit.

§. 6. Volumus autẽ, quòd ipſarum præſentium exemplis, ſeu tranſumptis, etiam impreſſis, & alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo, & Notarij publici manu obſignatis ſtetur, eademque prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionemque pœnalem ſuperaddit.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. XI. die 28. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto. 5. Kal. Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo.

XXII. aliàs CXXXII.

Declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum cum ſplendoribus, aut laureolis non proponendas, & proceſſus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos.

Decreta hic enunciata habes ſup. inter eius S. D. N. Sanctiones. nu. 37. Sanctiſſimus. tom. 4. pag. 54.

Edita Anno Dom. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

COeleſtis Hieruſalem Ciues, quorum glorioſis natalitijs ſancta lætatur mater Eccleſia, ſicut huius ſanctæ Sedis Apoſtolicæ miniſterio à pijs vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Eccleſiæ regimini diuina prouidentia præpoſitum, pro ſuo præcipuo honoris Domus Dei zelo inuigilare, ne quid in perſonarum cum ſanctitatis, aut martyrij ſama, vel opinione defunctarum memoriam, ſiue cultum, inconſulta ſancta Sede prædicta innouetur.

Refert decreta alias edita ſuper imaginibus defunctorũ nondum à Sede Apoſt. Canonizatorũ.

§. 1. Aliàs ſiquidem Nos ſollicitè animaduertentes, abuſus, qui irrepſerant, & irrepere non ceſſabant in colendis quibuſdam cum ſanctitatis, aut martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti eſſent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque in Eccleſijs, alijſque locis publicis, atque etiam priuatis, cũ laureolis, aut radijs, ſeu ſplendoribus proponebantur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrabantur, & ad illorum ſepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volenteſque proinde huiuſmodi abuſibus pro debito officij paſtoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus ab eadem Sede ſpecialiter deputatis, communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa; de eorumdem Cardinalium conſilio ſub die 13. Martij 1625. declarauimus, ſtatuimus, & decreuimus, ne quorumuis hominum cum ſanctitatis, ſeu martyrij fama (quantacunque illa eſſet) defunctorum imagines, aliàque præfata, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, ſeu priuatis, vel Eccleſijs, tam ſecularibus, quàm regularibus, cuiuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequàm ab Apoſtolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (ſi quæ appoſitæ eſſent) amouerentur, prout eas ſtatim amoueri mandauimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui ſanctitatis, ſiue martyrij fama, vel opinione, vt præfertur, celebres è vita migrauiſſent, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeu quæcumque beneficia, tamquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſilium adhiberet: & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid noui, & inordinati in re tam graui committeretur, negocium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmitteret, eiuſque reſponſum expectaret: Reuelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, geſtaque continẽ eatenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi impreſſa erant, nullo modo approbata cenſeri voluimus, mandauimuſque. Ad horum hominum ſepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacunque materia, tam pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, ſeu affigi, & lampades, ſiue alia quæcunque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino prout ſupra, facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda. Declarantes, quòd per ſupraſcripta præiudicare in aliquo noluimus, neque intendimus ijs, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque ſanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſciẽtia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij celebrantur. Cùmque poſtea die 2. Octobris eiuſdem anni 1625. à quibuſdam reuocari in dubium accepiſſemus, an tabellas, & imagines, quas in poſterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conſeruare liceret; Nos, qui tantummodo voluimus occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris

glo-

gloriam, quorum ſanctimoniam diuinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illuſtrare; re prius cum eiſdem Cardinalibus communicata, de ſimili corũ conſilio declarauimus, quòd ſicut numquam prohibuimus, nec intentionis noſtræ fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiuſmodi, itaut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur; ſtatuimus, & decreuimus, vt quoties ad aliquam Eccleſiam, aut Oratorium, locumue alium publicum ſecularem, ſeu regularem tabellas, & imagines, aliudue ſimile quiſpiam deferret, ac interceſſione hominũ inter Sanctos, vel Beatos non adſcriptorum, quamuis cum martyrij, aut ſanctitatis fama demortuorum, optata ſe impetrauiſſe diceret, liceret Eccleſiaſticis perſonis Eccleſiarum, locorumue prædictorum curæ præpoſitis tabellas, & imagines ſiue pictas, ſiue ex quauis materia fictas, atque alia quæcunque collatæ gratiæ fidem facientia ſimul cum deferentis, aliorumque qui conſcij fuiſſent, atteſtationibus recipere, atque approbantibus Ordinarijs, ad quos referre ſtatim omnia tenerentur, in ſecreto aliquo ſeorſum ab Eccleſia loco cuſtodire, ibidemque iam amota collocare, & aſſeruare, vt ſi quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, ſeu Canonizationis honore in terris decorare voluiſſet, extarent huiuſmodi ſanctitatis qualeſcunque probationes Apoſtolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ. Demum verò, vt eiuſmodi decreta obſeruarentur indubiè, ac omnimodam ſortirentur executionem, cum eiſdem Cardinalibus re pariter communicata, deque eorumdem cõſilio præmiſſis addidimus, ſtatuimus, decreuimus, atque declarauimus, ne ex tunc deinceps quiſpiam Ordinariorum, aut ab Apoſtolica Sede ad hoc ſpecialiter delegatorum, ſuper alicuius vtriuſque ſexus cum ſanctitatis, aut martyrij fama, vel opinione defuncti miraculis, reuelationibus, alijſue eiuſmodi ſanctitatem redolẽtibus ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut proceſsũ inſtrueret, vel huc vſque receptas informationes, inſtructumue proceſſum vlteriùs proſequeretur, niſi poſtulator priùs per legitimas iuridicè ſuſceptas probationes circa perſonam eius, de cuius miraculis, reuelationibus, alijſue rebus geſtis ſanctitatem præſeferentibus ageretur, præſcriptam in præfato noſtro decreto formam omnino ſeruatam extitiſſe docuerit; & niſi poſtea ſucceſſiuè idem Ordinarius, aut ab Apoſtolica Sede ad hoc ſpecialiter delegatus, diligenti præhabita diſquiſitione circa eandem perſonam, ſupracitato decreto nullatenus contrauentum eſſe, ritè pronunciauerit; Vtque id inuiolabiliter obſeruetur, ſtatuimus inſuper, ac decreuimus, ne tranſmiſſi ad Vrbem vndecunque huiuſmodi proceſſus, à Congregationis Sacrorũ Rituum Secretario, minuſue à ſanctæ fidei Promotore quomodolibet aperiantur, niſi priùs in ipſa Sacrorum Rituum Congregatione, alio ſeiunctim oblato authentico proceſſu, ex eo Ordinarium, aut ab Apoſtolica Sede ſpecialiter delegatum ritè, ac rectè vt præmittitur, cognouiſſe, ac pronunciaſſe prælibato decreto nequaquam contraitum eſſe plenè conſtiterit, ac deinde à Nobis iudicialiter aperiendi eos proceſſus facultas indulta fuiſſet. Inſuper longiſſimum tempus, illiuſue immemorabilem curſum, de quo in prædicto decreto, intelligi declarauimus eſſe tempus, centum annorum metam excedens: Deque his, atque infraſcriptis omnibus, quæ in his decretis diſpoſita, & ordinata ſunt, aliqua ſuboriente difficultate, Ordinarijs locorum, & delegatis Apoſtolicis quibuslibet omnem omnino interpretandi facultatem ademimus; vtque Sedem Apoſtolicam deſuper conſulerent, ab eaque reſponſum expectarent, mandauimus eiſdem, & aliàs prout in decretis deſuper editis pleniùs cõtinetur.

§. 2. Quare inuiolabili decretorũ prædictorum obſeruationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, decreta prædicta, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, omniaque & ſingula decreta huiuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, obſeruari omnino præcipimus, ſub pœna nullitatis quarumcunque informationum, proceſſuum, ac interpretationis aliter, quàm præuia ſupraſcripta præcognitione inſtructorum, eorumque admiſſionis, publicationis, aut interpretationis; itaut earumdem informationum receptiones, proceſſuumue inſtructiones, necnon eorum admiſſiones, ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non inſtructis, non admiſſis, non publicatis, non interpretatis, eorumque ampliùs ratio aliqua nullatenus alicubi vnquam haberi debeat.

Modò illud confirmat, & declarat.

§. 3. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd quicunque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad præmiſſa vocati, & auditi, minuſque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſiue etiam ex eo quòd in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quæuis alia ſeruanda, & adimplenda, ſeruata, & adimpleta non fuerint; aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocunque alio colore, etiam in corpore iuris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa, etiam quantumuis iuſta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret; aut quòd de voluntate noſtra huiuſmodi, & alijs ſuperiùs expreſſis, ſeu relatis nihil vllibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcunque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ, remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe; neque ipſas præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore

Clauſulas præſeruatiuas addit.

pore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Ita iudicari ſtatuit.

§. 4. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis, per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, & alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat, ac mandet puniri trāſgreſſores.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs locorum Ordinarijs, necnon dilectis filijs noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Nuncijs, ac hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus vbilibet exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, vt ſtatim atque præſentes literæ noſtræ ad eorum, & cuiuslibet eorum notitiam peruenerint, in ſua quiſque reſpectiuè Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilet, ne ſine approbationibus prædictis imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliaue contra ſuperius diſpoſita fiant: tranſgreſſores verò, ſi regulares fuerint, priuationis ſuorum officiorū, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon ſuſpenſionis à diuinis: ſi verò Clerici ſeculares, priuationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, exequutionęque ſuorum ordinum reſpectiuè, alijſque arbitrio prædictorum ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impreſſerint, aut imagines pinxerint, ſculpſerint, ſeu quoquo modo affixerint, vel formauerint, cæterique artifices circa præmiſſa qualitercunque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniarijs, alijſque, etiam corporalibus pœnis iuxta criminis grauitatem, eorūdem ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis compeſcēdo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contraria tollit.

§. 6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, rec. me. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæteriſque in contrarium facien. quibuſcunque.

Publicationem in Vrbe omnes afficere decernit.

§. 7. Vt autem præſentes, & in eis contenta, quæcunque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amouebuntur, earumdem exempla in eiſdem locis affixa dimittantur: quæ ſic publicatæ, & affixæ poſt duos menſes à die publicationis computandos, omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi mādat.

§. 8. Quòdque illarum tranſumptis impreſſis, ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 11. die 5. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Iulij 1634. Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo.

Publicatio in Vrbe

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, Inditione ſecunda Pontificatus S. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. die verò 5. Septembris ſupradicta litera, ſiue decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicarum S. Ioannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum prælibati S.D.N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. Curſ. Dominicus Mang. Curſ.

XXIII. aliàs CXXXIII.

Declaratio circa præcedentias inter Fratres Sancti Franciſci de Obſeruantia Reformatos.

De his Fratribus, vide ſignata ad conſt. S.D.N. Vrb. VIII. 49. Sacroſanctum. ſup. tom. 4. pag. 64. Et ſi quid magis deſideras, require in Indice V. Fratres S. Franciſci. lege etiam infr. ad S.D.N. Vrban. VIII. conſt. 32. Religioſos.

Edita Anno Dom. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter grauiſſimas, multipliceſq Apoſtolicæ ſeruitutis curas, in eam peculiari ſollicitudine incumbimus, vt Religioſi viri, qui obliti populum ſuum, & domum patris ſui, diuini Numinis obſequijs ſe manciparunt, vota ſua reddant Domino abundanter, in ſpiritu humilitatis, ac ſanctitate, & iuſtitia coram ipſo.

Diſpoſitio præcedentiarum.

§. 1. Hinc eſt, quòd Nos felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis S Franciſci de Obſeruantia, Reformatorum nuncupatorum, ſtatui, quantū cum Domino poſſumus, conſulere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, harum ſerie ſtatuimus, atque præcipimus, & mādamus, quòd de cætero inter eoſdem Fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia, Reformatos nūcupatos, nulli illorum ius præcedendi, ſiue honorationis loci competat, niſi Miniſtro, Commiſſario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Miniſtris Prouincialibus, Commiſſarijs, & Vicarijs Prouincialibus, ſi fuerint ex Reformaris, Cuſtodibus Reformationum, Cōmiſſarijs viſitatoribus, Guardianis, Præſidētibus, ſeu Commiſſarijs, & Vicarijs localibus: qui tamen, expletis eorum officijs, ad locum, & præcedentiam Ordinis redibunt, tam ij qui iam habitum per dictos Fratres Reformatos geſtari ſolitum,

litum, ſuſceperunt, & de cætero ſuſcipient, quàm ij, qui ſe à Fratribus de Obſeruãtia ad Fratres Reformatos huiuſmodi canonicè tranſtulerunt, & transferent; exceptis tamen ijs, qui officio Miniſtri generalis, ſeu Commiſſarij generalis Ciſmontanæ familiæ functi ſunt, vel fungentur, qui poſt Superiores actuales immediatè locum habeant.

Clauſulæ præſeruatiuæ, & decretum irritans.

§. 2. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari debere; irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter contigerit attentari.

Contrariorũ abrogatio.

§. 3. Non obſtañ conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis, in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiã ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. A. 16. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 23. Auguſti 1634. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

XXIV. aliàs CXXXIV.

Præfixio & approbatio Cæremonialis pro electione Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani.

Hoc Cæremoniale habes inſertum in ipſa Conſt.

Alias leges ediderat pro huiuſmodi electione hic idem Pont. vt ſup. tom. 4. conſt. 89. In ſpecula pag. 100. vbi alias conſt. habes indicatas.

Edita An D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & cauſæ huius conſt. Alias hic Põt nonnulla cõſtituit circa electionem Magni Magiſtri huius Militiæ in cõſt. indicata in rubr.

Militantis Eccleſiæ regimini, non meritis noſtris, ſed inſcrutabili diuinæ volũtatis prouidentia vocati, & attenta mentis acie cõſiderantes, Hoſpitale Sancti Ioannis Hieroſolymitani in Inſula Melitæ multis Doctoris gentium miraculis celebrata, firmiſſimum, tutiſſimumque Reipublicæ Chriſtianæ aduerſus impij Turcarum tyranni inuaſiones, propugnaculum exiſtere, eiuſque Fratres Milites, tãquam veros Chriſti Athletas, pro Fidei Catholicæ defenſione, nullis vitæ periculis parcendo, iugiter laborare: dignum, quin potius debitum reputamus, vt ea, quæ per noſtras literas, Motu proprio expeditas, aliàs ſtatuimus, & ordinauimus pro felici, rectaq. Magni Magiſtri dicti Hoſpitalis electione, ſuum debitum ſortiantur effectum.

Pro cuius faciliori executione edidit Cæremoniale hic ſubſequens.

§. 1. Cùmque pro faciliori ipſarum literarum noſtrarum executione proprium Cæremoniale per nonnullos Romanæ Curiæ Prælatos, religionis zelo, prudentia, fide, doctrina, rerum gerendarum vſu, alijſque egregiis virtutibus conſpicuos, quibus negotium huiuſmodi commiſeramus, diligẽti, vt res poſtulabat, adhibito examine, confectũ, & a Nobis approbatum fuerit, vt illud cum omnibus, & ſingulis in eo contentis inuiolabiliter perpetuò obſeruetur, ex noſtro Paſtoralis officii debito prouidendum, ac noſtræ Apoſtolicæ confirmationis patrocinio muniendum cenſuimus.

De congregando Capitulo.

Tenor autem illius eſt. Magno Magiſtro vita functo, congregetur quam primum fieri poterit Conſilium completum, à quo inter cæteros, præcipue infraſcripti fiant.

De Locumtenentis electione & facultate.

Primo, Deputet ſiue eligat Locumtenentem iuxta formam Statutorum, ſeu Stabilimentorum dicti Hoſpitalis Apoſtolica auctoritate confirmatorum, qui iuxta literarum Sanctiſſ. Domini noſtri Vrbani Papæ VIII. deſuper emanatarum huiuſmodi diſpoſitionem, ea dumtaxat exercere valebit, quæ ad meram iuſtitiam pertinent; non autem cum quouis Fratre Milite dicti Hoſpitalis, ſeu alia quauis perſona ad habitum Fratrũ dicti Hoſpitalis admitti petente ſuper cuiuſcumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque priuilegiorum, ſeu facultatum dicta auctoritate conceſſorum, ſeu confirmatorum, diſpenſare: neque cum eodem Conſilio Status, & quouis prætextu alias gratias etiã facere, vt ſunt, habitum dicti Hoſpitalis concedere, aut exhibere, vel ſimilia: minuſque literas Apoſtolicas, Magno Magiſtro prædefuncto directas, executioni demãdare, aut alios quoſuis actus, gratiam concernentes, facere, ſub pœna in omnibus vel ſingulis caſibus prædictis, priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ eo ipſo incurrenda, & per Conſilium prædictum, excluſo ipſo Locumtenente declaranda: & nihilominus omnia, & ſingula per eum contra præſentium tenorem quomodolibet geſta, irrita, & inania, nulliuſque roboris, & momenti exiſtant: ſicque diſpenſati, & alij quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum eis ſic, vt præfertur, à Locumtenente huiuſmodi factarum, vſu, & effectu careant, ſed in eodem ſtatu, in quo antea erant, non ſecus, ac ſi cum eis ſuper ſuis impedimentis, vel defectibus diſpenſatum, gratiæque eis conceſſæ, ac literæ Apoſtolicæ huiuſmodi executioni demandatæ non fuiſſent, remaneant.

De exactorũ electione, & auctoritate.

Secundo, Locumtenẽs, & Conſilium prædicti tres eiuſdem Hoſpitalis, ac vnius, ſeu diuerſarum Linguarum Fratres Milites, fide, & facultatibus idoneos, prout ſibi videbitur, deputent, vt in ipſorum ſic deputatorum manibus pecuniæ per communis ærarij debitores, durante Sede Magiſtrali vacatione realiter, & cum effectu ſoluantur, & numerentur: ſoluentes verò ſolutionum huiuſmodi quietantias ab ipſis deputatis reportent. Qui quidem deputati, ſtatim ſecuta Magni Magiſtri electione,

ctione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniaſque ipſas Magno Magiſtro canonicè electo, ſeu Theſaurario, vel alijs miniſtris, ad quos de iure, & ex forma Statutorum, ſeu Stabilimentorum huiuſmodi ſpectabit, conſignare, & reſtituere teneantur; alíterque factæ ſolutiones nullatenus ſoluẽtibus ſuffragentur; quin adhuc communis ærarij, ad effectum non ferendi ſuffragium, debitores cenſeantur.

De Vocalibus. Tertiò, Curabunt ijdem Locumtenens, & Cõſilium Status, vt à qualibet Lingua, ſeu aliàs, prout eis celeri expeditioni magis expedire videbitur, eorum Fratrum, qui iuxta earumdem literarum prædictarum formam ſuffragium laturi sũt, nota, ſiue catalogus conficiatur, cum eorum nominibus, cognominibus, patrijs, & denominationibus, necnon tempore ſuſceptionis habitus, ac reſidentiæ, & carauannarum per eorum quemlibet factarum: quæ quidem nota, ſiue catalogus, edicto per eoſdem Locumtenentem, & Conſilium Status promulgando inſeratur; edictumq. huiuſmodi in locis publicis, & conſuetis, ad hoc, vt ſi quis ſe grauatum ſenſerit, aut contra aliquem etiam alterius Linguæ excipere voluerit, infra terminum ab eiſdem in dicto termino præfigendum, in actis Cancellarij, ſeu Vicecancellarij, aut cuiuſuis alterius ad hoc deputandi, iura ſua exhibere, & deducere poſſit: quo termino elapſo, & nihil oppoſito, opponere volentes poſtea ampliùs non audiantur. Præterea iuxta literarum prædictarum diſpoſitionem, etiam vigore cuiuſcumque priuilegij, ſeu conceſſionis, etiam ſpecialis à Sede Apoſtolica obtentæ, ſiue conſuetudinis etiam immemorabilis, aut quouis alio prætextu, in electione Magni Magiſtri, aut in quouis alio actu, illam concernente, votum, vel ſuffragium nec ferre, nec paſſiuè habere, nec in ea quomodolibet ſe intromittere, vel immiſcere poterit vllus eiuſdem Hoſpitalis Frater, aut Capellanus, vel Seruiens armorum, extra omnium Linguarũ, ſiue totius Hoſpitalis limites natus, cum quo ſuper defectu limitum diſpenſatum fuerit: nullusque Frater Capellanus actu Sacerdos non exiſtens: minuſque vllus Frater ſeruiens ex mera gratia, & non factis probationibus receptus. Qui omnes propterea, ſeu eorum aliqui, in Catalogo, ſiue nota huiuſmodi poni non debebũt; exceptis tamen Epiſcopo Meleuitano, & Priore Eccleſiæ Conuentualis dicti Hoſpitalis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon quouis alio magnæ Crucis Fratre; qui licèt extra limites recepti, voto, ſiue ſuffragio actiuo, & paſſiuo gaudebunt reſpectu electionis xxiiij. dũtaxat: nec in hac prohibitionis parte vllatenus comprehendi, ſed eiuſdem Epiſcopi, necnon etiam Linguæ Germanicæ iura, priuilegia, & prærogatiuæ, ſi quæ aliàs illis competunt, præſeruata cenſeantur.

De impotentibus ferre votum in ſcriptis. Quarto, Ijdem Locumtenens, & Conſilium ad nominationem cuiuslibet eligentium, qui ex aliqua infirmitatis, vel alterius iuſtæ, & rationabilis impotentiæ cauſa, nomina, cognomina, & denominationes prædicta ſcribere non poterit, perſonas deputabunt, quæ eadem nomina, cognomina, & denominationes pro ijſdem ſic impeditis ſcribant.

De Cauſarū expeditionibus. Inſuper Locumtenens, & Conſilium prædicti decidant, & terminent ſummariè, ſine ſtrepitu, & figura Iudicij, etiam manu Regia, iuxta tamen Statuta, Stabilimenta, & cõſuetudines dicti Hoſpitalis, omni, & quacumque appellatione, reſtitutione in integrum, & alijs quibuſcumque executionem retardare valentibus, remotis, omnes cauſas ſupradictorum grauaminum, & exceptionum, & quamlibet aliam controuerſiam, etiam xxxiiij, & xvj. Electorum, quas ſede Magiſtrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magiſtri conſummatam electionem deuẽtum fuerit.

De modo eligendi. Conuentus verò, & omnes Fratres die, & hora ſolitis in Eccleſia Conuentuali Sancti Ioannis congregentur: & Miſſa celebrata, Hymnoque Veni Creator Spiritus, decantato, ſinguli Fratres ius ſuffragij vigore literarum Apoſtolicarum prædictarum habentes, ad Capellam vnicuique Linguæ, ad id in eadem Eccleſia deſtinatam, ſeu deſtinandam, accedant; exceptis tamen Fratribus illius Linguæ, ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore eiuſdem Eccleſiæ Conuentualis remaneant. Hi non vnum, vt antea conſueuerant, ſed tres Fratres Milites ex vnaquaque Lingua capaces, ac iuxta earumdem literarum Apoſtolicarum, necnon Statutorum, ſeu Stabilimentorum prædictorum formam qualificatos, in Electores eligant, ita vt in poſterum non octo tantùm Fratres Milites, qui in electores deputabantur, ſed viginti quatuor eligantur. Ipſaque trium Fratrum cuiuslibet Linguæ electio per ſecretas ſchedulas modo, & forma ſequẽtibus fiat: Videlicet, quòd omnes ſchedulæ vel impreſſæ, vel vna, & eadem manu tantùm conſcriptæ ſint, iuxta exemplum infraſcriptum.

Exemplum ſchedulæ electionis.

Ego Frater
Eligo Fratrem in vnum ex xxiiij.

Eædem ſchedulæ ſuper menſa in Capellis, & Eccleſia Conuentuali prædicta reſpectiuè poni, ſingulique eligentes ſoli ſeorſim, & ſeparatim, alijs inde remotis, ad ipſam menſam accedere; & in ſuperiori ſchedulæ parte nomen, cognomẽ, ſeu denominationem propriam ipſiuſmet eligentis, & in inferiori ſchedulæ parte nomen, cognomen, ſeu denominationem eligendi, propria manu ſcribere debeant; itaut certa tam eligentis, quàm electi perſona habeatur: alioquin ſuffragium ſit nullum; exceptis tamen votis illorum, quorum nomina, cognomina, & denominationes ijdem Locumtenens, & Conſilium ob cauſas ſupra expreſſas per aliam perſonam ſcribi poſſe conceſſerint. Caueant etiam diligenter, ne in qualibet ſchedula plures, quàm vnum nominent, iuxta exemplum inferiùs poſitum.

Digitized by Google

Exemplum ſchedulæ.

Ego Frater Silueſter Scotus.
Eligo Fratrem Nicolaum la Marra in vnum ex xxiiij.

De Scrutinio

Aduertatur etiam, quòd ſcrutinium erit toties reiterandum, donec tres ſupradicti, votis ſiue ſuffragijs ſufficientibus electi ſint, iuxta prædictum Motum proprium.

De ſchedulæ complicatione, & ſigillo.

Quilibet verò eligentium huiuſmodi ad menſam prædictam accedens, nominibus, ſeu cognominibus, aut denominationibus prædictis in ſua ſchedula, vt præmittitur, conſcriptis, primò illam in ſuperiori parte complicabit, & communi ſuæ Linguæ ſigillo in eadem menſa ad hunc effectum præparando, ita claudat, vt eligẽtis nomen nũquã videri poſſit, nec vllo vnquã tempore publicetur.

Secundò eamdem ſchedulam ita totam complicabit, vt tunc temporis à nemine legi valeat.

Tertiò ſchedulam ipſam ſic complicatam, & ſigillo clauſam ſummis digitis eleuans, & circumſtantibus palam, & publicè ad hoc, vt vnicam eſſe, omnibus pateat, commonſtrans, alta, & intelligibili voce iurabit iuxta ſequentem formam.

De Iuramento.

Ego N. Iuro, me eligere illum, quem ſecundùm Deum eligendum iudico.

Quod quidem iuramentum in omnibus alijs electionibus in vim litterarum Apoſtolicarum huiuſmodi faciendis præſtari, & renouari debebit.

De poſitione ſchedularum in vrnam.

Præſtito huiuſmodi iuramento, ſchedulam prædictam in vrnam, ſeu vas, ad hunc effectum in menſa appoſitum, immittat.

De numeratione ſchedularum.

Quo facto, tres Fratres Milites antiquiores, & magis antiani, nulla habita præeminentiæ conſideratione, vltra alios actus, ſibi vti ſcrutatori cõpetentes, palam, & publicè omnibus eligentibus, videntibus, & audientibus, ſchedulas in vrnam, ſeu vas immiſſas, numerent: & vbi pauciores, ſeu plures Schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico, & publicè comburãtur; & toties Scrutinium renouetur, donec ſchedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique reſpõdeat.

De publicatione ſchedularum, & electione 24. Militum.

Comperto autem, numerum ſchedularum parem eſſe numero eligentium, Scrutatores prædicti legant alta voce, & publicent ſchedulas in parte ſigillo non clauſa, publicando propterea perſonã, quæ in eis eligitur: factaque publicatione huiuſmodi, cenſeantur electi tres Fratres milites prædicti pro qualibet Lingua, qui maiorem ſuffragiorum numerum reſpectu minoris habuerint, dummodo ſinguli quartam ſaltem ſuffragiorum partem aſſequantur. Quòd ſi nemo, ſiue duo, aut vnus dumtaxat ex tribus eligendis, hanc quartam ſuffragiorum partem reportauerit, ad nouum ſcrutinium toties pariter deueniatur, quo ad alios, qui quartam partem non reportauerint, donec trium numerus cum dicta ſaltem quarta parte compleatur. In euentum, in quem aliquis neceſſarijs dumtaxat votis eligatur, idem electus propriam ſchedulam agnoſcet, ad hoc vt videatur, an detracta ipſius electi ſchedula, ſufficiens pro electione ſchedularum numerus fuerit, & an electus ſibimet (quod non poteſt) ſuffragium tulerit: & renuente electo propriæ ſchedulæ agnitionem, ſiue manifeſtationem, ille ea vice pro non electo habeatur.

De Electoribus Conclaue ſe transferẽdo.

Qui verò, vt præmittitur, electus fuerit, à ſuffragio, ſiue voto ferendo pro alijs duobus arceatur; ſtatimque atque electus fuerit, ab ipſa Capella recedat, & ad locum Conclauis opportunum ſe conferat.

De ſubrogãdo in cauſa electionis Locumtenẽtis.

Quòd ſi Locumtenẽs in dictorum trium numerum eligatur, ſtatim alius Locumtenens deputetur, ſeu magis antianus ipſius Conſilij ibi exiſtẽs, omiſſa qualibet præeminentiæ conſideratione, Locumtenentis loco præſideat, prout Conſilio expedire videbitur.

De ſubrogãdis pro Anglicana Lingua.

Quia verò Lingua Anglicana nõ habet Fratres Milites, Capellanos, nec fratres Seruientes; ideo donec illud Regnum ad gremium S.R.E. redierit, vnaquęque aliarum ſeptem Linguarum ſucceſſiuè aliũ Fratrem Militem è propria Lingua per ſchedulam, vt ſupra eligat: & ex ſeptem ſic electis viginti & vnus ſupradicti, præuia dicti iuramenti præſtatione per ſecreta pillularum ſuffragia pro maiori eligentium numero reſpectu minoris, tres diuerſarum nationum, Gallicæ videlicet, Italicæ, Hiſpanicæ, & Germanicæ eligant, cum ballotatione cuiuslibet ipſorum ſeptem: qui tres, vt præmittitur, electi Linguam Anglicanam repræſentent, illiuſque vice, & nomine in iſta electione dictorum ſeptem dumtaxat ſuffragium ferant.

De electis ad Conclaue ſe transferẽdis pro eligẽdo Magno Magiſtro.

Facta, vt præmittitur, eorumdem electione, illi ad locum Conclauis ſe conferant, in quo electio Magni Magiſtri neceſſariò facienda erit, & ad infraſcriptos actus deueniant, videlicet.

De Præſidente electionis

Primò, eligant præuia dicti iuramenti præſtatione, Pręſidentem electionis per pillulas ſecretas, iuxta antiquam dicti Hoſpitalis conſuetudinem hactenus ibi obſeruatam: qui ſic electus loco dicti Locumtenentis, cum prohibitionibus ſupradictis gratias & alia ſupradicta faciendi, præſideat, & ea, quæ Præſidentes electionis de iure, priuilegio, vſu, vel conſuetudine facere, & gerere poſſunt, ſeu debent, gerat, & faciat.

2. De electione Triũuiratus.

Secundò, præuia ſimiliter eiuſdem iuramenti præſtatione, procedant ad electionem Triumuiratus, nempe vnius Militis, vnius Capellani, & vnius armorum Seruientis Fratrum, qui ſint diuerſarũ Linguarum, iuxta formam ſcrutinij pillularum ſuperiùs deſcripti, vſque ad perfectam electionem huiuſmodi.

De electione quarti.

Tertiò, celebrata electione prædicta, ipſi tres ſic electi ad quarti electionem, diuerſæ tamen Linguæ à ſua, vnanimes deueniant: &, ſi infra vnius horæ, à primo momento clauſuræ Conclauis computandæ, ſpatium concordes non fuerint, tunc, & eo caſu illorum ſinguli alium Fratrem Militem eorum cuilibet beneuiſum, qui non ſit ex eorum Linguis, nominent; nominationeque huiuſmodi ad viginti quatuor electores relata, ipſi ſe in Sacriſtiam eis loco Conclauis, in hoc caſu dumtaxat aſſignatam, recipientes, præuia pariter dicti Iuramenti præſtatione, ad ſecretum Scrutinium pillularum pro electione vnius ex dictis tri-

bus

bus nominatis deueniant; ita vt quilibet horum trium ballottetur, & ille pro quarto electus ſit, & eſſe cenſeatur, qui maiorem ſuffragiorum numerum reſpectu minoris numeri reportabit, etiam ſi ſit de corpore dictorum vigintiquatuor.

4. De electione quinti, & ſic ſucceſſiue vſque ad ſexdecim.

Quartò, iſte quartus ſic electus ad Conclaue accedat, & cum alijs tribus ad quinti: quintus verò ſimiliter electus cum alijs quatuor ad ſexti electionem procedat per maiorem ſuffragiorum, ſeu pillularum numerum, ſicq. ſucceſſiuè vſq; ad ſextidecimi electionem, videlicet duorum ex vnaquaque lingua iuxta eorũ præeminentias, & prærogatiuas hactenus obſeruatas, quibus præiudicium inferre non cenſetur, deueniatur.

De præferẽdis in paritate ſuffragiorum.

Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis ſuffragiorum paritate, alijs præferatur, electuſque ſit, et eſſe cenſeatur magis antianus; et in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem in Conuentu reſidentiam fecerit, ſeu in ſeruitio dicti Hoſpitalis magis occupatus fuerit; propter quod ſeruitium pro reſidente in Conuẽtu habeatur ad prædictum effectum; et in reſidentiæ paritate is, qui plures carauannas fecerit.

De electione Magni Magiſtri.

Completa tandem ſexdecim prædictorum electione, ipſi ſexdecim ſic electi, odio, amore, et alijs quibuſcumque humanis affectibus poſthabitis, ſolumque Deum, illiuſque religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes, præuiaque etiam iuramenti ſupradicti præſtatione, ad electionem Magni Magiſtri, quem capacem, et pro tanti Ordinis dignitate, et vtilitate, idoneum iudicauerint, ſicut hactenus obſeruatum fuit, deueniant. Omnibus autem innoteſcat, electionem nullam, et irritam fore eo ipſo, nec vllum effectũ ſortiri debere, ſi aliter celebrata fuerit, quàm in Conclaui. Et præuia electione trium fratrum Militum vniuſcuiuſque Linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, et forma præmiſſis, tam reſpectu ſcrutinij, et ſuffragiorum, quã reſpectu Linguæ Anglicanæ facienda. Et non electo priùs vno Fratre Milite, vno Fratre Capellano, et alio Fratre Seruiente armorum, vt ſupra qualificatis, qui vſque ad electionem decimiſexti, duorum videlicet pro qualibet lingua, iuxta earumdem literarum tenorem, procedant, et à ſexdecim electis huiuſmodi. Demumque de alio quàm vno ex fratribus Militibus ex eadem limitum gratia nequaquam receptis.

Cæremoniale hic relatũ approbat, & reuocatac annullat quodcumq; aliud Cæremoniale ſeu Electionarium.

§.2. Motu itaque proprio, et ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quodcumque Electionarium, ſiue Cæremoniale, vel Rituale electionis, ſeu electionum huiuſmodi, à quocumq; deſuper hactenus factum, compoſitum, ſiue publicatum, etiam typis impreſſum, in primis, et ante omnia reuocantes, et annullantes, omnia, et ſingula in præsẽti Cæremoniali ordinata, et quomodolibet contenta, tenore præſentium perpetuò approbamus, et confirmamus; illiſque omnibus, et ſingulis perpetuæ, et inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus.

Omnia in eo contenta inuiolabiliter obſeruari mãdat.

§.3. Eaque ab omnibus, et ſingulis dicti Hoſpitalis Fratribus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Ita iudicari decernit.

§.4. Decernentes ſic, & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nũcios, quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis noſtris prædictis voluimus non obſtare, cęteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. An. 12 die 21. Octob.

Datum in Arce Gandulphi Albaneñ diœc. ſub annulo Piſcatoris, die 21. Octobris 1634. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate Domini milleſimo ſexcenteſimo trigeſimoquinto, Indictione tertia, die verò 2. Martii, Põtificatus autem in Chriſto Patris, & Sanctiſſ. D.N.D. diuina prouidentia Papæ Vrbani VIII. anno eius duodecimo, retroſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Principis Apoſtolorum de Vrbe, S. Io. Lateranen. in acie Campi Floræ, ac aliis locis conſuetis Vrbis per nos Dominicum Mangilium, & Hieronymum Vecchionum Curſ. Apoſt.

Pro D. Mag. Curſ. Antonius Bardus dep.

XXV. alias CXXXV.

Prohibitio facta Fratribus Diſcalceatis Reformatis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniarum, de cætero recipiendi perſonas ſeculares ad habitum Donatorum, & contrafacientibus pœnarum impoſitio. Ac facultas concedendi habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui nunc exiſtunt in dicta Congregatione ſub nomine Donatorum.

Priuilegia aliorum Ordinum communicauit his Fratribus S.D.N. Vrban. VIII. in conſt. 21. Redemptoris. hic ſup. pag. 35. Et de Miniſtri Generalis vacatione quędam ſanciuit idem in conſt. 19. Iniuncti. ibid. pag. 32. Indultum quoque petendi ac recipiendi eleemoſynas, legata, & alia ſubſidia pro redimendis Captiuis relicta, habes ſup. in conſt. 6. Ex incumbenti. pag. 13. Et in Turcarum partibus celebrandi ſuper Altare portatili, & ante diem, facultatem conceſſit idem ſup. in conſt. 3. Cum ſicut. pag. 10.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1634.

Cauſa huius conſt.

§. 1. CVm ſicut accepimus, in Congregatione Fratrũ Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, præter Religioſos Clericos orationi, & contemplationi, ac alijs Eccleſiæ miniſterijs vacantes, ad Choruſque deputatos, duo ſint genera Religioſorum, ſub nomine videlicet Laicorum, & Donatorum pro eleemoſynis ad ſuſtentationem Fratrum quęrendis, & colligendis, necnon pro alijs ſeruitijs Domorum regularium obeundis cum habitu regulari ad id eis exhibito iuxta dicti Ordinis ſtatuta

ta (ſine tamen Caputio quoad Fratres Donatos) qui omnes legitimo probationis tempore decurſo, tria vota ſubſtantialia, Obedientiæ ſcilicet, Paupertatis, & Caſtitatis in manibus Superiorum dictæ Congregationis ſpontè emittunt, perpetuoque Religionis ſeruitio famulantur. Experientia verò dicta Congregatio reperit, ad ſuum ſpiritualem profectum, necnon ad maiorem ſuæ regularis obſeruantiæ conſeruationem magnopere conuenire; quòd in dicta Congregatione totaliter extinguantur Fratres, qui Donati appellentur, quandoquidem in propria huius Congregationis Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædeceſſore noſtro confirmata, & à Nobis reformata, nulla fiat mentio de Fratribus Donatis, ſed tantum de Clericis, & Laicis.

Prohibitio de qua in rubr. & pœnæ cõtrafacientibus

§.2. Idcirco felici, ac proſpero dictæ Congregationis ſtatui, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, de Venerabilium fratrũ noſtrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpoſitorum conſilio, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, tenore præſentium præcipimus: Quòd deinceps perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione nullo modo aliquæ perſonæ, tam regulares, quàm ſeculares, ad habitum Fratrum Donatorum recipiantur, ſub pœna priuationis officiorum, & perpetuæ inhabilitatis Superioribus contrafacientibus: Et quòd in dicta Congregatione tantum ſint duo genera Religioſorum, vnum videlicet Clericorum Eccleſiæ miniſterijs vacantium; & alterum Laicorum, ad eleemoſynas colligendas, & ad alia Monaſteriorum ſeruitia attendentium.

Facultas q Diffinitoriu Congr. poſſit concedere Fratribus Donatis modo exiſtentibus, nomen, & habitum Fratrum Laicorum.

§.3. Præterea Diffinitorio Generali dictæ Cõgregationis concedimus, vt liberè, & licitè poſſit dare Fratribus Donatis nunc in dicta Congregatione degentibus, tam profeſſis, quàm Nouitijs, nomen, & habitum, quem deferunt Fratres, qui appellantur Laici, virtute, & meritis vniuſcuiuſque conſideratis.

Contrariorũ derogat.

§.4. Nõ obſtantibus literis piæ memoriæ Pauli Papæ V. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, ſub die 27. Auguſti 1611. motu proprio emanatis incipiẽ, Circũſpecta Sedis Apoſtolicę prouidentia, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. A. 12. die 29. Octob

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 29. Octobris 1634. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

XXVI. aliàs CXXXVI.

Declaratio, quòd Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum, non comprehendantur in Decretis circa Regularium reformationem editis.

Hęc Decreta primum edidit Clem. viij. vt in conſt. 60. pag. 59. ſup. tom. 3. quę poſtea confirmauit S.D.N. Vrban. VIII. conſt. 26. pag. 41. ſup. tom. 4.

De his Clericis attende indicata ad conſtit. 101. Paul. V. pag. 259. to. 3. & conſt. 14. Greg. XV. ibid. pag. 293. & nouiſſimè prohibuit Scholas ſub huiuſmodi denominatione erigere S.D.N. Vrban. VIII. conſt. 106. pag. 112. ſup. tom. 4.

Edita An. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem, ſi quæ circa Conſtitutionum, ſeu decretorum Apoſtolicorum intelligentiam dubia oriuntur, declarationis ſuæ miniſterio de medio remouere.

Cauſæ huius conſt.

§.1. Cùm itaque, ſicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarũ, Nobis expoſitum fuit, à nonnullis in dubium reuocetur, an dicti exponentes ſub decretis de Nouitijs nonniſi in certis Monaſterijs, & locis à Sede Apoſt. deſignatis recipiendis per fel. record. Clem. PP. VIII. prædeceſſorem noſtrum editis, & à nobis confirmatis, comprehendantur.

Declaratio de qua in rubr.

§.2. Nos omnem in præmiſſis dubitandi materiam de medio tollere, dictoſque exponentes ſpiritualibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatę exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes; Supplicationibus illorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: De venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium prępoſitorum conſilio, dictos Clericos Regulares dictæ Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendi in decretis pręfatis dicti Clementis prædeceſſoris per Nos approbatis, & innouatis, quemadmodum non comprehenduntur cæteri Clerici Regulares, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus.

Clauſula ſublata.

§.3. Sicque obſeruari, & per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clauſula derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, cęteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. P. A. 12. die 17. Nouẽ

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Nouembris 1634. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

XXVII. aliàs CXXXVII.

Super reſidẽtia Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, Metropolitanorum, & aliorum Eccleſijs Cathedralibus præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiſcendum ad eorum reſidentias, & determinatione pœ-

pœnarum; ac prohibitione ab ipſis non diſcedendo abſque Sedis Apoſtolicæ licẽtia ex quibuſuis, etiam vrgentiſſimis cauſis.

Multa ſuper hoc ſanciuerat Conc. Trid. indicatum in Apoſtillis huius Conſt. SS. 1. & 2. & etiam vide Conſt. Pij IV. 10. De ſalute. ſup. tom. 2. pag. 15. ac Conſt. 91. In ſuprema. vbi ſup. pag. 99. cum ibi indicatis.

Edita Anno Dom. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Conc. Trid. multa ſtatuit ſub Paulo III circa reſidẽtiam Epiſcopalem in ſeſſ. 6. cap. 1. de Reform.

§. 1. SAncta Synodus Tridentina ſub recolendæ mem. Paulo Papa III. prædeceſſore noſtro, ad diſciplinam Eccleſiaſticam reſtaurandam, prouidè ſtatuit, Vt omnes, quacumque dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primitia ibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Eccleſijs quibuſcumque quouis nomine, & titulo præfecti, apud eas perſonaliter reſidere deberent: aliàs, ſi per ſex menſes continuos abeſſent, amiſſionis quartæ partis fructuum vnius anni pœnam ipſo iure incurrerent: quòd ſi per alios ſex menſes in abſentia perſeuerarẽt, tunc aliam quartam partem fructuum huiuſmodi eo ipſo amitterent: creſcente verò contumacia, Romanus Pontifex ſuprema eius authoritate in ipſos abſentes animaduertere, & Eccleſijs ipſis de Paſtoribus vtilioribus prouidere poſſet.

Et ſeſſ. 23. cap. 1. & in ſeſſ. 24. c. 12. de Reform. ſub Pio IV. qui etiam addidit Conſt. ſup. tom. 2. n. 91. pag. 99. hic indicata.

§. 2. Deinde ſub fel. rec. Pio IV. etiam prædeceſſore noſtro, eadem Synodus declarauit, omnes, eiſdem Patriarchalibus, Primatialibus Metropolitanis, & Cathedralibus Eccleſijs præfectos, etiã ſi S.R.E. Cardinales forent, obligari ad perſonalem reſidentiam in ſua Eccleſia, vel diœceſi faciendam; nec abeſſe poſſe, niſi ob legitimas cauſas, in ſcriptis approbandas. Et in eorumdem Concilij decretorum executionem idem Pius IV. prædeceſſor per ſuas ſub plumbo, ſub Dat. 7. Kalend. Decembris 1564. expeditas literas monuit eoſdem præfatis Eccleſijs præfectos, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac vltra pœnas in eodem Concilio contentas, ſub priuationis eorum à regimine, & adminiſtratione ipſarum Eccleſiarum, ac amiſſionis facultatum teſtandi, & diſponendi, alijſque pœnis, ſuo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandauit eiſdem, vt in Eccleſijs præfatis omnino perſonaliter reſidere deberẽt: Denique certior factus, quòd multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu ſuo proprio commiſit Cameræ Apoſtolicæ Auditori generali, vt contra illos vſque ad ſententiam procederet, & ſibi deinde referret, ad effectum in eos priuationis, & depoſitionis ſententiam in ſuo Conſiſtorio ſecreto pronunciandi.

Et ſucceſſiuè alij Pont. & Greg. XIII. declarauit, etiã afficere S.R.E. Cardinales.

§. 3. Succeſſiuè alij etiam Romani Pontifices contra non reſidentes diuerſa edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius III. etiam prædeceſſor noſter per ſuum decretum Conſiſtoriale declarauit, decreta eiuſdem Concilij de perſonali reſidentia, in Eccleſijs prædictis facienda, etiam in S.R.E. Cardinalibus locũ habere, quocumque titulo illis præeſſent; ita vt à reatu, & pœnis, in dicto Concilio ſtatutis, non excuſarentur; niſi abſentiæ cauſa in ſcriptis approbata foret; ſcientiaque, vel tollerantia non excuſaret eoſdem Cardinales, nec alios Epiſcopos.

Clem. VIII. pœnas inhabilitatis ad maiores dignitates addidit.

§. 4. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter per ſimile Conſiſtoriale decretum pro obſeruantia reſidentiæ perſonalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad maiores dignitates, & Eccleſias obtinendas; prout in præfatis Concilij, ac literis Apoſtolicis, Conſiſtorialibuſque decretis latiùs continetur.

Hic Pont. edicta publicari vna cum pœnis ſuſis contra non reſidentes, & eos monuit vt ad reſidentiam pergerent.

§. 5. Cùmque etiam Nos edicta contra non reſidentes ſæpiùs publicari fecerimus, & tamen præteritis menſibus aliqui, etiam S.R.E. Cardinales, Metropolitanis, ſeu Cathedralibus Eccleſijs ex conceſſione Apoſtolica præfecti, ſuæ obligationis ad perſonalem reſidentiam, in eis faciendam, immemores, in graue animarum ſuarũ detrimentum, ac ouium ſibi creditarum præiudicium, ab eiſdem Eccleſijs abeſſe continuarent, etiam ſub prætextu ſuorum titulorum Cardinalatus, præſertim Epiſcopalium, prope Vrbem, ſeu in Vrbis diſtrictu reſpectiuè conſiſtentium, & quòd in eadem Vrbe in conſpectu, & præſentia noſtra moram traherent: Nos pro noſtro Paſtorali debito, nedum animarum præfatarum, ſed etiam Eccleſiarum indemnitati, prouidere volentes, in Conſiſtorio noſtro ſecreto declarauimus, eoſdem S.R.E. Cardinales, qui alijs Eccleſijs Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non reſederant, nec reſidebant, non feciſſe, nec facere illarum fructus ſuos, etiam ſub prætextu, quòd alicui ex dictis Eccleſiis Epiſcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores eſſe ſolent, præſideant, & ibi, vel in Vrbe commorentur, aut cuiuſuis tolerantiæ, vel facultatis, præterquàm per Breue ſpeciale noſtrũ, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſibi conceſſæ: Ideoque eoſdem Cardinales monuimus pro prima vice, vt ad reſidentiam huiuſmodi ſtatim ſe conferrent, ſub amiſſionis fructuum eo ipſo incurrenda, & alijs canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad vlteriora, ſi non paruiſſent, & prout in decreto noſtro Conſiſtoriali pleniùs habetur.

Tamen quia omnes non obedierunt Cõ. Trid. & Conſt. Apoſt. contra ipſos editas approbat, & confirmat, ac aduerſus prætenſum non vsũ innouat, & reſtituit.

§. 6. Quia verò ab inde citra non omnes, prout tenebantur, noſtra mandata executi ſunt: Nos, vt omnino debitum ſuum agnoſcant, & animabus ſubiectis, quantùm Nobis ex alto conceditur, magis conſultũ ſit, vlteriùs prouidere volentes, Concilij Tridentini decretis, & literis Apoſtolicis, Motuique proprio, ac Conſiſtorialibus decretis præfatis inhærentes, illorũque tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, pro plenè inſertis, & expreſſis habentes, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præfata Concilij decreta, literaſque Apoſtolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Conſiſtorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac Noſtra Conſtitutione perpetua confirmamus, & approbamus, &, quatenus foret opus, aduerſus quemcumque prætenſum non vſum, vel contrarium vſum, innouamus, & pleniſsimè reſtituimus.

Ac Præcipit ſingulis Epiſcopis, etiam S.R.E. Cardinalibus, ſub grauiſſimis pœnis, vt ſe conferant infra tempus hic aſſignatũ ad reſidẽtiã.

§. 7. Inſuperque omnes, & ſingulos, Eccleſijs Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiſcopalibus, & Epiſcopalibus, quocumque nomine, ſeu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à præfatis ſuis Eccleſijs abſentes, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ, amiſſioniſque tam fructuum earumdem

Eccle-

Eccleſiarum pro tempore, quo abſentia durauerit, quàm facultatum teſtandi, & diſponendi de bonis ſuis, à Sede Apoſtolica ſibi aliàs conceſſarum, eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis, necnon priuationis à regimine, & adminiſtratione ſuarum Eccleſiarum huiuſmodi, alijſque pœnis, noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, arbitrio infligendis, diſtrictè præcipiēdo monemus, Vt omnibus poſtpoſitis, quanto citiùs, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra vnum, extra eam verò in Italia intra duos, extra verò Italiam exiſtentes intra quatuor menſes, à die publicationis præſentium, in locis infraſcriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptorijſque dilationibus, & terminis reſpectiuè eis aſſignamus, & aſſignatos eſſe volumus, ſe itineri committere, & legitimis itineribus ad Eccleſias, ſeu diœceſes ſuas proficiſci, & ſe perſonaliter conferre, ac ibidem, vt tenentur, reſidere debeant.

A qua non diſcedāt, niſi de licentia Sedis Apoſtolicæ.

§. 8. Eiſdemque præfectis, poſtquam perſonaliter ad reſidendum ſe contulerint, necnon quibuſcumque alijs, apud ſuas Eccleſias quandocumque perſonaliter reſidentibus, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpectiuè incurrendis, iniungimus, ne ab eorum Eccleſijs diſcedant, niſi prius obtenta noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, per Breue, ſeu literas miſſiuas, licentia.

Idem ſeruādum à promouendis ex nunc declarat.

§. 9. Illos etiam, qui in poſterum per Nos, ſeu Romanos Pōtifices ſucceſſores noſtros, alicui præfatarum Eccleſiarum Patriarchalium, Primatialiū, Metropolitanarum, Archiepiſcopalium, & Epiſcopalium quouis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiam ſi S. R. E. Cardinales quandocumque fuerint, vel ſint, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpectiuè incurrendis, debeant, & quilibet ipſorum debeat infra præfatum tempus, à die eorum promotionis ad aliquam Eccleſiarum præfatarum, inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, vt præfertur, ex nunc aſſignamus, pariter ſe itineri committere, & ad Eccleſias ſiue diœceſes ſibi commiſſas, ad perſonaliter in eis reſidendum, conferre; Et reſpectiuè poſtquàm reſidere inceperint, ab illis non diſcedere, niſi obtenta priùs à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, licentia præfata.

Quòdque nō poſſint ſe excuſare ex quacumque cauſa hic deſcripta excipiendo nonnullos caſus.

§. 10. A quarum pœnarum incurſu nolumus, poſſe aliquem ſe excuſare prætextu, & ratione cuiuſcumque ſeruitij, quomodolibet præſtiti, & præſtandi pro gerendis, & tractādis negotijs quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, ac Prouinciarum; nec ratione cuiuslibet iuſſionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque facti, vel faciendi; nec etiam ratione proſecutionis, ſeu defenſionis quarumcumque litium, ſeu controuerſiarū, etiam Eccleſiaſticarum; vel ineundi fœderis, aut cuiuſcumque alterius negotij, etiam grauiſſimi, & ſpeciali mentione digni, tractandi; vel diſtantiæ locorum, aut breuitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apoſtolicæ licentia præfata, antequam à ſuis Eccleſijs, & diœceſibus diſcedant; aut ratione cuiuſcumque alterius cauſæ, vel occaſionis, etiam publicæ, vel aliàs fauorabilis, & æquè piæ, etiam cuiuslibet vtilitatis, ſiue neceſſitatis Eccleſiarum, & perſonarū: præterquàm perſonalis intereſſentiæ in Synodis prouincialibus, vel Congregationibus, ſeu Aſſembleis generalibus, in quibus Eccleſiaſtici interuenire ſolent; vel ratione muneris, aut Reipublicæ officij, Epiſcopatibus, vel Eccleſijs maioribus præfatis adiuncti, cuius ratione ad certum tempus occupari ſolent: & tunc pro tempore, quo illæ Synodus, Congregationes, & Aſſembleæ, exercitiumque muneris, ſeu officij publici, ipſis Eccleſijs adiuncti, actu durauerint; quibus finitis, recto tramite ad Eccleſias præfatas, ſibi commiſſas, ſe conferre debeant. Nec etiam à prædicta reſidentia, & pœnarum præfatarū incurſu volumus excuſari S. R. E. Cardinales, nunc, & pro tempore exiſtentes alicui præfatarum Eccleſiarum præfectos, ſeu præficiendos, etiam ſi tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epiſcopalibus, prope Vrbem, vel in eius diſtrictu conſiſtentibus, obtineant, & in poſterum obtinuerint, & in prædictis Epiſcopatibus titularibus, Vrbi proximis reſederint, vel in Romana Curia in ſuis titulis reſpectiuè, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus ſucceſſoribus Noſtris, ſcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; ita vt nulla noſtra, ac Romanorum Pontificum ſucceſſorum Noſtrorum conniuentia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & ſolemnium celebrationem, receptione & admiſſione, vmquam tueri ſe poſſint.

Executores deputat contra tranſgreſſores cum facultate procedendi vſq; ad ſententiam excluſiuè.

§. 11. Et pro præmiſſorum, & infraſcriptorum inuiolabili obſeruatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, nunc, & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Vrbe, quàm alibi, & vbique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſijs, ſeu diœceſibus non reſidentes, per affixionem ad valuas Baſilicæ Sācti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præſentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimiſſa copia, procedat: Et conſtito ſibi, quantum ſufficere videbitur, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu Regia, de contrauentione, & inobedientia præfatis vſque ad ſententiam excluſiuè procedat; & deinde Nobis, & Romano Pōtifici pro tempore exiſtenti, referat, vt Nos, ac Romanus Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſentētiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpectiuè priuationis, ſeu depoſitionis, aliarumque punitionum præfatorum inobedientium, valeamus, & ipſe Pontifex Romanus, pro tempore exiſtens, valeat procedere.

Tempus ſtatuit Epiſcopis Vltramōtanis pro viſitatione liminum Apoſtolorum.

§. 12. Volumus tamen, Epiſcopos, Archiepiſcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S. R. E. Cardinales citra Montes, vel Mare exiſtentes, per quatuor, alios verò vltra Montes, vel Mare degentes, per ſeptem menſes continuos à reſidentia, in præfatis Eccleſijs facienda, ad effectum viſitandi limina SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli iuxta ſacros Canones, ac Apoſtolicas Conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, vt tunc illis durantibus, viſitationis huiuſmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe diuertant.

Ac Cardinalibus in vacatione Sedis Apoſtolicæ.

§. 13. Cardinalibus verò, nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſtolicæ

licæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere ſolent ad locum Conclauis ad hoc deſignati, concedimus licentiam diſcedendi ab Eccleſijs præfatis, ſibi commiſſis, habita tamen priùs certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſtolicæ, & extra reſidentiam in loco, in quo electionem huiuſmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi vſque ad peractam electionem, ac etiam poſtea per duos menſes poſtquam Romanus Pontifex coronationis ſuæ inſignia ſuſceperit: quo tempore elapſo, præfati Cardinales, niſi illico, vt præfertur, ad Eccleſias præfatas, quibus præſidere eos contigerit, ſe contulerint, ſubiaceant pęnis ſupradictis.

Clauſulas huius Conſtit. præſeruatiuas addit.

§. 14. Præſentes quoque literas, omniaque & ſingula in eis contenta, de ſubreptionis, obreptionis, ac cuiuſcumque nullitatis, aut inualiditatis vitio, intentioniſque noſtræ, ac quocumque alio defectu quantumlibet ſubſtantiali, etiam ex eo, quòd in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel prætendentes, & præſertim ijdem Eccleſijs prædictis nunc, & pro tempore præfecti, etiam eiuſdem S.R.E. Cardinales, præmiſſis non conſenſerint; nec ad ea vocati, & auditi, ſolemnitateſque, & quæuis alia ſeruanda, & adimplenda, nullatenus ſeruata, & adimpleta; & cauſæ, propter quas præſentes emanauerint, adductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam in aliquo iuſtificatæ non fuerint; ac quocumque alio colore, prætextu, occaſione, & cauſa, etiam in corpore iuris clauſis, & alia quacumque quantumuis rationabili, iuſta, & priuilegiata; etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimēda foret, à quoquam notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci non poſſe; nec ſub quibuslibet ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ſiue diſpoſitionum, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam Conſiſtorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores, & ſucceſſores Noſtros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, perpetuòque valida, firmaque, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Côtra quam iudicari prohibet.

§. 15. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcũque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, Nuncios, & prædictæ S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac quoſcumque alios, quauis authoritate, & poteſtate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, declarandi, interpretandi, & diffiniendi facultate, vbique iudicari, interpretari, declarari, & diffiniri debere: ita vt ſi vmquam aliquod dubium, ſeu hæſitatio ſuper præmiſſis, ſeu eorum aliquo oriri, vel ſuſcitari contingat, nullus, præter Nos, ac Romanos Pontifices ſucceſſores Noſtros, poſſit præſentes literas quouis modo interpretari, & declarare: ac irritum, & inane, ſi ſecus à quoquam quauis authoritate contigerit attentari, decernimus.

Contraria, remouet.

§. 16. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Concilijs vniuerſalibus, generalibus, prouincialibus, & ſynodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, etiam primæ, & cuiuslibet ſecundæ editionis, & quatenus foret opus, de non tollendo Iure quæſito; ſtatutis quoque etiam iuratis, & conſuetudinibus, etiam diuturnis, & immemorabilibus Eccleſiarum præfatarum, & cuiuslibet earum, & licentijs, aliàs quam, vt præfertur, impetratis, ac priuilegijs, & indultis, etiam Apoſtolicis, eiſdem Eccleſijs, earumque Præſulibus quomodolibet, & ex quacumque cauſa, hic forſan de neceſſitate exprimenda, conceſſis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiã Conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet emanatis, ac quocumque iuramento, per eoſdem, Eccleſijs huiuſmodi præfectos ſub quouis prætextu, vel cauſa præſtito, & præſtãdo: quod fuiſſe, & fore nullum, ac irritum, & minimè obſtare, neminique ſuffragari, quo minus ab integra obſeruatione præſentium in aliquo excuſari poſſit, declaramus, & quatenus opus ſit, decernimus; necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores noſtri præfati in ſuis literis, & decretis præfatis voluerunt, non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, ad effectum præſentium pleniſſimè, ſpecialiterque & expreſsè derogamus; cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Præfectis pluribus Eccleſijs quomodo reſideãt, declarat.

§. 17. Volumus etiam, quòd ij, qui duabus, vel pluribus Eccleſijs præfatis ex earum vnione, vel aliàs ex conceſſione, ſeu diſpenſatione Apoſtolica quocumque nomine, vel titulo præfecti ſunt, vel pro tempore erunt, à reſidentia, & pęnis huiuſmodi excuſentur, dummodo in earum altera, in qua de iure reſidere debent, verè, & perſonaliter reſideant; exceptis tamen, vt præfertur, Eccleſijs Epiſcopalibus, Vrbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præeſſe ſolent: reſidentia enim, ſi quæ apud præfatas Eccleſias titulorum Cardinalium fieret, aliquam excuſationem eiſdem Cardinalibus, vt præfertur, non præſtaret, quò minus ipſi in alia, vel alijs Eccleſijs præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, reſidere omnino teneantur.

Publicationẽ in Vrbe, omnes afficere decernit.

§. 18. Quòdque vt præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam ampliùs deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris, vt præfertur, in valuis Baſilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ ſic affixæ, & publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, vt præmittitur, perinde ac ſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Dat. P.A. XII die 12 Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 12. Decembris 1634. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Die 18. Decembris 1634. affixa, & publicata fuerunt ſuprascriptæ literæ ad valuas Baſilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſ.

Pro Magiſtro Curſorum Dominicus Mang. Curſ.

by Google

XXVIII. aliàs CXXXVIII.

Confirmatio pręfinitionis habitus factę inter Fratres Diſcalceatos S. Thereſiæ, & Fratres primi Inſtituti, vulgo de Monte ſancto, nuncupatos.

De Fratribus Carmelitis, vide indicata ad conſt. 8. Honor. iij. Vt viuendi. ſup tom. 1. pag. 83. Et de Carmelitis Diſcalceatis, vide ad conſt. 64. Greg. xiij. Pia conſideratione. ſup. tom. 2. pag. 335. Et hic ſup. ad conſt. 15. Romanus. pag. 27.

Edita An. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apoſtolicæ ſolicitudinis curas, quibus iugiter premimur, ea Nos potiſſimum vrget, vt perſonæ regulares in pacis amęnitate feliciter regantur, & gubernentur.

Cauſæ huius conſt. referuntur, ac Decretum deſuper emanatum.

§. 1. Nuper ſiquidē pro parte dilecti filii Prioris generali, Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Nobis expoſitum fuit, quòd aliàs cùm inter Fratres Diſcalceatos S. Thereſię, & Fratres primi Inſtituti, ſeu Seminarij de propaganda Fide, vulgo de Monte Sancto nuncuparos, aliqua dubia circa babitum ſuborta eſſent; ad remouendam omnis controuerſiæ, & litis materiā, habita ratione eorum, quæ ab vtraque parte coram dilecto filio noſtro Martio Sanctæ Mariæ Nouæ Diacono Cardinale Ginetto nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectore allegata fuerunt; de eorum conſenſu à ſe pro Fratribus primi Inſtituti decretum fuit, vt ipſi Calceati ſemper incedant, tunicamque deferant ex lana, quæ in Prouincijs minori, & viliori pretio emi poterit, coloris griſij, nigri, vel ad nigredinem tendentis, cum manicis ſtrictis, ſcapulari aliquantulum breuiori tunica, & latitudinis ſexdecim digitorum per tranſuerſum, necnon eum Capucio, cuius anterior extremitas deſcendat ad octo digitos ſuper pectus, & poſterior vſque ad cingulum, & decenter vtrumque humerum cooperiat; ipſum verò Capucij caput ad formam capitis rotundum erit, & ſtrictum, & illi ijſdem menſuris correſpondere debet Capucium album. Habebunt inſuper cappam albam laneam ad collum criſpatam cum plicis octo digitis tunica breuiorem, & pallium, de quo fit mentio in Conſtitutionibus Ordinis parte prima Cap. 16. §. 2. ſiue in Conuentu, ſiue extra talis erit formæ, vt eis diſtinctio à Cappa Diſcalceatorum ſit nota, & euidens: vtenturque galero nigro, ſi quando eius neceſſitas illis occurrerit. Vt autem prædictis Religioſis impoſterum ea tetractandi vel diffidendi libera tollatur facultas; quin potius, vt in vinculo pacis Domino famulentur; Nobis propterea dictus Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportunè, vt infra prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quod modo confirmat.

§. 2. Nos igitur dictum Priorem generalem ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, ceñ, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet Innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum noſtrorum S.R. E. Cardinalium negotijs Regularium præpoſitorum conſilio, Decretum prædictū Apoſtolica auctoritate, tenore pręſentium approbamus, & confirmamus; illique inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & ſingulos tam iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

§. 3. Decernentes Decretum huiuſmodi, necnon præſentes literas, valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tēpore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari; ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentati. — Clauſulas præſeruatiuas, ac ſublatam addit.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, et ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, et expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. — Contraria remouet.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis 1635. Pontificatus noſtri anno duodecimo. — Dat. P.A. 12. die 3. Apr.

XXIX. aliàs CXXXIX.

Declaratio, quòd Conſtitutiones reuocatoriæ viuæ vocis Oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum ſuorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi ſolebat.

Conceſſiones viuæ vocis Oraculo factas, exceptis Oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis, reuocauit Greg XV. in conſt. 27. Romanus. ſup. tom. 3. pag. 313. Eam poſtea extendit ad omnes conceſſiones, etiam factas Cardinalibus, & eorum manu ſignatas S. D. N. Vrban. Viij. hic ſup. in conſt. 9. Alias felicis rec. pag. 18.

Edita An. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

§ 1. ALias felicis recordat. Gregorius Papa XV. prædeceſſor noſter, vt ſubnaſcentibus iugiter varijs difficultatibus, & abuſibus, ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis, videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuā rei memoriā. Romanus Pōtifex in ſpecula Militantis Eccleſię, &c. — Refert Cōſt. reuocantem viuę vocis oracula, editā à Greg. XV. in t. 3. n. 27. pag 313.

Omittitur hæc Cōnſt. quia eam habes ſup. Conſt. 27. Greg. XV. pag. 313. tom. 3.

Digitized by Google

Ipſam Greg. conſt. hic Pōt. extendit ad Oracula etiã facta S. R. E. Cardd. & eorum manu firmata. Hanc Conſt. habes hic ſupr. nu. 9. Aliàs ſel. pag. 18.

§. 2. Et ſubinde per Nos accepto, quòd experientia rerum magiſtra compertum erat, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas, ſæpe ab his, in quorũ fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extẽdi, & perperam in diſciplinę Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari; Idcirco quantùm cum Domino potuimus, his, & alijs malis occurrere volentes; Motu proprio, certaque ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; De conſilio nonnullorum Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negocium huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus, omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias & gratias quaſcumque per Summos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, etiam S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiue ſæcularibus, ſiue regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris, alijſque perſonis prædictis, quacumque de cauſa, etiam de neceſſitate, exprimenda, occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, & contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa, illorum tenores pręſentibus pro expreſſis habentes, Apoſtolica auctoritate reuocauimus, caſſauimus, ſuſtulimus, abrogauimus, & annullauimus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declarauimus; prout in alijs noſtris deſuper in ſimili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc illam declarat non comprehendere illos officiales, quibus ratione munerũ ſuorum antea de Summi Pōt. oraculis fides haberi ſolebat.

§. 3. Cùm autem pro tempore exiſtentibus nonnullis noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Officialibus, ſeu Miniſtris, qui eorum officiorum, ſeu munerum ratione, de gratijs, conceſſionibus, & diſpoſitionibus quibuſcumque per Nos faciendis, mandatiſque, & iuſſionibus noſtris exequendis, alijſque rebus, & negocijs gerendis, Nobiſcum diuerſa tractant per ſe, ſeu de eorum mandato facienda, gerenda, & executioni demandãda viuæ vocis oraculo commiſerimus; & in dies circa ea, quæ ad cuiuslibet eorum officium, ſeu munus, quo funguntur, pertinẽt, committamus; Nos firmiori geſtorum de mãdato noſtro per eoſdem Officiales, ſeu Miniſtros validitati, eorumdemque Officialium, ſeu Miniſtrorum ſecuritati conſulere volentes; Motu proprio, certaq. ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Officiales, ſeu Miniſtros prędictos, quibus aliàs ante emanatas prędictas Conſtitutiones ex officiorum ſuorum auctoritate, & prerogatiua de oraculo per eos à Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus habito fides haberi ſolebat, quoad ea quæ vt præfertur, ad cuiuslibet eorum officium, ſeu munus, quo funguntur, pertinent, in literis etiam noſtris prædictis ſuper reuocatione Oraculorum huiuſmodi emanatis minimè comprehenſos fuiſſe, nec eſſe, nec comprehendi debere declaramus, & decernimus: & ad abundantiorem cautelam eoſdem officiales, ſeu Miniſtros aduerſus eaſdem Conſtitutiones, quatenus opus ſit, reſtituimus, & plenarie reintegramus in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi quoad illos prędictæ Conſtitutiones non emanaſſent.

Clauſulas ſeruatiuas appoſit.

§. 4. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces, exiſtere, et fore, ac irritum, et inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 5. Non obſtantibus Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi, Noſtriſque literis præfatis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. A. 12. die 11. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 11. Aprilis 1635. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

XXX. aliàs CXL.

Regulares, qui vltra vota ſolita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum trãslationem, ſeu habitus priuationem, aut dimiſſionem, à voto huiuſmodi nullatenus liberantur.

Diuerſis Regularium perſonarum Ordinibus ambitum prohibuerunt Pontifices, & hoc videre poteris in Repertori, Verbis, ad ſingula eorum nomina.

His addo, quod ſuper profeſſionibus per Regulares emiſſis, non facto in locis deſignatis Nouitiatu, Conſt. edidit hic Sanctiſſ Pont. hic ſup. num. 5. Religioſos. pag. 11. Qui ſubiectos declarauit ipſos Regulares, quantumuis exemptos, Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibus Fidem Catholicam, et ſanctæ Inquiſitionis officium. vt hic ſup. in conſt. 8. Cùm ſicut accepimus. pag. 17. Et ſuper miſſionibus ad Iaponiam nonnulla ſtatuit in conſt. 16. Ex debito hic ſup. pag. 28.

Edita An. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Quia multi Regulares vltra alia vota emiſerũt votum de non petẽda, procuranda, vel acceptanda dignitate extra eorum Religiones.

§. 1. CVm, ſicut accepimus, diuerſorum Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum, ac etiam Societatis IESV perſonę Regulares, vltra alia vota, etiam votum, promiſſionem, ſiue Iuramentum ſolemniter, ſiue ſimpliciter emittãt, aut præſtent de non petenda, nec procuranda, minuſuè acceptanda aliqua dignitate, neque alia ſuperioritate extra eorum Religionem.

Et ſub diuerſis rationibus prætẽdunt ſe liberatos a dicto voto.

§. 2. Quoniam verò propter infirmitatem, ſeu aliam legitimam cauſam, Sedes Apoſtolica aliquibus perſonis Regularibus licentiam aliquando impartitur, ſe de vna ad aliam Religionem, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignam, etiam laxioris obſeruantiæ transferendi, necnon aliqui etiam Religionum ſupra expreſſarum, & cuiuslibet earum Generales, vel alij Superiores, vigore,

vt aſſerunt, facultatum ſibi per Sedem eamdem conceſſarum, translationem de vna ad aliam Religionem, aut ſtrictiorem, vel laxiorem Regularibus ſuis, ſiue per viam expulſionis, ſiue alio quouis modo concedunt; vel aliàs Regularibus ſuis huiuſmodi vt ſe transferant, occaſionem præbẽt; vel etiã ipſi Regulares ex aliquibus cauſis licẽtiã manendi extra Clauſtra, etiam in habitu clerici, vel Sacerdotis ſecularis aliquãdo obtinere ſolent.

Ideo Pont. declarat per quamcumque eorum tranſlationẽ, ſeu habitus priuationem, vel dimiſſionẽ, nullatenus à voto huiuſmodi liberatos eſſe.

§.3. Ideo, ne per præfatas, & quaſcumque alias translationes, expulſiones, & dimiſſiones habitus Regularis eorumdem Regularium, quauis authoritate, licentia, occaſione, ratione, & cauſa, quantumlibet rationabili, fauorabili, pia, & publica, etiam in corpore iuris clauſa, ſiue ratione maioris boni, ac aliàs quomodolibet hactenus, & pro tempore factas, & faciendas, poſſint Regulares huiuſmodi quandocumque, vt præfertur, translati, expulſi, etiam poſt habitum Religionis dimiſſum, prætendere ſe à dicto voto, promiſſione, ſiue iuramento de non petẽdo, nec obtinendo aliquam dignitatem, & de illam etiam Motu proprio collatam non acceptando, fuiſſe, vel eſſe liberatos, quantùm cum Domino poſſumus opportunè prouidere volentes; necnon voti, promiſſionis, ſeu iuramenti, ac facultatum, licentiarum, expulſionum, & cauſarum, aliorumque etiam de neceſſitate exprimendorum veriores, & totos tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habẽtes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, declaramus, & decernimus, quoſcumque Regulares prædictos cuiuſuis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exempti, etiam Societatis IESV, per quamcumque translationem hactenus, & in poſterum quãdocumque de ſua, ad aliam Religionem, vel Ordinem, vt præfertur, ſeu aliàs quomodolibet, etiã pluries, & per quamcumque expulſionem, habituſq. Regularis dimiſſionem pro tempore factas, non eſſe, nec fore, minuſuè dici, aut cenſeri poſſe, ſeu debere à præfato voto, promiſſione, ſeu iuramento liberatos: ſed eos hactenus, & pro tempore, vt præfertur, translatos, expulſos, & à delatione habitus Regularis abſolutos, vel priuatos, quarumcumque dignitatum huiuſmodi proinde incapaces, et ad illas petendas, acceptãdas, et obtinendas, inhabiles remanere in omnibus, et per omnia, perinde ac ſi translati, expulſi, ſeu à delatione habitus liberati, ſeu priuati non fuiſſent.

Huic Conſt. clauſulas ſuſtentatiuas apponit.

§.4. Præſentes verò literas, omniaque et ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, et auditi, minuſque cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, et ſubſtantiali, ſiue etiam ex eo, quòd in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, et quæuis alia ſeruanda, et adimplenda, ſeruata, et adimpleta, non fuerint, aut ex quouis alio capite à Iure, vel facto, aut Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, et totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore Iuris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa etiam quantumuis iuſta, rationabili, et priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe; neq; ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac per omnes & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Aliter iudicandi facultatem tollit.

§.5 Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nũcios, ac alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſciẽter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrarijs derogat.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cancellariæ noſtræ Regulis, & quatenus opus fuerit, etiam illa de Iure quæſito non tollendo, ac cuiuſuis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti huiuſmodi, etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad prædictum effectum ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ac derogamus-

rogarum eſſe volumus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationẽ in Vrbe oẽs afficere decernit.

§. 7. Vt autem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit; Volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariç Apoſtolicæ Valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amouebuntur, earum exempla in eiſdem locis affixa dimittantur; quæ ſic publicatæ, & affixæ, omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem dari iubet.

§. 8. Quòdque illarum tranſumptis impreſſis, ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. R. A. 12. die 21. Maij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Maij 1635. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, die verò vigeſima menſis Nouembris, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Iulium Marzitellum Sanctiſſ. D. N. PP. Curſ.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curſ.

XXXI. aliàs CXLI.

Quòd aſſertiones, & enunciationes ſcriptorum, & aliorum quorumcumque non faciant fidem, niſi ſeruata forma in hac Conſtitutione præſcripta.

Edita An. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo iuſtitiæ ſolio, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine à Domino conſtituti, inter cæteras paſtoralis officij noſtri curas, in eam boni patrisfamilias exemplo libenter incumbimus, vt non modò vnicuique quod ſuum eſt, æqua lance tribuatur, verùm etiam Cameræ Apoſtolicç, Eccleſiarumque omnium, & perſonarum eis in diuinis inſeruientium iura ſarta tectaque, opportunis rationibus præſeruentur, nec literarum ab hac ſancta Sede emanatarum, ob ſiniſtram, & malitioſam quorundam interpretationem, ſiue enunciationem, effectus eludantur.

Quia nõnulli ſcriptores, gloſſatores, & commẽtatores ſcripto, vel interpretatione, aut enunciatione aſſerunt editas nõnullas conſt. à Sede Apoſt. in præiudicium ipſius

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, oculari-que inſpectione cognouimus, nonnulli ſcriptores, gloſſatores, expoſitores, interpretes, & Commentatores tam hiſtoriarum etiam antiquarum, repetitionum, tractatuum, & allegationum, ſeu conſiliorum, gloſſarum, & annotationum, collectanearum, ſeu quæſtionum, vel, vt vocant, deciſionum, ac reſolutionum, diſceptationum, expoſitionum, declarationum, controuerſiarum, & aliarum quouis nomine nuncupatarum ſcripturarum, etiam typis impreſſarum, ac compoſitionum, & librorum etiam impreſſorum, etiam ſuper interpretatione ſacræ Scripturæ, ſacrorum Canonum, & Conciliorum, ac Legum etiam Imperialium, & Pragmaticarum, ſiue Decretorum, & Statutorum etiam Regnorum, & Prouinciarum, quàm quarumcumque aliarum materiarum, etiam pactionum, etiam mutuarum, concordatorum, compactorum, capitulationum, articulorum, ſeu conditionum etiam pacis, ſeu fœderis etiam generalis, ſeu treguæ, ac quorumcumque contractuum, conuentionum, donationum, dationum, emphyteuticationum, infeudationum, inueſtiturarum etiam de Terris, Caſtris, Ciuitatibus, Regnis, ſeu Prouincijs, ac facultatum, licentiarum, indultorum, priuilegiorum, gratiarum, commiſſionum, delegationum, conſtitutionum, ſanctionum, & diſpoſitionum quarumcumque, ac cuiuſque generis, & ſpeciei etiam ſpeciali nota, ſeu expreſſione dignarum, quaſcumque artes liberales, & alias quaſcumque materias tam profanas, quàm eccleſiaſticas, & ſpirituales tractantium, ſeu continentium, & quæ quomodolibet præeminentias, dignitates, iuriſdictiones, ſuperioritates, confinia ditionum, reſque, & iura etiam Sedis Apoſtolicæ, & quorumcumque Principum cuiuſcumque qualitatis, conditionis, ſtatus, dignitatis etiam eccleſiaſticç, & cuiuslibet alterius prærogatiuæ, & præeminentiæ, etiam ſpeciali nota dignorum; ac etiam quarumcumque Rerumpublicarum, Vniuerſitatum, Ciuitatum, Communitatum, Nationum, & quorumcumque aliorum alijs præſidentium, etiam Eccleſiarum, & eccleſiaſticorum, etiam cuiuslibet ordinis, & militiæ Regulariũ concernunt, & aliàs quomodolibet intereſſe S. R. E. & Sedis prædictæ, ac Eccleſiarum, & eccleſiaſticorum tangunt, auſi fuerint, & audeant aſſerere, & affirmare, ſeu enunciare à Nobis, Romaniſque Pontificibus prædeceſſoribus noſtris emanaſſe diuerſas conceſſiones, gratias, indulta, priuilegia, aliaſque diuerſas diſpoſitiones, cùm tales, & talia non emanauerint, vel ſaltem aliter, quam ipſi ſiue malitiosè, ſiue erroneè ſuis commentis, ſiue compoſitionibus tã calamo exaratis quàm typis impreſſis hactenus etiam antiquitus dixerint, & publicauerint, dicantque, & publicent, etiam ratione monumentorum, ac aliorum quomodolibet in publico expoſitorum; imò, quod peius eſt, etiam non erubuerint, nec erubeſcant in ſuis ſcriptis, ac tractatibus etiam impreſſis ponere aſſertos tenores prætenſarum Literarum Apoſtolicarum tam ſub plumbo, quàm ſub annulo Piſcatoris, vt dicunt, ab hac S. Sede expeditarum, & illos vel falſos, vel valde diminutos, ac truncos inſerere, omittendo reſtrictiones, ſeu limitationes temporum, & alias ſubſtantiales, ac diuerſa, & plura alterata inſerendo, ponendo, referendo, ſeu enunciando, & ita fingendo conceſſiones, quæ factæ non fuerunt, vel conceſſionem eſſe perpetuam, & vnius tenoris, cùm fuerint ad certum etiam modicum tempus, ſeu etiam alterius tenoris, ac aliter multis modis vnum pro alio aſſerere, affirmare, vel enunciare voluerint, & velint, ſuaſq; aſſertiones, & ſcripta ediderint, & impreſſe-

Sedis, Eccleſiarum, ſeu aliorum locorum piorũ.

preſſerint, edantque, & imprimant, publicentque in præiudicium eccleſiarum, & locorum piorum, Cameræque, & Sedis apoſtolicæ.

Declarat, huiuſmodi aſſertiones, enunciationes, &c. ſcriptas vel impreſſas nullam fidẽ facere in iudicio, nec extra, in præiudicium Sedis Apoſt. Eccleſiarum, ſeu aliorũ locorũ & perſonarum, etiam in fauorẽ alterius Eccleſię, loci pij, &c. niſi prius cõſtiterit de ipſarum originalibus recognitis, ſeu extractis à Datario, Secretario Breuium, Præfectis Archiuiorũ, vel alijs Sedis Apoſt. officialibus.

§. 2. Quapropter Nos his fraudibus, & malitijs, ac etiam erroribus, & præiudicijs, quæ etiam defectu imprimentium multoties occurrunt, quãtum nobis ex alto conceditur, obuiare volentes, ipſarumq. hiſtoriarum, tractatuum, repetitionum, allegationum, compoſitionum, interpretationum, & aſſertionum, ac inſertionum, & enunciatiuarum quarumcumq. aliorumq. præfatorum cuiuſcumq. generis, & ſpeciei ſiat, ac ſuper qualibet re, & ex quacumque occaſione, vel cauſa, & à quibuſcumque perſonis facta fuerint, etiamſi ſpeciali mentione, & expreſſione, imò etiam de verbo ad verbum inſertione, vel relatione indigerent, tenores etiam maiores, & veriores pro inſeitis, & expreſſis habentes; Motu proprio, certaq. ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Cõſtitutione declaramus, & decernimus, omnes, & ſingulas præfatas aſſertiones, narratiuas, inſertiones, relationes, expoſitiones, declarationes, & enunciatiuas, ac quaſcũque expreſſiones quarumcũque gratiarum conceſſionum, indultorum, priuilegiorũ, ac diſpoſitionum Apoſtolicarum, & quorumcumque aliorum, vt præmittitur, ac aliàs quomodolibet à præfatis, & alijs quibuſcumq. ſcriptoribus, & auctoribus etiam quoad alia receptis forſan, & approbatis, etiam antiquis, antiquioribus, & antiquiſſimis factas, ſcriptiſque exaratas, & typis impreſſas, nullam fidem, nec indicium, aut probationis ſpeciem, ſeu adminiculum feciſſe, nec facere in iudicio, nec extra iudiciũ, in damnum, læſionem, ſeu pręiudicium Sedis Apoſtolicæ, Eccleſiarum, & locorũ piorum, eaque obtinentium, eiuſque, & eorum iurium quorumcumque, ac dignitatum, & iuriſdictionum, etiam in fauorem cuiuſcumque alterius Eccleſiæ, loci pij, & Eccleſiaſticæ perſonæ, niſi ſi, & poſtquam conſtiterit, de originalibus literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Breuis, Chirographorum, ſupplicationum, vel Motuum propriorum; ſeu in defectum originalium, niſi prius ipſæ gratiæ, indulta, conceſſiones, priuilegia, & quæcumque aliæ diſpoſitiones, quæ, vt præfertur, per Nos, ac Romanos Pontifices aſſeruntur factæ, fuerint recognitæ, ſeu extractæ à Datario, Secretario Breuium, & Præfectis Archiuiorum, ac Magiſtris Regiſtrorum, alijſque eiuſdem Sedis Apoſtolicæ officialibus reſpectiuè, & per eoſdem officiales cum earum originalibus auſcultatæ, collatæ, & concordare inuentæ, ſeu reſpectiuè recognitæ, ita vt quibuſcumque ſcriptorum, aliorumque præfatorum aſſertionibus, narratiuis, inſertionibus, relationibus, enunciatiuis, & expreſſionibus geſtorum, conceſſorum, & diſpoſitorum; vt dicunt per Nos, ſeu Romanos Pontifices prædeceſſores, & ſucceſſores noſtros, nulla fides vmquam adhibeatur, nec adhiberi poſſit, niſi conſtito priùs de narrato, relato, inſerto, aſſerto, & enunciato authentico, videlicet per originale exhibendum, vel per ſumptum, vt præfertur extrahendum, & reſpectiuè recognoſcendum.

Vult inſuper quod vbi agitur de intereſſe Sedis Apoſt. vel Cameræ, prædicta extractio fiat citato & audito Cam. Apoſt. Commiſſario, & in ſubſcriptione extractionum fiat mẽtio de huiuſmodi citatione.

§. 3. Et quoad ea, in quibus agitur quomodolibet de aliquo intereſſe, vel præiudicio Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ, niſi vltra præfata etiam concurrat, quòd prædicta extractio, collatio, & auſcultatio, ac reſpectiue recognitio factæ fuerint, citato, & audito Cameræ Apoſtolicæ Commiſſario pro tempore exiſtente; & niſi officiales huiuſmodi in eorum, & earum extractione, & ſubſcriptione atteſtentur de citatione, auſcultatione, collatione, & concordia, ac reſpectiue recognitione prædictis. Et idem ſtatuimus, & decernimus eſſe obſeruandũ reſpectu gratiarum, conceſſionum, indultorum, priuilegiorum, ac quarumcumque aliarum diſpoſitionum, quæ in poſterum à Nobis, ſeu à Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus, emanaſſe aſſererentur, vt illarum aſſertiones, inſertiones, & enũciatiuæ, aliaq. præmiſſa, & quodlibet eorum à quibuſcumque ſcriptoribus, & autoribus, vt præfertur, pro tempore faciendæ, & facienda, nullam fidem, indicium, vel probationem faciant in præiudicium Sedis Apoſtolicæ, & aliorũ præfatorum in iudicio, & extra iudicium, niſi ſi, & poſtquam auſcultatio, & reſpectiuè citatio, aliaq. præmiſſa omnia, & ſingula pariter interuenerint.

Clauſulas ſeruatiuas apponit.

§. 4. Præſentes quoque literas, omniaque & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmiſſis intereſſe habẽtes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſiue etiam ex eo quòd in pręmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quæuis alia ſeruanda, & adimplenda ſeruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut ſtatuto, vel cõſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam prætextu enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut alia quacumque cauſa etiam in corpore iuris clauſa, etiam quantumuis rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectũ validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiã vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe; neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòq. validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Decretũ irritans ſuperaddit.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nũcios, ac alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, iudi-

iudicari, & definiri debere; irritũ quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§. 6. Non obſtantibus præmiſsis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus foret, noſtra de non tollendo iure quæſito, ac quibuſuis alijs noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorũ tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad prædictum effectũ ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Mandat eam publicari in Vrbe, & publicatam omnes afficere.

§. 7. Vt autem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranẽſ, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctẽt, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Vt eiſdem tranſumptis credi.

§. 8. Quòdque illarum tranſumptis impreſsis, ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.A. XII die 1. Iunij.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Iunij 1635. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, die verò vigeſima menſis Nouembris, retroſcripta literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Iulium Marzitellum Sanctiſſ. D. N. PP. Curſ.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curſ.

XXXII. aliàs CXLII.

Quod in Prouincijs Hiſpaniarum, & Indiarum Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatorum, ampliùs non ſint, neque habeantur tituli Lectorum Iubilatorũ, neque exemptione Patris gaudeat, niſi qui Miniſter Prouincialis fuerit.

De Fratribus S. Franciſci notaui ſatis ad Conſt. 49. S.D.N. Vrba. VIII. Sacroſanctum. ſup. tom. 4. pag. 64. & Conſt. 23. Inter grauiſſimas. hic ſup. pag. 40.

Edita Anno Dom. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religioſos viros, qui abiectis huius ſæculi vanitatibus, humilitati, & paupertati ſub arctioris vitæ Inſtituto ſe per omnia tradiderunt; & abnegantes ſemetipſos, vt facerent voluntatem Domini, ſuam fregerunt; ſicut peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos exiſtimamus, ita ad circumſpectam illius prouidentiam pertinere dignoſcimus, ea ſedulò ſtatuere, atque ordinare, quibus Religioſi ipſi in ea, quam ſingulari diuinæ benedictionis præſidio ingreſſi ſunt, viam de cætero ambulent, & vota ſuá reddant Domino in ſanctitate, & iuſtitia coram ipſo.

Prohibitio de cætero habendi titulos Lectorum Iubilatorum.

§. 1. Hinc eſt quòd Nos dilectis filijs Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatis nuncupatis Hiſpaniarũ, & Indiarum, quos in viſceribus gerimus charitatis, omnem ambitionis, honorumque & titulorum conſequendorum viam præcludere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, atque ordinamus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus in vlla eorumdem Fratrum Prouincia tam Hiſpaniarum, quàm Indiarum, tituli Lectoris Iubilati nullatenus ſint, neque habeantur.

Neque gaudendi exemptione Patris, niſi fuerit Miniſter Prouincialis.

§. 2. Quòdque nullus eorumdem Fratrum Diſcalceatorum, qui Miniſter Prouincialis non fuerit, titulo, ac exemptione Patris gaudeat, etiam ſi fuerit, vel pro tempore ſit Vicarius Prouincialis.

Titulorum huiuſmodi abrogatio, & pœnarum impoſitio cõtra facientibus.

§. 3. Nos enim ex nunc quoſcumque titulos Lectorum Iubilatorum, qui ad præſens in eiſdem Prouincijs reperiuntur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium reuocamus, caſſamus, & abrogamus, ac pro reuocatis, caſſis, & abrogatis haberi volumus: Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub arbitrij Noſtri pęnis, omnibus, & ſingulis dictarum Prouinciarũ Fratribus, ad quos ſpectat, ne titulis Iubilatorum ſibi aliàs quomodolibet cõceſſis, ſeu per eos quauis occaſione, vel cauſa obtentis, de cætero vti, ſeu ſe illis iuuare audeant, vel præſumant: ac in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis, ac priuationis officij pęnis ipſo facto incurrendis, dilectis filijs eorumdem Fratrum Miniſtro, & Commiſſario generalibus reſpectiuè præcipimus, & mandamus, vt ſtatim receptis præſentibus literis, illis pareant, & obediant, deque illis Miniſtros Prouinciales, Vicarios prædictos, & Fratres in numerum Lectorum Iubilatorum relatos certiores faciant; ac Miniſtri Prouinciales Vicarij prædicti, & Lectores Iubilati huiuſmodi omnia, & ſingula in eiſdem literis contenta ſub eiſdem pęnis, vt præfertur, incurrendis adimpleant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari debere: ac irri-

irritum,& inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§. 5. Non obſtantibus regula noſtra de Iure quæſito non tollendo, ac alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis,& Prouinciarum prædictarum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Transſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. V. An. XIII. die 3. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Decembris 1635. Pontificatus Noſtri Anno Tertiodecimo.

XXXIII. aliàs CXLIII.

Exemptio Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Sãctiſsimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, Congregationis Hiſpaniarum à Iuriſdictione, obedientia, & ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis præfati.

Lege de hac Congregatione indicata à me ſupra in Conſt. 3. Cũ n ſicut. pag. 10.

Edita Anno Dom. 1636.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo regimen Vniuerſalis Eccleſiæ Nobis à Domino commiſſum, meritis licèt imparibus, ſuſcepimus, primas eſſe officij noſtri partes, ſemper reputauimus, ſi pro multiplicibus miniſterijs, quæ in Eccleſia Militanti ab illius fidelibus ſedulò cõuenit exerceri, ſingulos operarios ſuſceptis oneribus inſiſtentes, opportunis confoueremus præſidijs, & auxilijs. Proindeque curæ Nobis ſemper fuit viros Religioſos, eoſque præcipuè, qui remoti à turbis, diuinæ vacantes contemplationi, in altum primæui Inſtituti montem iuxta normam à Sede Apoſtolica peculiariter illis præſcriptam: Et non ſolùm priuatæ, ſed publicæ animarum ſaluti inuigilantes, dura ſeruitute apud Barbaros detẽtorum libertati, & ſpiritualibus periculis fructuosè inſudant, & conſulunt, pro Paſtoralis officii noſtri ſollicitudine firmiſsimis munire præſidijs. Quod vt pleniùs Nobis eueniat, illos pleni ſui iuris efficimus, ac ab omnimoda ſubordinatione, & ſubiectione libenter emancipamus, atque etiam ſub inuiolabili Sedis Apoſtolicę protectione, paterna beneuolentia recipimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Innoc. III. approbauit Ordinẽ Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redẽptionis Captiuorũ in Cõſt. 2. pag. 72. to. 2.

§. 1. Cum pridẽ felicis recordationis Innocẽtius Papa Tertius prædeceſſor noſter, Ordinẽ Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum ſub propria Regula, nutu diuino Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici illius Fundatoribus tradita, & ab eodem prædeceſſore confirmata, inſtituiſſet.

Clem. VIII. inſtituit Cõgregationem Fratrum Reformatorum huius Ordinis in Conſt. 69. pag. 503. tom. 3. & eã nõ exemit à ſuperioritate Miniſtri Generalis totius Ordinis.

§. 2. Poſtmodum verò, vel temporum iniuria, aut feruore remiſſo, vel certè hominũ tepiditate, antiqua inoleuiſſet obſeruantia, laxiori modo viuendi paulatim inualeſcente; piæ memoriæ Clemens Papa Octauus, etiã prædeceſſor noſter, Motu ſuo proprio in Regnis Hiſpaniarum vnam Prouinciam, ſeu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Diſcalceatorum eiuſdem Ordinis, in qua primitiua Regula cum antiquo, & priſtino illo rigore in ſpiritus feruore obſeruaretur; & quæ per vnum Miniſtrum Prouincialem, ex eiſdem Diſcalceatis eligendum, regeretur, erexerit, & inſtituerit: ipſamque Congregationem, ac Prouinciam Diſcalceatorum huiuſmodi ab alijs Prouincijs prædicti Ordinis Fratrum Calceatorum, ſeu modificatæ Regulæ, perpetuò ſeiunxerit, ſeparauerit, & diſmembrauerit: ipſoſque Fratres Reformatos, & eorum Monaſteria, tam erecta, quàm impoſterum erigenda, ab omni, & quacumque iuriſdictione, viſitatione, & ſuperioritate, tam Commiſſarij generalis, quàm aliorum Miniſtrorũ Prouincialium, & aliorum quorumcumque Superiorum Calceatorum, ſeu modificatæ Regulæ eiuſdem Ordinis (excepto Miniſtro Generali totius Ordinis præfati, ſub cuius obedientia,& ſuperioritate Prouincia ipſa, illiuſque Domus, & Monaſteria præſentia, & futura, ſemper manerent) perpetuo exemerit, & liberauerit.

Paul. V. Congregationem Reformatorũ in duas Prouincias diuiſit. in cõſt. ſequẽti. pag. ... cum facultate eligẽdi ex ipſis vnum Vicarium Generalẽ ad ſex annos duraturum, vt in conſt. ſeq. ad d. conſt. ...

§. 3. Et poſtmodum recolendæ memoriæ Paulus Papa Quintus, ſimiliter prædeceſſor noſter, conſiderans, ipſam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum, non mediocriter, benedicente Domino, in diuerſis dictorum Regnorum partibus iam tunc eſſe propagatam cum bonæ famæ odore, necnon ſpiritualium operum incremento, eique, plurima illius Monaſteria, per vnum Miniſtrum Prouincialem commodè regi, & gubernari non poſſe, innoteſcẽs; etiam Motu ſuo proprio ex omnibus Monaſterijs, & Regularibus Domibus dictæ Congregationis, duas Prouincias ſeparatas, quarum quælibet per vnum Miniſtrum Prouincialem, ex prædictis Fratribus Diſcalceatis eligendum, gubernaretur, inſtituerit. Et deinde idem Paulus prædeceſſor facultatem conceſſerit, eligendi ex ipſis Diſcalceatis vnum Prælatum, Vicarium Generalem nuncupandum, cuius officium, & poteſtas per ſex annos duraret: quique Congregationis prædictæ, illiuſque Prouinciarum, & Miniſtrorum, tam Prouincialium, quàm Conuentualium Superior exiſteret, atque plenam poteſtatem gubernandi dictam Congregationem, dicto durante tempore, haberet, Miniſtroque Generali totius Ordinis ſubeſſet, & confirmationem ſuæ electionis ab ipſo obtineret.

Hic idem Pont. ſubinde conceſſit facultatem eligendi ex ipſis Diſcalceatis vnum Miniſtrũ Generalem de ſexennio in ſexennium, in ſua Conſt. quam non poſui, quia coincidit cũ Conſt. Innocent. III. indic. in rubr.

§. 4. Et ſubinde, cùm rationi conſentaneum non eſſet, vt qui arctioris Regulæ ſectantur obſeruantiam, Superioribus, qui in laxiori degunt, ſubiaceant, ſed Superiores habeant proprij ſui Inſtituti: Nos propterea Motu noſtro proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationi Fratrum Diſcalceatorum huiuſmodi conceſſimus facultatem eligendi vnum Miniſtrum Generalem ex ipſis Diſcalceatis; ſtatuentes inter alia, quòd electio huiuſmodi Maioris, ac Generalis Miniſtri, de ſexennio in ſexennium, in Capitulo Generali per ſecreta ſuffragia iuxta Concilium Tridentinum fieret.

Auctoritatem dedit

§. 5. Cùmque poſt conceſſionem noſtram huiuſ-

Digitized by Google

Confirmandi electionem prædicti Miniſtri Generalis ipſi Capitulo Generali.

Facultas cõfirmandi eſt indicata in rubr.

iuſmodi Miniſter Generalis ex ipſis Reformatis nouiter electus confirmationem ſuæ canonicæ electionis, tamquam Prælatus dicti Ordinis à Sede Apoſtolica immediatè dependens, à Nobis obtinuiſſet; Poſtremò etiam Nos eidem Congregationi, vt Capitulum Generale Diſcalceatorum Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, pro illius Miniſtri Generalis electione faciẽda legitimè congregatum, de cætero perpetuis futuris temporibus, electionem Miniſtri Generalis in dicto Capitulo Generali factam confirmare liberè, & licitè poſſet, & valeret; Ita quòd Miniſter Generalis Diſcalceatorum huiuſmodi nouiter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirmatione vnquam indigeret, Apoſtolica auctoritate conceſſimus; prout in diuerſis literis Apoſtolicis deſuper expeditis pleniùs continetur.

Modò iſte Pont. ad tollendam omnem cauſam dubitandi, eximit hanc Congregat. à iuriſdictione, obedientia, & ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrũ Calceatorũ.

§ 6. Cùm autem, ſicut accepimus, Quamuis prædicta Diſcalceatorum Congregatio, vigore literarum noſtrarum huiuſmodi, facultatem habeat eligendi ſuum Generalem Miniſtrum totius Congregationis prædictæ: Et iam ceſſante nomine Vicarij Generalis, ſatis appareat, ceſſaſſe illam ſubordinationem Vicarij Generalis Miniſtro Generali totius Ordinis, cuius vices gerebat, & ad quem illius confirmatio pertinebat: nec par in parem habeat imperium: Nihilominus pro maiori quiete, & ſpirituali progreſſu eiuſdem Congregationis Reformatorum huiuſmodi, Nos dilectum filium Fratrem Ioannem de Annunciatione, Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, amplioris gratiæ fauore proſequi volentes, ipſumque Ioannem, necnon ſingulares perſonas Congregationis prædictæ à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluẽtes, & abſolutos fore cenſentes: necnon ſingularũ literarum præfatarũ tenores, etiam veriores, ac Datas præſentibus pro expreſſis habentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; non ad alicuius Nobis deſuper factæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra liberalitate; ex voto tamen Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotijs Regularium Præpoſitorum: Quòd de cætero prædicta Congregatio, aut illius Religioſi, vel Miniſter Generalis, alijque Prælati, Superiores, Officiales, & Perſonæ, perpetuis futuris temporibus Miniſtro Generali Fratrum Calceatorum totius Ordinis prædicti, nunc, & pro tẽpore exiſtenti, in ſpiritualibus, vel temporalibus, minimè ſubiaceant, aut ſubiecti, & ſuppoſiti eſſe minimè debeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus. Ipſoſque Fratres Diſcalceatos, illiuſque Miniſtrum Generalem, ipſiuſq; Perſonas, Conuentus, Domos, Collegia, Prouincias, tam præſentia, quàm futura, res, & bona, ab omni, & quacumque iuriſdictione, ſuperioritate, ſubordinatione, obedientia, correctione, viſitatione, gubernio, aut alia quauis iuriſdictione, iam Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum huiuſmodi, quàm aliorum Prælatorum, & Superiorum, quacumque auctoritate fungentium, & fungentium, & quantumuis ampliſsimis priuilegijs, & facultatibus vtentium, & vſurorum; etiam quandocumque Reformandorum, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuò eximimus, liberamus, & diſmembramus. Illoſque ſic exemptos, liberatos & diſmembratos, vti Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectos, ſub noſtra, & Sedis Apoſtolicæ tutela, & protectione recipimus, & admittimus.

Approbatio, & priuilegiorum confirmatio.

§. 7. Omniaque & ſingula priuilegia eidem Congregationi Reformatorũ, circa exemptionem huiuſmodi, aut aliàs per Sedem Apoſtolicam conceſſa, eadem auctoritate, etiam perpetuò approbamus, & confirmamus; eiſque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus. Omneſque, & ſingulos tam iuris, quàm facti defectus, quantumuis ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint in eiſdem, ſupplemus.

Clauſula & ſanatiua.

§. 8. Decernentes, præſentes, etiam ex eo, quòd intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, aut præmiſſis non conſenſerint, ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtẽtes, aut Sedem Apoſtolicam, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cũ quibuſuis clauſulis, & decretis, pro tempore factis, nullatenus comprehendi; ſed ſemper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere. Et quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtituras, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, etiam ſub quacumque poſteriori Data, per Superiores Congregationis Reformatorum huiuſmodi, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore.

Clauſula ſublata.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, vel delegatos, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere. Irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac præfatis literis Clementis, & Pauli prædeceſſorum noſtrorum huiuſmodi; necnon in Vniuerſalibus, Prouincialibuſque, & Synodalibus Concilijs, editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Miniſtro Generali Fratrum non Reformatorum huiuſmodi, illiuſque Prouincialibus Miniſtris, alijſque Officialibus, & Superioribus, ac perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu ſimili, ac de Apoſtolicæ poteſtatis

ple-

plenitudine, ac aliàs in contrarium forſan quomodolibet cóceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus, omnibus, etiã ſi de illis, eorũq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hæc ſeruanda foret, eorum tenores pro plenè, & integrè expreſſis habentes, Motu pari de eadem poteſtatis plenitudine harũ ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 11. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, vel earum copijs impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Generalis, vel Procuratoris generalis huiuſmodi, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent publicatæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hãc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, exemptionis, liberationis, diſmembrationis, receptionis, admiſſionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. 14. die 28. Febr. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, pridie kalendas Martij, Pontificatus noſtri anno quartodecimo.

XXXIV. alias CXLIV.

Declaratio quoad facultates transferendi penſiones, aut illarum loco fructus, ac tranſlationes, nouaſque reſeruationes penſionum, aut fructuum antea tranſlatorum.

Quoad penſiones obtinendas, ſeu transferendas, vide indicata ad conſtit. 73. Pij V. Sacroſanctum. ſup tom. 2. pag. 202.

Edita Anno Dom. 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter grauiſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſeruitutis curas, quibus iugiter premimur, illa etiam eſt, ne Eccleſię & beneficia Eccleſiaſtica indebitè contra, aut præter mentem Romani Pōtificis prægrauentur.

Cauſa huius conſt. §. 1. Cùm igitur ex tranſlatione penſionum onus illarum protogetur, ſeu extendatur de perſona ad perſonam, & ſępè de infirmo ad ſanum, & de ſene ad iuuenem, in non modicum præiudicium Eccleſiarum, & beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac illa pro tempore obtinentium; & propterea difficilius concedatur facultas transferẽdi illas penſiones, quæ aliàs tranſlatæ fuerunt.

Declaratio de quo infra. §. 2. Idcirco Eccleſiarum, ac beneficiorum & illa obtinentium prædictorum detrimentis, et incommodis, quantum nobis ex alto conceditur obuiare volentes, Motu proprio, non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatę petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione declaramus, omnes, et ſingulas per Romanos Pontifices prædeceſſores, et ſucceſſores noſtros, ac etiam per Nos ex quacumq; cauſa, etiã oneroſa, etiam ratione quorũcumq; officiorum, etiam Motu, et ſciẽtia, poteſtatiſque plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, etiam iteratis vicibus, et cum quibuſuis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, et alijs decretis conceſſas, et concedendas facultates transferendi quaſcumque pẽſiones, ſeu fructus Eccleſiaſticos earum loco pro tẽpore reſeruatas, et reſeruatos, aut mediante earumdem penſionum antiquarum caſſatione de nouo illas reſeruandi; necnon penſionum, et fructuum huiuſmodi tranſlationes, ſeu nouas reſeruationes, ſuper quibuſcumque Eccleſijs, etiam Cathedralibus, et maioribus, ac Monaſterijs, etiam Conſiſtorialibus, cæteriſque beneficijs, tam ſecularibus, quàm quorumuis Ordinum regularibus, et hoſpitalibus quomodolibet qualificatis, etiam cuiuſcumque Iuriſpatronatus, etiam Laicorũm, etiam quorumcumque Regum, et Principum, illorumque fructibus, etiam incertis, et diſtributionibus, etiam quotidianis nunc, et pro tempore factas, et conceſſas quibuſcumque perſonis, cuiuſcumque gradus, dignitatis, et conditionis fuerint, etiamſi Cardinalatus honore præfulgeant, etiamſi ſuper facultatibus, tranſlationibus, ſeu nouis reſeruationibus huiuſmodi, lis, ſeu lites in quocumque gradu, inſtantia, vel Tribunali pendeant indeciſæ, non potuiſſe, nec poſſe cuiquam ſuffragari, quoad penſiones ſeu fructus aliàs trãſlatos, niſi in eis conſenſus, penſiones, aut fructus huiuſmodi ſoluere debẽtium acceſſerit; aut quod aliàs penſiones, ſeu fructus huiuſmodi tranſlati, ſeu de nouo reſeruati fuerint expreſſum ſit, ſeu exprimatur; vel clauſula, etiamſi penſiones, ſeu fructus huiuſmodi forſan aliàs tranſlatæ, ſeu tranſlati, vel de nouo reſeruatæ, vel reſeruati fuerint, appoſita ſit, vel apponatur.

Exceptio ad nullorum caſum. §. 3. Non intendimus autem præſenti Conſtitutione comprehendere facultates, tranſlationes, et nouas reſeruationes huiuſmodi, pro quarum validitate hactenus lata eſſet ſententia, quæ in rem iudicatam tranſiuit, vel pro quarum executione mandatum relaxatum, et executioni demandatum fuerit.

Clauſula ſublata cum decreto irritanti. § 4. Sicque et non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, et delegatos, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos Præſidentes, necnon cauſarum Palatij Apoſtolici, et Curiæ eiuſdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, et alios Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari, et definiri, ac interpretari debere; ſublata eis, et eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et definiri debere: ac irritum, et inane quicquid ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Contrariorum derogatio. §. 5. Non obſtan. indultis, priuilegijs, et facultatibus, alijſque præmiſſis, ac conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis ac Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, etiam indiuiduam mentionem requirentibus, cæteriſque cōtrarijs quibuſcumque,

illorum

illorum omnium, et ſingulorum tenores pro plenè expreſſis, et inſertis habentes.

Dat. R. A. 13. die 8. Martij. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Martij 1636. Pontificatus noſtri anno decimotertio.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimoſexto, die verò decimaquarta menſis Maij, ſupradicta Bulla, ſiue Declaratio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis & conſuetis Vrbis per nos Paulum Bartoccium, & Franciſcum de Paulis S. D. N. Papæ Curſores.*

Antonius Bardus Magiſter Curſorum.

XXXV. aliàs CXLV.

Extenſio Conſt. Greg. XIII. ne Subcollectorum, et Commiſſariorum crimina poſſent cognoſci niſi à Nuncijs, et Collectoribus Apoſtolicis in Regno Neapolitano, ad exceſſus et crimina, patrata in alijs Regnis, et Prouincijs, etiam expletis eorum officijs.

Greg. XIII. edidit ſanctionem ſolum pro Regno Neapolis, quam habes inter ipſius conſt. 25. Cupientes. pag. 295. tom. 2.

Edita Anno Dom. 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. XIII. I conſt. 25. ſupto. 2. pag. 295. ſtatuit quod Subcollectores, & Commiſſarij Nuntij Apoſtolici I Regno Neapolitano, ei iuriſdictioni ſubiaceãt in cauſis criminalibus, &c.

ALiàs rec. mem. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter indemnitati Miniſtrorum Cameræ Apoſtolicæ, ne vllis moleſtijs, litibus, vel incommodis fatigarentur, opportunè prouidere cupiens, quòd omnes, & ſingulæ cauſæ tunc motæ, & pro tempore mouendæ quorumuis prætenſorum exceſſuum, criminum, & delictorum, per quoſcumque Subcollectores, & Commiſſarios tam generales, quàm particulares, in quibuslibet Prouincijs, Ciuitatibus, & Diœceſibus Regni Neapolitani pro tunc, & pro tempore exiſtentem Nuncium Apoſtolicum, & Collectorem generalem deputat[illegible]s, commiſſorum, à tunc, & pro tempore exiſtente Nuncio Apoſtolico in eodem Regno commorante ſolùm, non autem à quibuſuis alijs Iudicibus, etiam locorum Ordinarijs, nonmodò durante eorum officio, ſed etiam poſt ipſũ dimiſſum, donec viuerent, audiri, cognoſci & decidi poſſent, & deberent, ſtatuit, & ordinauit: prędictiſque Iudicibus, & locorum Ordinarijs, ne in illis ſe ſe quouis prætextu, ſeu quæſito colore intromittere quoquomodo vllatenus auderent, vel præſumerent, diſtrictiùs inhibuit; prout in ſuis literis in ſimili forma Breuis ſub datum die quarta Ianuarij 1575 Pontificatus ſui anno tertio expeditis pleniùs continetur.

Poſtea fuit dubitatũ an Priuilegium prædictum durarer etiã expletis eorũ officijs.

§. 1. Cùmque poſtea, vt accepimus, fuerit à nonnullis pluries dubitatum, an prædictæ literæ Gregorij prædeceſſoris prædicti de prætenſis exceſſibus, criminibus, & delictis, durante officio dumtaxat, an verò etiam de alijs poſt finitum eorum officium, vt præmittitur, donec viuerent, cõmiſſis, intelligi deberent; & deſuper diuerſas reſolutiones etiam ad inuicem contrarias emanaſſe aſſeratur.

Pont. volẽs huic dubitationi finem imponere. §. 2. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quòd idem Subcollectores, & Commiſſarij in concernentibus ſeruitium Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ, timidiores, ac negligentiores fierent, ſi ſub prædictorum Iudicum, & Ordinariorum iuriſdictione poſt finitum eorum officium ſe relictum iri timerent, & propterea, iuſto metu retraherentur à gerendo, vt debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finito, prædicti Iudices, & locorũ Ordinarij in illos, etiam ex cauſis mendicatis ſæuirent; quod in non modicum præiudicium Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ redundaret.

Declarat etiã finitis eorum officiis huiuſmodi priuilegio muniri ſe poſſe. §. 3. Idcirco Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, hac noſtra Conſtitutione perpetuò valitura, cognitionem, & deciſionem cauſarum prætenſorum exceſſuum, criminum, & delictorum per prędictos Subcollectores, & Commiſſarios à Nuncijs, & Collectoribus Apoſtolicis tam in Regno Neapolitano, quàm in alijs Prouincijs, Regnis, & locis, etiam ſpeciali nota dignis, & vbique terrarum, & locorum, per Nuncios, ſiue Collectores Apoſtolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos quomodocumque, etiam poſt finitum officium, commiſſorũ, vt prætenditur, & patratorum, ſpectaſſe, & ſpectare ad Nuncios, & Collectores Apoſtolicos pro tempore exiſtentes priuatiuè quoad quoſcumque alios Iudices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret, decernimus, ſtatuimuſque & ordinamus.

Mandat in eorum ſtatutis comminationem apponi, quod cõmittẽtes crimina intuitu huius priuilegij, ſubdãtur Iudicibus Ordinarijs. §. 4. Ne autem inde maior libertas delinquẽdi, & exceſſus committendi eiſdem Subcollectoribus, & Commiſſarijs naſcatur, & ne eorum delicta, ſi quæ patrata eſſent, vel patrarentur, in poſterum impunita remaneant; Volumus, quòd Collectores Cameræ Apoſtolicæ nunc, et pro tempore exiſtentes, inter Statuta per eorum Subcollectores, et Commiſſarios obſeruanda, tamquam ab ipſis Collectoribus iam edita, etiam impreſſa, addant comminationem de eoſdem Subcollectores, et Commiſſarios priuãdo, huiuſmodi priuilegio, et illos ordinariæ iuriſdictioni ſubmittendo, quatenus poſt dimiſſum officiũ ab exceſſibus, et delictis committendis non ſe abſtineant; quòdque prædicta ſtatuta in Cancellarijs Epiſcoporum, et aliorum Ordinariorum retineãtur, et ſtent affixa.

Clauſulas ſeruatiuas ſuperaddit. §. 5. Decernentes, præſentes literas, et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicũque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vocati, et auditi non fuerint, aut præmiſſis non conſenſerint; ſeu cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs iuſtificatæ non fuerint: aut alia quauis de cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci; ſeu aduerſus illas reſtitutionem in integrũ, aperitionem oris, aut quodcumque aliud iuris, vel facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu eo impetrato quemquam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra nullatenus poſſe; ſed eas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, et fore.

Sic-

Ita, & non aliter iudicari decernit

§.6. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, et Nuncios, ſublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et diffiniri debere; ac irritum, et inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cōtrarijs derogat.

§.7. Non obſtañ quatenus opus ſit, noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs Cācellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, et formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, et inſolitis clauſulis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio et conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium conceſſis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et indiuidua, ac de verbo ad verbū, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, et expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. A. 13. die 2. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris die 2. Iulij 1636. Pontificatus noſtri anno decimotertio.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Chriſto milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, die vero 12. menſis Septembris, tempore Pontificatus S. D. N. Papa diuina prouidentia Vrbani Octaui, anno eius 13. ſupradicta Bulla publicata fuit per Vrbem in locis ſolitis, & conſuetis, per me Siluerium Pontirolum S.D.PP.Curſ.

Io. Baptiſta Riccius Mag. Curſ.

XXXVI. aliàs CXLVI.

De electione, ac confirmatione Miniſtri Generalis Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Congregationis Hiſpaniarum, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum.

Circa vacationem non expleto ſexennio Miniſtri Generalis horum Fratrum Conſtitutionem edidit hic S.D.N. Vrban. VIII. quam habes hic ſup. nu. 19. Iniuncti, pag. 32. Alia verò indicatur ad eiuſdem conſt. 3. Cùm ſicut, pag. 10.

Edita Anno 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Refert Pont. aliàs conceſſiſſe his Fratribus facultatem eligēdi vnum Miniſtrum Generalem, à ſuperioritate Generalis fratrum Calceatorum exemptum, qui a

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes de Annunciatione Fratrum Ordinis Sanctiſſimę Trinitatis Redemptionis Captiuorum Diſcalceatorum, nuncupatorum Congregationis Hiſpaniarum, Procurator Generalis, quòd aliàs, poſtquam Nos per noſtras ſub plumbo de anno 1631. expeditas literas incipientes: Salutaribus Apoſtoli monitis: Fratribus Diſcalceatis huiuſmodi, facultatem eligendi ex ipſis Fratribus Diſcalceatis in ſuo Generali Capitulo vnum Miniſtrum Generalem, iuxta formam in dictis literis præſcriptam, à ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrum eiuſdem Ordinis Calceatorum penitus, et omnino exemptum conceſſimus; ipſe Miniſter Generalis Congregationis huiuſmodi in dicto Capitulo nouiter electus confirmationem ſuę canonicę electionis à Nobis, tamquam Prælati à Summo Pontifice immediatè dependentis obtinuit. Sed ne impoſterum dicta Congregatio, in illius regimine interim, dum literæ confirmationis ſui Miniſtri Generalis à Sede Apoſtolica impetrantur, detrimentum aliquod patiatur; Nobis propterea dictus Ioannes Procurator Generalis huiuſmodi humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportunè prouidere, ac vt infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Rom. Pontif. confirmationem obtinuit. Hanc S.D.N. Vrban. VIII. conſt. nō poſuit, quia cecidit in plurimis cum conſt. Innoc. 3. not. in rubr

Nunc concedit vt electio canonicè facta in Capitulo Gnāli Miniſtr. Gnālis, alia confirmatione nō indigeat, ſed ſtatim ſit ac cæteri Generales aliorum Ordinum.

§.2. Nos igitur proſpero, feliciq. dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictumque Ioannem Procuratorem huiuſmodi ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes: huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E Cardinalium, negotijs Regularium præpoſitorum conſilio: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, Capitulum Generale Fratrū Diſcalceatorum Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, pro illius Miniſtri Generalis electione facienda legitima congregatum, electionem Miniſtri Generalis huiuſmodi in dicto Capitulo Generali factam iuxta formam in dictis literis præſcriptam confirmare liberè, & licitè poſſit, & valeat; ita quòd Miniſter Generalis huiuſmodi nouiter electus, & a Capitulo Generali confirmatus; nulla alia confirmatione vnquam indigeat; ſed ſtatim poſſit exercere officium Miniſtri Generalis totius Congregationis Fratrum Diſcalceatorum huiuſmodi, cum ipſiſmet auctoritate, facultatibus, & præeminentiis, aliis Superioribus Generalibus aliorum Ordinum ex priuilegio Apoſtolico, vel aliàs quomodolibet competentibus, & conceſſis, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulae præſeruatiuae addit.

§.3. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter, & inconcuſsè obſeruari debere: ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cōtraria tollit.

§.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, cōfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque,

indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè & ſufficiēter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P. An. 14 die 3. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 3. Decembris 1636. Pontificatus noſtri anno decimoquarto.

XXXVII. aliàs CXLVII.

Contra, eos qui mentito nomine vel cognomine adhuc prima vxore viuente, ad ſecundas nuptias tranſeunt.

Anathematis pœnam dicentibus, quòd Chriſtianis plures habere vxores liceat, impoſuit Conc. Trid. de ſacroſ. matrim. ſeſſ. 24. can. 2. Idemq. prohibitum aſſerit Innocen. III. cap. gaudemus §. nec vlli de diuortijs.

Edita An. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MAgnum in Chriſto & in Eccleſia Matrimonij Sacramentum, vt vitæ eſt legitima inter Virum & Fœminam indiſſolubilis ſocietas, in qua ex pari conſenſu ſemetipſum alter alteri debet; ita grauibus, debitiſque pœnis corripiendi ſunt ij, qui mandatorum Domini immemores, & poſthabita propriæ ſalutis ratione, ſacroſanctas huiuſmodi Sacramenti leges violare non verentur.

Nonnulli mētito nomine ſeu cognomine ad ſecundas nuptias tranſeunt viuente prima vxore.

§. 1. Cùm itaque, ſicut non ſine magna animi noſtri moleſtia accepimus, ij iniquitatis filij reperiantur, qui ſub mentito nomine, ſeu cognomine, adhuc prima vxore viuente ad ſecundas Nuptias tranſire audent.

Ad quod ſcādalum magis arcendum Pont. vltra ſolitas pœnas, etiam ad Triremes, fuſtigationem, & alias pœnas damnari huiuſmodi nefarios homines decernit.

§. 2. Nos nefariam improborum hominum huiuſmodi temeritatem, iuxtà creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſeruitutis officium, quantum cum Domino poſſumus reprimere volētes, habita prius ſuper hoc cū Venerabilib. fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus in vniuerſa Republica Chriſtiana contra hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus ab hac Sancta Sede deputatis, deliberatione matura, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione decernimus, vt huiuſmodi ſic delinquentes, vltra pœnas, quibus ipſi ordinariè puniri ſolent, damnentur ad Triremes in perpetuum: quod ſi inhabiles reperti fuerint, publicè fuſtigentur, & damnentur ad carceres in perpetuum; Si verò pro qualitate, & enormitate delicti grauiores pœnas meruerint, etiam Curiæ ſeculari arbitrio eorumdem præfatæ Congregationis Cardinalium puniendi tradantur.

Clauſulas præſeruatiuas addit.

§. 3. Decernentes præſentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, minuſque cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus iuſtificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci; vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel cōceſſo quempiam vti, ſeu ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe; neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis cōprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòq. validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos ad quos ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate & poteſtate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi ſeu interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari; In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Ita iudicari præcipit, ac cōtrarijs derogat.

§. 5. Vt autem præſentes, & in eis cōtenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit; Volumus pariter, & mandamus, quod eædem præſentes, per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, ac cùm inde amouebuntur, earum exempla in eiſdem locis affixa dimittantur: quæ ſic publicatæ & affixæ omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent. Mandat hic Conſt. publicari in Vrbe, & publicatā omnes ligare.

§. 6. Quòdque illarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Ac eius tranſumptis fidē dari.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris die xx. Iunij 1637. Pontificatus Noſtri Anno decimoquarto. Dat. P. An. 14 die 20 Iunij.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1637. die verò 20. menſis Iunij, ſupradictæ Conſtitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Lateranēſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, vt mos eſt, per me Antonium Bardum Apoſt. Curſ. Iulius Marzitellius Mag. Curſ. Publicatio in Vrbe.

INDEX
Rubricarum earum Conſtitutionum, quæ in hac Appendice continentur.

1 Canonizatio S. Franciſci Xauerij è Societate Ieſu, Indiarum Apoſtoli, eiuſque in Sanctorum Confeſſorum numerum adſcriptio, cũ inſtitutione eius feſtiuitatis die 2. menſis Decembris. fol. 1

2 Ne Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam profeſſionem, ſub quouis prætextu, tranſeant ad alios quoſcumque Ordines, etiam Fratrum Minimorũ S. Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine. 8

Extenſio prædictæ prohibitionis, etiam quoad Ordinem Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula. 9

3 Quòd Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ Hiſpaniæ in Africa, & alijs Turcarum partibus poſſint celebrare ſuper Altare portatili, & antequam illuceſcat dies, ac etiam abſoluere fideles à caſibus reſeruatis, necnon eiſdem indulgentias impartiri. 10

4 Confirmatio Decreti Sacrę Rituum Congregationis ſuper vſum Baldachini, Miniſtrorum, ac Cæremoniarum, pro Abbatibus Congregationis Cœleſtinæ Ordinis S. P. Benedicti. 10

5 Super profeſſionibus per Regulares emiſſis, non facto in locis deſignatis Nouitiatu. 11

Decretum editum à Sacra Tridẽtini Concilij Congregatione, quoad Nouitios receptos, & profeſſos contra formam Decretorum. 13

6 Indultum pro Fratribus Reformatis Diſcalceatis Sãctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ, quærendi, petendi, & recipiendi eleemoſynas, oblationes & legata, ac alia quæcumque ſubſidia pro Redemptione Captiuorum relicta. 13

7 Moderatio Conſtit. editæ à Clem. VIII. circa diſtractionem Caſtrorum, & bonorum, etiam fideicommiſſariorum, pro ſatisfactione creditorum Baronum, & Domicellorũ Status Eccleſiaſtici, quòd non habeat locum quoad debita contracta poſt ſex menſes à die archiuiationis Inſtrumentorum, ac vinculatione bonorum. 14

8 Quòd Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernẽtibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialiter excipiantur. 17

9 Extenſio Conſtitutionis Greg. XV. reuocatoriæ omnium conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, præter S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu ſignatas. 18

10 Notarij extra Vrbem creandi, antequam officium Notariatus exercere incipiãt, examini ſe ſubijcere debeant, ſub pęna nullitatis & falſi. 19

11 Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Cardin. Caetani S. R. E. Camerarij. Ac reualidatio Inſtrumentorum, & ſcripturarum per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiuiorum cognoſcendi cauſas ſuper nullitatibus huiuſmodi creationum, & acta talium Notariorum reualidandi. 22

12 Pia, & Paſtoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, Clerum, Religioſos viros, ac omnes Eccleſiæ Catholicæ Chriſtifideles, vt ab Omnipotenti Deo fuſis precibus, concordiam inter Catholicos Principes obtineant. 24

13 Confirmatio ſententiæ latæ ſuper caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Franciſci ſtrictioris obſeruantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo. Et mandatum obſeruandi dictam ſen-

tentiam cum impoſitione pœnarum. fol. 25

14 Confirmatio Decreti editi à Sacra Rituum Congregatione ad fauorem Abbatum Congregationis Camaldulenſium Monachorum Ordinis S.P.Benedicti ſuper vſu Baldachini, ac facultate celebrandi ſolemniter in Pontificalibus. 26

15 Prohibitio ne Fratres Carmelitæ Calceati de Obſeruantia in Belgio, & Siciliæ Prouincijs geſtēt habitum per Fratres eiuſdem Congregationis Diſcalceatorum geſtari ſolitum, nec ſe Fratres Carmelitas reformatos Sanctæ Tereſiæ vocitent, aut ſubſcribant. 27

16 De miſſionibus Religioſorum cuiuſcumque Ordinis ad Iaponicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones. Impedientium pœnis, & alijs ad eas pertinentibus. 28

17 Confirmatio deſignationis Nouitiatuum factæ à Fratribus Eremitis S. Auguſtini Congregationis Lombardiæ, vigore facultatis conceſſę Cardinali Protectori viuæ vocis oraculo à Paulo Quinto; Ac conceſsio, quòd in illis poſſint recipere Nouitios ad præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum. 31

18 Quòd Fratres Sācti Auguſtini Diſcalceati Hiſpaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indijs degentes, à quouis Catholico Epiſcopo communionem Sedis Apoſtolicæ habente, Minores & Sacros Ordines, etiam non ſeruatis interſtitijs, ſuſcipere poſſint. 31

19 De vacatione non expleto ſexennio, & alijs caſibus Miniſtri Generalis Fratrum Diſcalceatorū Ordinis Reformatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniarnm. 32

20 Indictio Iubilei vniuerſalis ad Diuinam iram auertendam, & Catholicæ rei pericula, ac detrimenta præſertim in Germania ingruentia, remouenda. Et eiuſdem protogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quòd poſsint Chriſtifideles ſupplere in ſequentibus duabus, ſi quid in primis hebdomadibus pro conſequenda Indulgentia huiuſmodi omiſerint. 33

21 Communicatio Priuilegiorum omnium non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, ſeu Congregationibus Clericorum conceſſorum, Fratribus Diſcalceatis Hiſpaniarum, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum. fol. 35

22 Declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum cum ſplendoribus, aut laureolis non proponendas, & proceſſus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos. 38

23 Declaratio circa præcedentias inter Fratres Sancti Franciſci de Obſeruantia Reformatos. 40

24 Præfixio & approbatio Cæremonialis pro electione Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani. 41

25 Prohibitio facta Fratribus Diſcalceatis Reformatis Sāctiſsimę Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniarum, de cætero recipiendi perſonas ſeculares ad habitum Donatorum, & contrafacientibus pœnarum impoſitio. Ac facultas concedendi habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui nunc exiſtunt in dicta Congregatione ſub nomine Donatorum. 44

26 Declaratio, quòd Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum, non comprehēdantur in Decretis circa Regularium reformationem editis. 45

27 Super reſidentia Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, Metropolitanorum, & aliorum Eccleſijs Cathedralibus præfectorum, etiam S.R.E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiſcendum ad eorum reſidētias, & determinatione pœnarum; ac prohibitione ab ipſis non diſcedendo abſque Sedis Apoſtolicæ licentia ex quibuſuis, etiam vrgentiſſimis cauſis. 45

28 Confirmatio præfinitionis habitus factæ inter Fratres Diſcalceatos S. Thereſiæ, & Fratres primi Inſtituti, vulgo de Monte ſancto, nuncupatos. 49

29 Declaratio, quòd Conſtitutiones reuocatoriæ viuę vocis oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum ſuorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi ſolebat. 49

30 Regulares, qui vltra vota ſolita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorū tranſlationem,

ſeu

ſeu habitus priuationem, aut dimiſſionem, à voto huiuſmodi nullatenus liberantur. 50

51 Quòd aſſertiones, & enunciationes ſcriptorum, & aliorum quorumcumque non faciant fidem, niſi ſeruata forma in hac Conſtitutione præſcripta. 52

52 Quòd in Prouincijs Hiſpaniarum, & Indiarum Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatorum, ampliùs non ſint, neque habeantur tituli Lectorum Iubilatorum, neque exemptione Patris gaudeat, niſi qui Miniſter Prouincialis fuerit. 54

53 Exemptio Fratrum Reformatorũ Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, Congregationis Hiſpaniarum à Iuriſdictione, obedientia, & ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis præfati. 55

54 Declaratio quoad facultates transferendi penſiones, aut illarum loco fructus, ac translationes, nouaſque reſeruationes penſionum, aut fructuum antea tranſlatorum. 57

55 Extenſio Conſt. Greg. XIII. ne Subcollectorum, & Commiſſariorum crimina poſſent cognoſci niſi à Nuncijs, & Collectoribus Apoſtolicis in Regno Neapolitano, ad exceſſus & crimina patrata in alijs Regnis, & Prouincijs, etiam expletis eorum officijs. 58

56 De electione, ac confirmatione Miniſtri Generalis Fratrum Reformatorũ Diſcalceatorum Congregationis Hiſpaniarum, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum. 59

57 Contra eos, qui mentito nomine vel cognomina adhuc prima vxore viuente, ad ſecundas nuptias tranſeunt. 60

FINIS.

REPERTORIVM
RERVM, ET VERBORVM,
Quæ in tota hac Appendice continentur, ordine Alphabeto contextum.

A

ABSOLVERE fideles, etiam à caſibus in Bulla cœnæ contentis poſſunt Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Redemptionis Captiuorum, &c. in Africa, & alijs Turcarum partibus. Conſt.3. §.2. fol.10. col.2.

ADHORTATIO pia, & paſtoralis ad Patriarchas, Archiepiſcopos, &c. vt ab Omnipotenti Deo fuſis precibus concordiam inter Catholicos Principes obtineant. Conſtit.12. per tot. fol.24. col.2.

ARCHIVIORVM Præfectis datur facultas cognoſcendi cauſas ſuper nullitatibus creationum Notariorum. Conſtit.11. §.4. fol.23. col.1.

Et eiſdem pariter datur facultas reualidandi acta talium Notariorum. ibid. §.4.

ASSERTIONES, & enunciationes ſcriptorum, & aliorum quorumcumque circa Conſtitutiones Apoſtolicas, &c. non faciunt fidem, niſi ſeruata forma relata in Conſt. 31. §.2. fol.53. col.1.

Et in §. 3. præſcribitur forma, quando agitur de intereſſe Sedis Apoſtolicæ, vel Cameræ, qualiter tunc ſit facienda extractio. fol.53. col.1.

S. AVGVSTINI Fratres Eremitæ nonnullos Conuentus in Nouitiatum erexerunt, quæ erectio confirmatur. Conſt.17. §.2. fol.31. col.1.

S. Auguſtini Fratres Diſcalceati Hiſpaniarum in Philippinis, & Occidentalibus Indijs degẽtes à quouis Epiſcopos, &c. poſſunt ſuſcipere Sacros Ordines, etiam non ſeruatis interſtitijs. Conſt.18. §.2. fol.32. col.1.

Vide in verb. Fratres S. Auguſtini.

B

ſuper BALDACHINI vſu Miniſtrorum, & aliarum Cæremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cœleſtinæ Ordinis S. Benedicti, decretum Sacræ Rituum Congregationis confirmatur. Conſt.4. §.3. fol.11. col.1.

ſuper Baldachini vſu, ac facultate celebrandi ſolemniter in Pontificalibus, Decretum editum à Sacra Congregatione Rituum ad fauorem Abbatum Congregationis Camaldulenſium Monachorum Ordinis S. Benedicti, confirmatur. Conſt.14. §.3. fol.27. col.1.

contra BARONES, & Domicellos ære alieno grauatos, recenſetur Conſtit. Clem.VIII. Conſt.7. §.1. fol.14. col.2.

contra Barones, & Domicellos ære alieno grauatos Conſtit. Clem.VIII. ampliatur. Conſt.7. §.3. fol.13. col.2.

C

CARMELITÆ Fratres Calceati in Belgio, & Sicilia habitum mutarunt, & ſe Carmelitas reformatos S. Thereſiæ vocari fecerunt. Conſt.15. §.1. fol.27. col.2.

Et id hoc eis prohibetur addita pœna huius ſuæ temeritatis, ſcilicet excommunicationis maioris latæ ſententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ.

Atque quo ad illorum Superiores, etiam ſuſpenſionis ab officijs per eos obtentis ipſo facto pęnis incurrendis. ibid. §.2. fol.27. col.2.

Carmelitis Fratribus Calceatis geſtantibus habitum S. Thereſiæ in Belgio, & Sicilia terminus aſſignatur ad illum deponendum. Conſt.15. §.3. fol.27. col.2.

CARDINALES Epiſcopi, quod debeant reſidere in ſuis Eccleſijs. vide Conſt.27. à §.7. fol.46. col.2.

Cardinales Epiſcopi in vacatione Sedis Apoſtolicæ permittũtur ab eorum Eccleſijs diſcedere ad faciẽdam electionem Romani Pontificis, &c. habita tamẽ prius certa notitia dictæ vacationis. Conſt.27. §.13. fol.47. col.2.

Et præfigitur terminus poſt ſequutam electionem Rom. Pont. ad redeundum ad ſuas Eccleſias. ibid. §.13.

pro CAMALDVLENSIBVS Monachis Ordinis S. Benedicti, Decretum editum à Sacra Congregatione Rituum, quo ad vſum Baldachini, ac facultatẽ ſolemniter celebrãdi in Pontificalibus confirmatur. Conſt.14. §.3. fol.27. col.1.

CAPTIVORVM Chriſti fidelium redemptio eſt proprium inſtitutum Fratrum Diſcalceatorum Sãctiſſimæ Trinitatis Captiuorum. Conſt.6. §.1. fol.13. col.2.

pro Captiuorum redemptione datur facultas Fratribus Reformatis Diſcalceatis Sanctiſsimæ Trinitatis Captiuorum Hiſpaniæ quærendi, petendi, & recipiendi quæcumque ſubſidia. Conſt.6. §.2. fol.13. col.2.

quoad CAPVTIVM rotundum, & largiorem mozzettam Fratrum recollectorum Galliæ, vide infra in verb. Fratribus recollectis Galliæ.

CATHECHISMO Romano vti debent miſſi ad Iaponicas Inſulas, &c. in inſtruendis illis gentibus. Conſtit.16. §.6. fol.29. col.2.

CÆREMONIALE, ſeu Electionarium pro electione Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani annullatur, & approbatur inſertum in Conſt.24. à §.1. fol.41. col.1. ibid. §.2. fol.44. col.1.

Cæremoniale pro electione Magni Magiſtri Hoſpitalis Sãcti Ioannis Hieroſolymitani, habes inſertum in Conſt.24. à §.1. fol.41. col.2.

pro COELESTINA Congregatione Ordinis S. Benedicti, Decretum Sacræ Congregationis Rituum quo ad Baldachini vſum, &c. confirmatur. Conſt.4. §.3. fol.11. col.1.

CHRISTIANI in Prouincijs Iaponicis, &c. exiſtentes recipere poſſunt Sacramenta, etiam Parochialia à quocumque Sacerdote ad eos miſſo, præter requirentia ordinem Epiſcopalem. Conſt.16. §.7. fol.29. col.2.

CLERICI Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum, non comprehenduntur in Decretis circa Regularium reformationem editis. Conſt.26. §.2. fol.45. col.2.

COMMISSARIORVM, & Subcollectorum crimina in Regno Neapolitano patrata à quibus debeant cognoſci, cum ampliatione. Conſt.35. §.1. fol.58. col.1.

CONCESSIONES, & gratiæ viuæ vocis oraculo, etiam S.R.E. Cardinalibus obtentæ, & ipſorum manu firmatæ, ſæpè ab his in quorum fauorem emanant, minus canonica interpretatione extenduntur. Conſt.9. §.2. fol.18. col.2.

CONGREGATIONIS Concilij decretum editum, quo ad Nouitios receptos, & profeſſos contra formam decretorum, ſub Conſt.5. fol.13. col.1. habes.

CONSTITVTIONES Apoſtolicæ in concernentibus fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum, etiam ſuper quacumque alia edendæ, omnes Regulares comprehendunt, niſi in illis edendis ſint ſpecialiter exceptuati. Conſtit.8. §.1. fol.17. col.1.

per Conſtitutiones generales nonnulli Religioſi prętendebãt, quod non derogaretur eorum priuilegijs. Conſtit. 8. §.1. fol.17. col.1.

Conſtitutiones reuocatoriæ viuæ vocis oraculorum, quos non comprehendant. Conſt.29. §.3. fol.50. col.1.

in

D

in DECRETIS editis circa Regularium reformationem non comprehenduntur Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum. Conſt.26.§.2.fol.45.col.2

in DEBITIS contractis poſt ſex menſes a die archiuationis Inſtrumentorum, ac vinculatione bonorum Baronum, & Domicellorum, moderatur Conſtit. Clem. VIII. contra Barones, & Domicellos ære alieno grauatos. Conſt.7.§.2. fol.15.col.1.

circa DEFVNCTORVM imagines nondum a Sede Apoſtolica canonizatorum. Vide inf. in Verb. Imagines defunctorum.

DIGNITATEM non petendi, aut acceptandi extra Religionem, Regulares illi, qui, vltra alia tria vota vouent, ab eo non liberantur per quamcumque translationem. Conſt.30.§.3.fol.51.col.1.

DOCTRINA Chriſtiana Card. Bellarm. vti debent miſſi ad Iaponicas Inſulas &c. in inſtruendis illis gentibus. Conſt.16.§.6.fol.29.col.2.

DONATORVM habitus. Vide inf. in Verb. Habitus Donatorum.

E

pro ELECTIONE Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani præfixio Cæremonialis. Conſt.24. per tot. fol.41.col.1.

in Electione Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani, quid ſit ſeruandum. Conſt.24.ſupra §.2.fol.44. col. 1.

pro Electione Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani Cæremoniale habes inſertum in Conſtit.24.a §.1. fol.41.col.2.

de Electione, & confirmatione Miniſtri Generalis Fratrum Reformatorum Redemptionis Captiuorum &c. Conſt.36. §.1.& 2. fol.59.col.2.

ENVNCIATIONES ſcriptorum, & aliorum quorumcumque circa Conſtitutiones Apoſtolicas &c. Vide ſupra in Verb. Aſſertiones, & enunciationes.

EPISCOPIS ſingulis, etiam Cardinalibus, præcipitur ſub grauiſſimis pœnis, vt ſe conferant infra tempus ad hoc præfixum ad reſidentiam. Conſtit.27.§.7.fol.46.col.2.

A qua non diſcedant niſi de licentia Sedis Apoſtolicæ. ibid. §.8.fol.47.col.1.

Idem declaratur ſeruari à promouendis ex nunc. ibid. §. 9. fol.47.col. 1.

Et inſuper additur, quod hoc caſu, nulla excuſatio admittenda erit ex quacumque ibi deſcripta cauſa, & excipiuntur nonnulli caſus. ibid. §.14. fol. 47.col. 1.

Examini ſubijcere ſe debent Notarij creandi extra Vrbem, antequam officium Notariatus exerceant, ſub pœna nullitatis, & falſi. Conſt.10.§.3.fol.20.col.1.

Exemptio Fratrum Reformatorum Redemptionis Captiuorum Diſcalceatorum, &c. a Fratribus calceatis eiuſdem Ordinis. Conſt.33.§.6.fol.56.col.2.

F

quoad FACVLTATES transferendi penſiones aut illorum loco fructus &c. Vide inf. in Verb. Penſio.

S. FRANCISCI Xauerij Canonizatio, eiuſque in Sanctorũ Confeſſorum numerum adſcriptio. Conſt.1.per tot.fol.1. col.1.

S. Franciſci Xauerij præcellentes virtutes, & merita recenſentur. ibid. §.1.

S. Franciſcus Xauerius miſſus fuit ad Indias Orientales, varia ſuſtinuit incommoda, & multum in illis regionibus profecit ad ſalutem animarum. ibid. §.2.fol.2.col.2.

S. Franciſci Xauerij prædicationem multis ſignis Dominus confirmauit. ibid.§.3.fol.3.col.1.

S. Franciſcus Xauerius ſanctitate clarus in Cœlum migrauit prope Sinas die 2. Decemb.1552.ibid.§.4.fol.5.col.1.

poſt S. Franciſci Xauerij obitum Dominus plurimis miraculis eius ſanctitatem declarauit. ibid. §. 4.

pro S. Frãciſci Xauerij canonizatione multi, & præſertim Philippus III. Hiſpaniarum Rex inſtabant. ibid. §. 5. fol.6. col. 1.

S. Franciſcus Xauerius in numerum Sanctorum relatus fuit à Gregor.XV. ibid.§.7.fol.7.col.1.

in S. Franciſci Xauerij honorem datur facultas erigendi Eccleſias, & Altaria, & recitandi officium. ibid. §.8. fol.7. col. 2.

in S. Franciſci Xauerij die feſto indulgentia conceditur. ibid. §.9.fol.7.col.1.

de S. Franciſci Xauerij canonizatione prohibetur poſſe dubitari, ex eo, quod Gregor. XV. deſuper literas Apoſtolicas expediuerit, & Vrban. VIII. ſupplet per ſuas. ibid. §.11.fol.7.col.2.

S. FRANCISCI Fratres de Obſeruantia Reformati. Vide inf. in Verb. Fratres.

FRATRES S. Auguſtini Diſcalceati Hiſpaniarum degentes in Philippinis, & occidentalibus Indijs non facile ad ſuos Epiſcopos pro ſuſcipiendis Ordinibus accedere poſſunt. Conſtit.18.§.1.fol.32.col.1.

Fratres Sancti Auguſtini Diſcalceati Hiſpaniarum in Philippinis, & Occidentalibus Indijs degentes, à quouis Catholico Epiſcopo communionem Sedis Apoſtolicæ habente, Minores & ſacros Ordines, etiam non ſeruatis interſtitijs, ſuſcipere poſſunt. Conſtit.18.§.2. fol.32.col.1.

Fratres Eremitæ Sãcti Auguſtini vigore facultatis viuæ vocis oraculo à Paulo V. conceſſæ nonnullos Conuentus pro Nouitiatu erexerunt, & deſignarunt. Conſt.17. §.1. fol.31. col.1. Quæ erectio à D.N. Vrbano VIII. confirmatur, vt in eis Nouitij ad præſcriptam Conſtitutionum formam recipiantur. ibid. §.3.

FRATRES Carmelitæ Calceati, vide ſup. in verb. Carmelitæ Fratres Calceati.

inter Fratres Diſcalceatos S. Thereſiæ, & Fratres primi Inſtituti habitus præfinitionis factæ confirmatio. Conſtit.28. §.2. fol.49. col. 1.

Fratribus S. Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatis in Prouincijs Hiſpaniarum, & Indiarum prohibetur de cætero ne habeant titulos Lectorum Iubilatorum. Conſtit. 32. §.1. fol.54. col.2.

Inſuper prohibetur eis ne gaudeant exemptione Patris, niſi fuerint Miniſtri Generales. §.2.

Et §.3. abrogantur huiuſmodi Lectorum Iubilatorum tituli, ac in ponitur pœna contrafacientibus. fol.54.c.2.

inter Fratres S. Franciſci de Obſeruantia Reformatos circa præcedentias declaratio. Conſtit.23. §.1. fol.40. col.2.

Fratribus Recollectis Galliæ non acquieſcentibus Conſtitutioni latæ ſuper eorum caputio rotundo, & largiori mozzetta D.N. Vrbanus VIII. deputauit Card. Bentiuolũ, qui contra eos ſententiam tulit. Conſt.13.§.2. fol.25. c.2.

Quam ſententiam hic de verbo ad verbum habes. ibid. §.2.

Eamdemq. ſententiam approbat & obſeruari omnino mandat D.N.Vrban. VIII. & contrafacientibus pœnas imponit. ibid.§.3. fol.26. col.1.

Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ prohibentur poſt emiſſam profeſſionem tranſire ad quoſcumque Ordines etiam Fratrum Minorum S. Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine. Conſtit.2.§.1.& 2. fol.8. col. 2 & conſt. ſeq.§.3. fol.9.col.2.

Fratres Reformati Diſcalceati SS. Trinitatis Redẽptionis Captiuorum &c. ſi tranſeant ad quoſcumque Ordines, Carthuſianorum Ordine excepto, in excommunicationis, & apoſtaſiæ ac infamiæ notam incurrunt. Conſtitut.2. §.2. fol. 8. col.2.

Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Redemptionis Captiuorum &c. ſi profeſſionem emittant in Religione Fratrum Minorum S. Franciſci de Paula, irritatur ſub Conſtit. 2.§.6. fol.9. col.2.

Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Redemptionis Captiuorum &c. in Africa & alijs Turcarum partibus poſſunt celebrare ſuper Altare portatili, & antequam illuceſcat dies. Conſt.5.§.1. fol.10. col.1.

Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Redemptionis Captiuorum &c. facultatem habent in Africa, & alijs Turcarum partibus abſoluere fideles etiam à caſibus in Bulla Cœnæ contentis. Conſtit.3. §. 2. fol.10. col.2.

Et eiſdem fidelibus confeſſis, & refectis ſacro Corpore, ſupradictis Fratribus datur facultas concedendi Indulgentiam plenariam. ibid. §.3. fol.10.col.2.

Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſs. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ facultatem habent petendi, quærendi, & recipiendi eleemoſynas, oblationes, le-

gata

gata, &c. pro redemptione Captiuorum. Conſtit. 6. §. 2. fol. 13. col. 2.
Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Sanctiſs. Trinitatis Captiuorum proprium eſt, ac præcipuum inſtitutum, Chriſtifideles in teterrima infidelium ſeruitute detentos redimere. Conſt.6.§.1. fol.13.col.2.
Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Reformatorum Redemptionis Captiuorũ, &c. Miniſtri Generalis vacatio, ſi contingat non expleto ſexennio, quid nam ſit peragendum, præſcribitur. Conſt.19. §.2.fol.32. col.2.
Fratribus Reformatis Diſcalceatis Redemptionis Captiuorum, &c. prohibetur ne de cætero recipiant perſonas ſeculares ad habitum Donatorũ.Conſt.25. §.2. fol.45.c.1.
Et pœnæ contrafacientibus imponuntur. ibid. §.2.
Fratribus Diſcalceatis Reformatis Redemptionis Captiuorum, &c. datur facultas concedendi habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui tunc exiſtebant in Congregatione ſub nomine Donatorum. Conſt.25.§.3.fol.45.col.1.
Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum ordinem approbauit Innoc.III. Conſtitut.33.§.1. fol.55. col.1.
Et ordinem eorum Reformatorum inſtituit Clem.VIII.ibid. §.2. & vide etiam §.3. fol.55. col.2.
Fratres Reformati Diſcalceati Redẽptionis Captiuorũ, &c. eximuntur à iuriſdictione, obedientia, & ſuperioritate Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis præfati. Conſt.33.§.6.fol.56.col.2.
Et datur faculeas eiſdem Reformatis eligendi ex Diſcalceatis vnum in Miniſtrum Generalem de ſexennio in ſexennium. ibid. §.4. fol.55. col.2.
de Fratrum Reformatorum Redemptionis Captiuorũ, &c. electione, & confirmatione Miniſtri Generalis. Conſt.36. §.2. fol.59.col.2.
Fratribus Diſcalceatis Hiſpaniarum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, communicantur multa priuilegia. Vide infra in verb. Priuilegiorum omnium communicatio.

G

GVBERNATORES Ciuitatum, nonnullos Notarios creauerant occaſione prohibitionis, iam per Card. Camerarium factæ, ne Notarij Officium exerceretur, niſi præuio examine. Conſt.10.§.1. fol.19.col.2. & Conſt.11. §.1.fol.22.col.1.
Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumque locorum Prætoribus prohibetur, ne in poſterum Notarios creent pretextu Bannimenti Card. Camerarij. Conſt.11.§.5.fol.23.col.1.

H

HABITVM S. Thereſiæ Fratribus Carmelitis Calceatis geſtantibus in Belgio, & Sicilia terminus aſſignatur ad illum deponendum. Conſt.15.§.3.fol.27.col.2.
Habitus præfinitionis factæ inter Fratres Diſcalceatos S. Thereſiæ, & Fratres primi Inſtituti, vulgo de Monte Sancto nuncupatos, confirmatio. Conſt.28. §.2.fol.49.col.1.
ad Habitum Donatorum prohibetur Fratribus Diſcalceatis Reformatis Redemptionis Captiuorum, &c. ne de cætero admittant perſonas ſeculares. Conſt.25. §.2. fol.45.col.1.
Et pœnæ contrafacientibus imponuntur. ibid. §.2.

I

ad IAPONICAS Prouincias prohibitum eſt ne quiſquam accedat prædicandi cauſa ſine Sedis Apoſtolicæ licentia. Conſtitut.16. §.1.fol.28. col.2. Vide declarationem §.2. & 3.
ad Iaponicas Prouincias, &c. mitteſi ſi quis impediat, excommunicatur. Vide infra in verb. Prouinciæ Iaponicæ.
ſuper IMAGINIBVS defunctorum nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, referuntur decreta iam edita. Conſtitut.22. §.1.fol.38.col.1.
circa Imagines defunctorum nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum cum ſplendoribus, aut laureolis non proponendas, & proceſſus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum. Conſt.22.§.2.fol.39.col.2.
INDVLGENTIAM plenariam fidelibus confeſſis, & refectis ſacro corpore, Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Redemptionis Captiuorum facultatem habent cõcedendi in Africa, & aliarum Turcarum partibus. Conſtit. 3. §.3. fol.10. col.2.
IVBILATORVM Lectorum tituli. Vide infra in verb. Tituli Lectorum Iubilatorum.
IVBILEI vniuerſalis indictio de anno 1634. ad Diuinam iram auertendam, & Catholicæ rei pericula, ac detrimenta præſertim in Germania ingruentia, remouenda. Conſt. 20. per tot. fol.33. col.2.
dicti Iubilei vniuerſalis prorogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quòd poſſint Chriſtifideles ſupplere in eis, ſi quid in primis hebdomadibus pro conſequenda Indulgentia huiuſmodi omiſerint. adeſt in fin. Indictionis Iubilei fol.35. col.1.

L

LECTORVM Iubilatorum tituli. Vide infra in verb. Tituli Lectorum Iubilatorum.

M

pro MAGNI Magiſtri Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani electione, præfixio, & approbatio Cæremonialis. Conſt.24. per tot. fol.41. col.1.
in Magni Magiſtri Hoſpitalis Sancti Ioãnis Hieroſolymitani electione, quid ſit ſeruandum. Conſt.24.ſup.§.2. f.44.c.1.
MERCATVRAM quamuis minimam prohibetur exercere Chriſtianis exiſtentibus in Prouincijs Iaponicis &c. Conſtit.16. §.8. fol.30. col.1.
MISSAM ſuper altare portatili, & antequam illuceſcat dies, Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Redẽptionis Captiuorum &c. poſſunt celebrare in Africa, & alijs Turcarum partibus. Conſt. 3. §.1. fol.10. col.1.
MONACHI Camaldulenſes Ordinis S. Benedicti, vide ſup. in verb. Camaldulenſes Monachi.
de MONTE Sancto Fratres vulgo ſic nuncupati, vide ſup. in verb. Habitus præfinitionis factæ.

N

NOMINE, vel cognomine mutato, qui ſecundam ducit vxorem, adhuc viuente prima, in quam pœnam incurrat. Conſt.37. §.2. f.60. col.1.
NOTARII extra Vrbem creandi, antequam Officium Notariatus exercere incipiant, examini ſe ſubijcere debent, ſub pœna nullitatis, & falſi. Conſt. 10.§.3. fol.20. col.1.
Notarios nonnullos creauerant Gubernatores Ciuitatum occaſione prohibitionis, iam per Card. Camerarium factæ, ne Notarij officium exerceretur, niſi præuio examine. Conſt.10. §.1. f.19. col.2. & conſt.11. §. 1. f.22. col. 1.
Notariorum examinis forma præſcribitur. Conſtitut.10.§.3. fol.20. col.1.
Notariorum creatorum à Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumq. locorum Prætoribus prætextu Bannimenti Card. Camerarij &c. declaratio nullitatis. Conſt.11. §.1. & ſeq. fol.22.col.1.
Notarijs creatis à Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumque locorum Baronibus prætextu bannimenti Card. Camerarij permittitur de nouo admitti ſe facere ad examen. Conſtit. 11. §.6.fol.23. col.1.
Notariorum creatorum à Gubernatoribus Ciuitatũ &c. prætextu bannimenti Card. Camerarij ſcripturas, & actus, decernitur validos eſſe, dummodo in iudicium non ſit deducta eorum nullitas, Conſt.11. §.3. fol.22. col. 2.
Notarios creare prohibetur Gubernatoribus, & aliorum locorum Prætoribus, ſub prætextu bannimenti Card. Camerarij. Conſtit. 11. §.5. fol. 23. col.1.
quoad NOVITIOS receptos, & profeſſos contra formam decretorum &c. decretum editum à Sacra Tridentini Cõcilij Congregatione habes Conſt.5.fol.13.col.1.
pro Nouitiatu Fratres Eremitæ S. Auguſtini nonnullos conuentus erexerunt, quæ erectio confirmatur. Conſt. 17.§.1. fol.31.col.1.
ſub NVLLITATIS, & falſi pœna, Notarij creandi extra Vrbem, non exerceant officium Notariatus, niſi ſe ſubijciant examini. Conſt.10. §.3. fol.20.col.1.

NVNCIOS miſit D.N. Vrbanus VIII. ad Cæſaream Maieſtatem, & Reges, pro bono publico, & animorum coniunctione conſequenda. Conſt.12.§.5. fol.24.col.2.

ad NVPTIAS ſecundas nonnulli tranſeunt prima vxore adhuc viuente, mentito nomine, aut cognomine.Cõſt.37. §.1. fol.60.col.1.

Ad quod ſcandalum magis arcendum vltra ſolitas pœnas, etiam ad Triremes, fuſtigationem, & alias pœnas huiuſmodi homines nefarij damnantur. ibid.§.2.

O

OFFICIALES, quibus ratione munerum ſuorum antea de Summi Pontificis oraculis fides haberi ſolebat, nõ comprehenduntur ſub Bulla reuocatoria viuæ vocis oraculorum. Conſt.29. §.3. fol.50. col.1.

OFFICIVM Notariatus exercere non incipiant Notarij creandi extra Vrbem, niſi ſe ſubijciant examini ſub pœna falſitatis, & falſi. Conſt.10. §.3. fol.20. col.1. vide in verb. Notarius.

P

quoad PENSIONES facultates transferendi, aut illarum loco fructus, ac translationes, nouaſque reſeruationes penſionum, aut fructuum antea translatorum declaratio. Conſt.34.§.2.fol.57.col.1.

circa PRÆCEDENTIAS declaratio inter Fratres S. Franciſci de Obſeruantia Reformatos. Conſt.23. §.1. fol.40. col.2.

PRÆFECTIS Archiuiorum datur facultas cognoſcendi cauſas ſuper nullitatibus creationum Notariorum. Conſtit.11.§.4.fol.23.col.1.

PRIVILEGIORVM omnium communicatio non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, ſeu Congregationibus Clericorum conceſſorum Fratribus Diſcalceatis Hiſpaniarum Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum. Conſt.21. §.3. fol.36.col.1.

Priuilegijs ſuis aliqui Religioſi opinabantur, quod non derogaretur per Cõſtitutiones Apoſtolicas generales. Conſtit. 8. ſupra §.1. fol.17. col.1.

Priuilegia viuæ vocis oraculo conceſſa abrogantur. Vide infra in verb. Viuæ vocis oraculo, priuilegia.

de Proceſſu Beatificationis, & Canonizationis conficien. vide Conſt.22.§.2.fol.39.col.2.

PROFESSIONEM inualidè multi Regulares emiſerunt ob non factum Nouitiatum in Domibus deſtinatis. Conſt.5. §.1.fol.12.col.1.

Et qualiter in hoc caſu eis ſit prouiſum. vide ibid. §.2.

Profeſſi, & admiſſi contra formam decretorum Clem.VIII. de Nouitijs ad habitum Regularem,&c. non poſſunt dare de nullitate receptionis,& profeſsionis poſt lapſum quinquennij. ſub Conſt.5.fol.13.col.1.

in PROVINCIIS Iaponicis, &c. Chriſtiani exiſtentes, prohibetur exercere mercaturam quãuis minimam. Conſt.16. §.8. fol.30. col.1.

in Prouincijs Iaponicis, &c. Chriſtiani exiſtentes poſſunt recipere Sacramenta, etiam Parochialia à quocumque Sacerdote ad eos miſſo, præter requirentia Ordinem Epiſcopalem. Cõnſt.16.§.7.fol.29.col.2.

ad Prouincias Iaponicas, &c. miſſis præcipitur, vti Cathechiſmo Romano, & Doctrina Chriſtiana Card. Bellarmini, in inſtruendis illis gentibus. Conſt.16. §.6. fol.29. col.2.

ad Prouincias Iaponicas prohibitum eſt accedere cauſa prædicandi ſine Sedis Apoſtolicæ licentia. Conſtitut.16. §.1. fol.28. col.2. Vide declarationem ibid. §.2. & 3.

ad Prouincias Iaponicas Religioſos mittendos, ſi quis impediat excommunicatur. Conſt.16.§.5.fol.29.col.2.

R

RECOLLECTI Fratres Galliæ. Vide ſupra in verb. Fratres Recollecti Galliæ.

REFORMATI Fratres Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ. Vide ſupra in verb. Fratres Diſcalceati Reformati Sanctiſſimæ Trinitatis, &c.

in REGNO Neapolitano, ſi Commiſſarij, & Subcollectores crimina committant, à quibus debeant cognoſci. Vide in verb. Subcollectorum, & Commiſſariorum crimina.

REGVLARES, qui vltra vota ſolita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda dignitate extra Religionem, per quamcumque eorum translationem à dicto voto nullatenus liberantur. Conſt.30.§.3.fol.51.col.1.

Regulares multi vltra tria vota ſolita emittunt votum de non petenda, aut acceptanda dignitate extra Religionem. Conſt.30.§.1.fol.50.col.2.

Regulares multi ob non factum in Domibus deſtinatis Nouitiatum profeſſionem inualidè emiſerunt. Conſtitut.5. §.1. fol.12. col.1.

Regularibus, qui inualidè profeſſionem emiſerunt ob non factum Nouitiatum in locis deſtinatis, mandatur vt ſeruatis ſeruandis ad profeſsionem emittendam iterum admittantur, & emiſſa omnibus ſuffragetur. Conſtitut. 5. §. 2. fol.12. col.1.

Et ijdem ad Sacros Ordines ſuſcipiẽdos, ac ad alias dignitates, & officia Religionũ reſtituuntur. ibid. §.3.fol.12.c.1.

Regulares omnes, niſi ſint exceptuati,comprehenduntur ſub Conſtitutionibus Apoſtolicis editis, & edendis, maximè fidem Catholicam concernentibus, & Sanctæ Inquiſitionis Officium. Conſt.8.§.1.fol.17.col.1.

Regulares Clerici Scholarum Piarum. Vide ſupra in verb. Clerici Regulares.

RELIGIOSIS miſſis ad Prouincias Iaponicas,&c. mercaturam quamuis minimam exercere prohibetur ſub excommunicatione, & alijs pœnis, & ſuper eorum conuentionibus diſponitur. Conſt.16.§.8.fol.30.col.1.

Et §. 9. prouidetur controuerſijs deſuper oriundis.

Religioſos cuiuſcumque Ordinis mittẽdos, & miſſos ad Prouincias Iaponicas, &c. ſi quis audeat impedire excommunicatur. Conſt.16.§.5.fol.29.col.2.

Religioſi miſſi in Prouincias Iaponicas, vti debent Cathechiſmo Romano,& Doctrina Chriſtiana Card. Bellarmini in inſtruendis illis gentibus. Conſt.16.§.6.fol.29.col.2.

Religioſi nonnulli prætendebant non derogari eorum priuilegijs per Conſtitutiones generales. Conſt.8. §.1. fol.17. colum.1.

ſuper RESIDENTIA Epiſcoporum, Archiepiſcoporũ, &c. etiã S. R. E. Cardinalium cum præfixione termini ad proficiſcendum ad eorum reſidentias, ac determinatione pœnarum, &c. Conſt.27. per tot. fol.46.col.1.

circa Reſidentiam Epiſcopalem multa ſtatuit ſub Paulo III. Concil.Trident. ſeſſ.6. cap.1. de reform. Conſtit.27.§. 1. fol.46. col.1.

Et etiam ſub Pio IV. ſeſſ.23. cap.1. & ſeſſ.24. cap. 12. de reform. qui Pontifex addit Conſtitutionem. ibid. §.2.

Atque ita ſucceſſiuè decreuerunt alij Põtifices,& Greg.XIII. declarauit, etiam afficere S.R.E. Cardinales. ibid. §.3.

Sed non omnes obedierunt Concil. Trident. & Conſtitut. Apoſtolicis. ibid. §.6.

circa Reſidentiam Epiſcoporũ.Vide ſup.in verb. Epiſcopus.

S

SACRAMENTA, etiam Parochialia Chriſtiani exiſtẽtes in Prouincijs Iaponicis recipere poſſunt à quocumque Sacerdote ad eos miſſo, præter requirentia ordinem Epiſcopalem. Conſt.16.§.7.fol.29.col.2.

SCHOLARVM Piarum Clerici Regulares. Vide ſupra in verb. Clerici Regulares.

SCRIPTORES nonnulli, gloſſatores, & commentatores ſcripto, vel impreſſione, aut enunciatione afferunt editas aliquas Conſtitutiones à Sede Apoſtolica in præiudicium ipſius Sedis, Eccleſiarum, ſeu aliorum piorum locorum. Conſt.31.§.1.fol.52.col.1.

Fides adimitur dictis aſſertionibus, vt eis non credatur, niſi ſeruata forma. ibid. præſcripta §.2. fol.53.

Scripturas per Notarios creatos à Gubernatoribus Ciuitatum, &c. prætextu Bannimenti Card. Camerarij decernitur validas eſſe, & ſuum debere effectum ſortiri, dummodo iam eorum nullitas in iudicio non ſit deducta. Conſt.11. §.3.fol.22.col.2.

SENTENTIÆ confirmatio latæ ſuper caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Franciſci Recollectis Regni Franciæ deferendo: Et mandatum obſeruandi eam

cum

cum impoſitione pœnarum. Conſt.13.§.2. fol.25.col.2.
Quam ſententiam ibi de verbo, ad verbum habes.
SVBCOLLECTORVM, & Commiſſariorum crimina non poſſunt cognoſci, niſi à Nuncijs, & Collectoribus Apoſtolicis in Regno Neapolitano. Conſtitut.35.§.1.fol.58. colum.1.
Quod extenditur etiam ad crimina patrata in alijs locis, etiam expletis eorum officijs. §.2.
SVPERIORIBVS quorumcumque Ordinum conceditur facultas, vt Religioſos ad Prouincias Iaponicas, &c. mittere poſſint etiam per alias vias, quam per Luſitanam. Conſt.16.§.4.fol.29.col.2.

T

S. THERESIÆ Fratres Diſcalceati. Vide in verb. Fratres Diſcalceati S. Thereſiæ.
TITVLI Lectorum Iubilatorum Fratribus de Obſeruantia S. Franciſci exiſtentibus in Prouincijs Hiſpaniarum, & Indiarum prohibentur, & abrogantur, & pœna contrauenientibus imponitur. Conſt.32.§.1.& 2.fol.54.col.2.

V

VIVÆ vocis oraculorum Conſtitutiones reuocatoriæ non comprehendunt illos Officiales, quibus ratione munerum ſuorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi ſolebat. Conſt.29.§.3.fol.50.col.1.
Viuæ vocis oraculo priuilegia, conceſsiones, &c. quibuſuis Generalibus, Prouincialibus, &c. cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, &c. conceſſæ reuocantur, & annullantur. Conſt.9.§.2.fol.18.col.2.
à VOTO non petendi, aut acceptandi dignitatē extra Religionem non liberantur Regulares, qui illud emittunt, per quamcumque eorum translationem. Conſtitut.30.§.3. fol.51. col.1.
VXOREM ſecundam accipiens mentito nomine, aut cognomine, adhuc viuente prima, in quam incurrat pœnam. Conſt.37.§.2.fol.60.col.1.

F I N I S.

ROMAE,
Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ.
M. DC. XXXVIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

Digitized by Google